

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
September 2019

ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਜਨਮਦਿਨ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਗਿਫ਼ਟ - 'ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ'

ਅੱਜ ਵਿਸ਼ਵ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਜਹਾਨ ਦੇ ਨੂਰ, ਨੂਰੇ ਜਹਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਹਾਨ ਦੀਆਂ ਨੂਰ ਹੋ ਅਰਥਾਤ ਜਹਾਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਨੂਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਹਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਨੂਰ ਮਤਲਬ ਰੋਸ਼ਨੀ। ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਨੂਰੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਹਾਨ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨੂਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਤਾਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਹਾਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਜਿਹੇ ਜਹਾਨ ਦੇ ਨੂਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸਦਾ ਗਾਈ ਅਤੇ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਰਾਜਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੀ ਦਿਵਯ ਦੇ ਸੰਗਾਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਫ਼ਟ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਬਾਪ ਦਿਵਯ ਸੰਗਾਤ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਦਿਵਯ ਨੇਤਰ ਅਰਥਾਤ ਰੂਹਾਨੀ ਨੂਰ। ਇਹ ਦੋ ਗਿਫ਼ਟ ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੀ ਗਿਫ਼ਟ ਹੈ। ਇੰਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਗਿਫ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਹੀ ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਗਿਆਨ, ਦਿਵਯ ਯਾਦ, ਦਿਵਯ ਧਾਰਨਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਫ਼ਟ ਹੈ। ਤਾਂ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਸਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਧਾਰਨਾ ਸਵਰੂਪ ਹੋਏ। ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਤ ਸਤੋਪਧਾਨ ਗੋਲਡਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਰਜੇ, ਤਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਾਇਆ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਹਿਜ ਗਿਫ਼ਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਿਹਨਤ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਜਾਂ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਕਿਸੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਧਾਰਨਾ ਕਰ, ਸਦਾ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਅਚਲ, ਸਦਾ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਤ। ਉਹ ਕਦੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਸਦਾ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਤ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ- ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦੀ ਸੰਗਾਤ ਸਦਾ ਨਾਲ ਹੈ? ਕਦੇ ਮਾਇਆ ਆਪਣਾ ਬਣਾਕੇ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਗਿਫ਼ਟ ਖੋਹ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ। ਕਦੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਭੋਲੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਗਿਫ਼ਟ ਵੀ ਗਵਾ ਦੇਵੇ। ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਗਿਫ਼ਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਦ ਚਲਾਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੋਲਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਭੋਲੇਨਾਥ ਬਾਪ ਦੇ ਭੋਲੇ ਬੱਚੇ ਭਾਵੇਂ ਬਣੇ ਲੇਕਿਨ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭੋਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣੇ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਭੋਲੇ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਭੁੱਲਣ ਵਾਲਾ ਬਣਨਾ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਗਿਫ਼ਟ ਸਦਾ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਆਪਣੀ ਛਾਇਆ ਪਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਛੱਤਰ ਉੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਛਾਇਆ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਦਾ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਬਾਪ ਦੀ ਗਿਫ਼ਟ ਕਾਇਮ ਹੈ? ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਗਿਫ਼ਟ, ਲਿਫਟ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਸਵਿੱਚ ਆਨ ਕੀਤਾ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਏ। ਜੇਕਰ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਦੀ ਛਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਫ਼ਟ ਦੀ ਲਿਫਟ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਲਿਫਟ ਵੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਨਾਂ ਉੱਪਰ ਨਾਂ ਹੇਠਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲਟਕ ਜਾਂਦੇ। ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸਵਿੱਚ ਆਨ ਕਰਨਗੇ ਲੇਕਿਨ ਮੰਜਿਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਫ਼ਟ ਦੀ ਲਿਫਟ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਰੂਪੀ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਹਿਮੰਤ ਰੂਪੀ ਲੱਤਾਂ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ? ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲਬੇਲਾ ਬਣਾਇਆ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਗਿਫ਼ਟ ਅਲੋਕਿਕ ਵਿਮਾਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਿਵਯ ਵਿਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਆਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਵਿੱਚ ਹੈ ਸੰਕਲਪ। ਸਾਂਇੰਸ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਲੋਕ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਿੰਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਵਿਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਹਿਮਾਲਿਆ ਦੇ ਉੱਤੇ ਰਾਖ ਪਾਈ, ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਰਾਖ ਪਾਈ ਕਿਸਲਈ? ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਾ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਰਾਖ ਪਾਈ, ਤੁਸੀਂ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਵਿਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਚੋਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਦੀ ਸ਼ੁਭ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲਾਓ। ਵਿਮਾਨ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਨਾ? ਸਿਰਫ ਯੁਜ਼ (ਚਲਾਉਣਾ) ਕਰਨਾ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਰਿਫਾਇਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਦਾ ਸਾਧਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਰਿਫਾਇਨ ਨਾਲ ਵੀ ਡਬਲ ਰਿਫਾਇਨ ਚਲਦਾ ਹੈ

ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਇਹ ਡਬਲ ਰਿਫਾਇਨ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜਰਾ ਵੀ ਮਨ - ਮਤ, ਪਰਮਤ ਦਾ ਕਿਚੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਉੱਪਰ ਜਾਵੇਗੇ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ? ਤਾਂ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਵਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਡਬਲ ਰਿਫਾਇਨ ਸਾਧਨ ਹੈ? ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਿਚੜਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ? ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਮਾਨ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਰਮ ਦੇ ਭੇਗ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਹ ਦੁੱਖ ਭੇਗਣਾ ਪਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਗੰਡਲੀ ਗਿਫ਼੍ਰ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਸਦਾ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ। ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਦਾ ਸੇਫ਼ ਹਨ। ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੰਡਲੀ ਗਿਫ਼੍ਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਇਸ ਗਿਫ਼੍ਰ ਨੂੰ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰੱਖੋ। ਸਮਝਾ, ਇਸ ਗਿਫ਼੍ਰ ਦਾ ਮਹੱਤਵ? ਗਿਫ਼੍ਰ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ? ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ ਨਾ। ਸਿਰਫ਼ ਸੰਭਾਲਣੀ ਆਉਂਦੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਸਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਜਰਾ ਵੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਹੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਖੁਦ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਠੀਕ ਕਰਵਾਓ। ਲੇਕਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਹੀ ਠੀਕ ਕਰ ਲਵੋ।। ਅੱਛਾ - ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਗੱਲ ਫੇਰ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ। ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰੋ, ਦਿਵਯ ਨੇਤਰ ਕਰੋ, ਰੂਹਾਨੀ ਨੂਰ ਕਰੋ, ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਤਾਂ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਇਹ ਗਿਫ਼੍ਰ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਨਾ। ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਾਤਰ (ਬਰਤਨ) ਹੋਵੇ ਨਾ। ਇਹ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਾਤਰ ਲੈਕੇ ਆਏ ਹੋ ਨਾ। ਸੱਚੇ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸਿਲਵਰ ਜਾਂ ਕਾਪਰ ਮਿਕਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਰਥਾਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸੋਨਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ - ਜਿਸ ਵੀ ਪਾਸਿਓਂ ਆਏ ਹੋ, ਸਭ ਪਾਸਿਓਂ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਨਦੀਆਂ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈਆਂ। ਨਦੀ ਅਤੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਮੇਲਾ ਮਨਾਉਣ ਆਏ ਹੋ ਨਾ। ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਮਨਾਉਣ ਆਏ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਸਭ ਨਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ, ਕਿਥੋਂ - ਕਿਥੋਂ ਇਸ ਮਿਲਣ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਗੋਲਡਨ ਗਿਫ਼੍ਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ਬਣ ਮਾਇਆ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਮਾਇਆ ਦੀ ਛਾਇਆ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਨਾਲ ਮਿੱਠਾ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

"ਪ੍ਰਸ਼ਨਲ ਮੁਲਾਕਾਤ"

1 ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ ਨਾ! ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋ ਗਈ! ਹਾਲੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਮਾਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਦੇਖੋ, ਸੁਣੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਅਜਿਹਾ ਸਨੇਹੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜੋ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਨਿਭਾਵੇ। ਲੇਕਿਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸਨੇਹੀ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਫੇਰ ਵੀ ਸਦਾ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲ ਗਈ। ਹੁਣ ਲੇਕਿਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਲੇਕਿਕ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਲੇਕਿਕ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਸਬੰਧ ਵੇਖਦੇ ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਸਬੰਧ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਸਦਾ ਸਾਥ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ। ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵੀ ਸੋਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਠੀਕ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਥ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਡਦੇ ਚਲੋ। ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾਲ ਮਗਨ ਰਹਿਣਾ, ਇਸ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੋਚ ਵੀ ਖਤਮ। ਸਦਾ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਰਹੋ, ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

2 ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਦੁਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਚਾਬੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਇਸ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਸਭ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਵਿਅਕਤ ਮਹਾਵਾਕਿਆ - ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੋ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਓ

ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾ ਰਾਜਾ ਦੀ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਸਨੇਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇਹ ਸਭ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ ਲੇਕਿਕ ਸਬੰਧੀਆਂ, ਸਾਥੀਆਂ ਤੇ ਪਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਆਪੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋਗੇ ਉਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਗੇ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਜਰੂਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਤਿ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਉਣਾ ਹੀ ਸਹਿਜਯੋਗੀ। ਤਾਂ ਦਿਨ - ਰਾਤ

ਇਹ ਹੀ ਲਗਨ ਰਹੇ - ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ, ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ।

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵੱਖ ਰਸਤੇ ਵਾਲਾ ਮੰਨੇ ਲੇਕਿਨ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਏ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੇ ਸੂਤਰ ਵਿੱਚ ਬਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਪਹਿਲੋਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਂਦੇ - ਬਣਾਉਂਦੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਬਦਲਾਵ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ ਅਥਵਾ ਜੀਵਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਬੀਜ - ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਸਨੇਹ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦਾ ਬੀਜ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੀਜ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਬ੍ਰਿਖ ਆਪੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਫਲ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਦਲਾਵ ਦਾ ਬੀਜ ਫਲ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਭਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸੂਭ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸੂਭ ਕਾਮਨਾ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਿਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੂਭ ਭਾਵਨਾ, ਸੂਭ ਕਾਮਨਾ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਸੂਰ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸੂਤਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਾਂ ਅਨੇਕਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੋਏ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਸਭ ਸੱਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਓ। ਬਣ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਹੋਰ ਵੀ ਨੇੜੇ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦੀ ਆਫ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਖੁਦ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਨਾਲ, ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਪੂਰਾ ਹੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹਿਜ ਕਰਨ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਉਂਗਲੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣ ਕਰਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇ, ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇ - ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤੀਰ ਲਗਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤੀਰ ਉਹ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਦਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਾ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਮੁੱਚੇ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਭਵ ਜੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਜੋ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਕਿ ਜੇ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸੱਚ ਹਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਮੁੱਚੇ ਬੁੱਧੀ। ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਲਿਆਵੇਗਾ - ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੁੰਭਕਰਨ ਜਾਗਣਗੇ। ਤਦ ਨਵੀਨਤਾ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਬੈਲੇਂਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਸਮੁੱਚੇ ਕਰਵਾਓ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਮਾਈਕ ਤਿਆਰ ਹੋਏ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਸਤਸੰਗ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹੰਸ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਫਿਕਰਾਤ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸਾਨੂੰ ਵਿਨਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਿੰਨ ਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਭੱਜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਰੁਹ ਹੁਣ ਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਏਡਾਪਟ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੋਟੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੂਦਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋਏ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚੇ - ਭਰਾ ਭੈਣ ਠਹਿਰੇ। ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਠਹਿਰੇ। ਸਭ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਨ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਬੇਸਮਝਿਆਂ ਨੂੰ। ਬੇਸਮਝ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਬਲਾਇੰਡ ਫੇਬ ਵੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫੇਬ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਲੱਛਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਆਏ, ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਫੇਰ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹਿਰੂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਦਾ ਵੀ ਸਭ ਪਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸ ਕੰਮ ਦਾ। ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਵੱਡੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਦੀ ਵੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਪੂਜਾਰੀ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਉਹ ਤਾਂ ਪੱਥਰ - ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕਣ - ਕਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਠਹਿਰੀ? ਇਹ ਤਾਂ ਅਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਅੱਖਰ ਕਿੰਨਾ ਫਿੱਟ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਮਤਲਬ ਵਿਕਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਕਿਉਂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਐਲਾਦ ਹਾਂ ਅਤੇ ਏਡਾਪਟਡ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਨਹੀਂ, ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ- ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਖਰਾਬ ਖਿਆਲ ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਕਾਮ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਭਰਾ - ਭਰਾ। ਇਹ ਵੀ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਵਖਾਇਆ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਵੀ ਇਸ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫੇਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਝਾੜ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਅਮੇਰਿਕਨ ਹਨ, ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੋਂ ਦੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ, ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਸਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਂ ਵੀ ਨਵੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੇ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਕੌਣ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਇਸਨੂੰ ਫਿਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਦੇਵਤਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਜਾਣਕੇ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਵੀ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੀਜਰੂਪ ਬਾਪ ਦੇ ਬੀਜਰੂਪ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਇਸ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਿਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਦੀ ਇਹ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕੋਰਸ ਲੈਕੇ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਨਹੀਂ ਬਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। "ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੀਆਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪਰੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ

ਹਨ। ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਚੰਗੇ ਸ਼ੋਭਾਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪਰੀ ਹੈ। ਪਾਉਡਰ ਆਦਿ ਲੱਗਾ ਕੇ ਸੋਹਣੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਪਰੀਆਂ, ਪਰੀਜਾਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰੀਆਂ (ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ) ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿਹੜਾ ਸਦਾ ਪਿਓਰ ਬਾਪ ਹੈ, ਸਦਾ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਂਵਰੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਗੋਰਾ ਕੌਣ ਬਣਾਵੇ? ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਫਿਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੋਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਨ। ਉਸ ਬਾਪ ਦੀ ਜੇ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਲੇਖਿਕ ਬਾਪ ਦੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਬਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਾਲਾ ਆਕੇ ਬਣਾਓ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸਭ ਇੱਕਰਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਘੱਟ। ਜਿਹੜੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾ ਸਕਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇੰਨ੍ਹੇ ਕਾਲੇਜ਼ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਲੇਜ਼ ਐਸਾ ਬਣਾਓ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਕਾਲੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਾਲੇਜ਼ ਖੁਲ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੁਲ੍ਹਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਕਾਲੇਜ਼, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਜ਼ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੀਏ.....। ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਉਹ ਹੈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ! ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਹਨ ਦੇਵਤਾ, ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਮਨੁੱਖ। ਸਭ ਭਗਤ ਹੀ ਭਗਤ ਹਨ, ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ, ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹਨ ਸਭ ਦੇਵਤਾ। ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਦੇਵੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਥੋੜੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਰਾਵਣ ਕਦੋਂ ਆਇਆ? ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲੰਕਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੁਬ ਗਈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਫੇਰ ਦਵਾਰਿਕਾ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਾਰੀ ਲੰਕਾ ਡੁੱਬਣ ਵਾਲੀ ਹੀ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਲੰਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਡੁੱਬ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਾਣੀ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਸੂਰਗ ਕੋਈ ਡੁੱਬਦਾ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਅਥਾਹ ਧੰਨ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇੱਕ ਹੀ ਸੋਮਨਾਥ ਮੰਦਿਰ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਲੁੱਟਿਆ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅਥਾਹ ਧੰਨ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਸੂਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੂਰਗ ਕਹਾਂਗੇ? ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਰਕ ਹੈ, ਫੇਰ ਸੂਰਗ ਬਣੇਗਾ। ਸੂਰਗ ਕੌਣ, ਨਰਕ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਅਥਾਹ ਧਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਨਾਲਾਇਕ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲਾਇਕੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਾਲਾਇਕੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਪੂਜਯ ਸੀ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਰਾ - ਭੈਣ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਘਰ ਫਿਟਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਫੇਰ ਆਕੇ ਜਦ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਅਰਥ ਸਮਝਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਗ਼ੈਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮਗਧ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਗਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਪਤਿਤ ਹਨ, ਖਾਣ - ਪਾਣ ਵੀ ਗੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਲਾਸ਼ੂ ਸੇ ਫੇਰ ਫਸਟ, ਫਸਟ ਸੇ ਲਾਸ਼ੂ। ਮਿਸਾਲ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੀ ਦੱਸਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਡਨਾਇਸਟੀ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਫੇਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਤੂਫਾਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੂਫਾਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੂਫਾਨ ਲੱਗਦੇ ਹੀ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਹੈ, ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਮਰਨ - ਜਿਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਏਡਾਪਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਫੇਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਵੀ ਖਤਮ। ਹੰਸ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਬਗੁਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਵੀ ਬਾਪ ਰਹਿਮਦਿਲ ਹਨ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਫੇਰ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ

ਥੰਮੇ (ਸਥਿਰ) ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਮਹਾਂਵੀਰ, ਹਨੂੰਮਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਹਾਂਵੀਰ - ਮਹਾਂਵੀਰਨੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਵਾਨ ਨੂੰ ਮਹਾਂਵੀਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਾਂਵੀਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਮਹਾਂਵੀਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਬਾਪ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਤਾਲਾ ਇੱਕਦਮ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਕੇ ਸਵਰਿਸ ਕਰੋ, ਗਟਰ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਪਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗਟਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੱਢੋ। ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਮਾਦ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਪ੍ਰਮਾਦ ਸੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਪ੍ਰਮਾਦ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਜਿਹੜਾ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕੀ? ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਸੁਰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਕਿੰਨੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਖਬਰਦਾਰ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟਰ ਦਾ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਰਕਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ ਵੀ ਮਿਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟ, ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਨੈਕਸੂ ਟੂ ਗਾਡ। ਸ੍ਰਗ ਜੋ ਬਾਪ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਇਹ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਬਗ਼ੈਰ ਕਦੀ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਕੰਮ ਇਵੇਂ ਕਰਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿੰਨ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹਾਬੀ (ਆਦਤ) ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਬਹੁਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਤਾਂ ਲੜਾਈ ਲੱਗੇਗੀ। ਨੈਚਰਲ ਕੈਲੇਮਿਟਿਜ਼ ਵੀ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਲਾਸੂ ਸੇ ਫਸਟ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਮਹਾਂਵੀਰ ਬਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਪਰੀਜ਼ਾਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਰੱਬ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ - ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਦਿਲ ਵਿੱਚ " ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ " ਕਹਿ ਕੇ ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰੈਂਡਰ ਅਤੇ ਮਰਜੀਵਾ ਭਵ:
ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਣਾ। ਜਦੋਂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ "ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ" ਤੇ ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰਾ। ਚਾਹੇ ਪ੍ਰਵਿੱਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਚਾਹੇ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਹੋ ਪਰ ਜਿੰਨ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ, ਤੇ ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਇਹ ਦਿਲ ਦਾ ਸੌਦਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਦਾ ਸਥੂਲ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ। ਸਰੈਂਡਰ ਮਤਲਬ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਅੰਡਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਇਵੇਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਮਰਜੀਵਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਦਿਉ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਇਹ ਰਾਜ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਆਬੂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ, ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਇੱਥੋਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਮਨੁੱਖ ਜੇਕਰ ਸਮਝ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਭੀੜ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਸਮਝ ਲੈਣ ਕਿ ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਜੜ੍ਹ ਯਾਦਗਾਰ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਹੈ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਇੱਥੇ ਚੈਤਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਇਹ ਚੈਤਨ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝ ਲੈਣ ਤਾਂ ਆਬੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਭੀੜ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਆਬੂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ। ਹੋਰ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਭ ਆਪ ਹੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੰਨਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜੋ ਬਾਪ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰੀਏ, ਇਵੇਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਹੈ। ਜੋ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਬਲ ਭਰਦੇ, ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਸੁਣਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਨਾ ਜੋ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਾਉਣ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਲੋਕ ਕਾਨਫ਼ੈਂਸ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਦੋਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁਣ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ, ਆਦਿ ਦੇਵ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਵੀ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਕਾਨਫ਼ੈਂਸ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋ - ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸੈਮਪਲ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸੈਮਪਲ ਇੱਕ ਤਾਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਚਲਕੇ ਵੇਖੋ। ਮਾਡਲ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ, ਉਹ ਚਲਕੇ ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ। ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਪੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਬੈਠ ਇਹ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਠਾਇਆ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਗ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਚੈਤਨ। ਇਸਦਾ ਚੈਤਨ ਦਿਲਵਾੜਾ ਨਾਮ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੀ ਭੀੜ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਮੁੱਝ ਜਾਣ ਇਹ ਫਿਰ ਕੀ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਦਰ ਤੇ, ਕੋਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ - ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਢੇਰ ਮੱਠ - ਪੰਥ ਹਨ, ਵੈਸ਼ਨਵ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਨ। ਵੈਸ਼ਨਵ ਧਰਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਸ੍ਰਗ, ਬੈਕੁੰਠ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਬੁਲਾਵਾ ਹੋਵੇ, ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਵੋ - ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਦੋਂ ਸੀ? ਇਹ ਆਬੂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਤੀਰਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਬੂ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੈਮਪਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚਲ ਕੇ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵੇਖੋ। ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਜੈਨੀ ਲੋਕ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ ਆਦਿ ਦੇਵ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਕੁਮਾਰੀਆਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਬੂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਬੂ ਹੈ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ। ਬਾਬੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਆਬੂ ਪਹਾੜ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸ੍ਰਗ ਦੀ

ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਸੂਰਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਹੈ - ਉਹ ਸੂਰਗ ਦਾ ਅਤੇ ਆਦਿ ਦੇਵ ਦਾ ਮਾਡਲ ਸਭ ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕਦੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ? ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ) ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਨਾਇਸਟੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਮਾਡਲ ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਖਾਈਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਡਲ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਗੱਲ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਸੂਰਗ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੜੀ ਹੈ, ਥੱਲੇ ਆਦਿ ਦੇਵ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਏਡਮ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਸੁਣਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਹੈ ਵੀ ਬਰੇਬਰ ਐਕੁਰੇਟ, ਕਹੋ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਮਾਡਲ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚਲੋ ਆਬੂ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਡਲ ਵਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਕਿਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਮਾਡਲ ਵਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਤਪੱਸਿਆ ਵੀ ਵਿਖਾਈਏ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿਖਾਈਏ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜਿਸ ਨੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਅੰਬਾ ਦਾ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਅੰਬਾ ਦੀਆਂ ਕੋਈ 10 - 20 ਭੁਜਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭੁਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਦੋ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਖਾਈਏ। ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਆਬੂ ਵੀ ਵਿਖਾਈਏ। ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੈਵਿਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਆਬੂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈਏ। ਆਬੂ ਦੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿਖਾਈਏ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਲੋਕ ਵੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਜਯੋਗ ਕਿਸ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਕੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ? ਬੋਲੋ, ਚਲੋ ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈਏ। ਬੈਕੁੰਠ ਵੀ ਪੂਰਾ ਐਕੁਰੇਟ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉੱਪਰ ਛੱਤ ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਟੂਰਿਸਟ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਆਕੇ ਸਮਝਣ। ਤੁਹਾਡਾ ਆਬੂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਆਬੂ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਸੰਮੇਲਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨਿਮੰਤਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਦੋਂ ਸੀ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਸੀ - ਚਲੋ ਅਸੀਂ ਸਮਝਾਈਏ, ਮਾਡਲਸ ਆਦਿ ਸਭ ਵਿਖਾਓ। ਅਜਿਹਾ ਮਾਡਲ ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਬੂ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਤੀਰਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਵੱਡੇ ਮਹਾਰਾਜੇ, ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਆਦਿ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਪਰ ਠੀਕ ਰੀਤੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਰੀਡ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕੈਣ - ਕੈਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ? ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੇ ਮਰ ਗਏ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਰੋਜ - ਰੋਜ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਕੇ ਲੈ ਆਓ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਯਾਦਗਾਰ ਕਾਇਮ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਆਦਿ ਦੇਵ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਬੈਕੁੰਠ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਆਬੂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਬੂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਵੇਖੋ ਕੁਰਕਸ਼ੇਤਰ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਈਏ ਉਡਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਜਾਕੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੰਨੀ ਬਦਬੂ ਗੰਦਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਕਿੰਨੀ ਭੀੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਮਾਚਾਰ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਭਜਨ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬਸ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ। ਇਹ ਸਭ ਦੁੱਖ ਹੈ ਨਾ। ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੱਡਾ ਸੈਸੀਬੁਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪੰਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਗਈ ਤੇ ਗਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਤਾਂ ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਘੋਰ ਅੰਧਿਆਰਾ। ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਕੁੰਭਕਰਨ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਸੌਂਦਾ ਸੀ, ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਜਾਗਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕੁੰਭਕਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਖੇਡ ਬੜਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਥੋੜੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੱਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬਸ। ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਸ, ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੈ। ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਭਾੜਾ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਅਲਪ ਕਾਲ ਦੇ ਸੁੱਖ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੇ ਹੈ ਭਾਵਨਾ ਦਾ, ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਭਾੜਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਭਾੜਾ। ਬਾਕੀ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣ, ਤਾਂ

ਬਾਬਾ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਨੇਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰੋ। ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰਕੇ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਚੰਗਾ ਭਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਜਨਮ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ। ਯਾਦਗਾਰ ਖੜਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਕੁਝ ਟੁੱਟਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸ਼ੇਭਾ ਤਾਂ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇੱਕ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਜੋ ਮਥੁਰਾ ਵਿੱਚ ਮਧੂਬਨ, ਕੁੰਜ ਗਲੀ ਆਦਿ ਬੈਠ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਕੋਈ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਪੁਆਇੰਟ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਓ। ਕਾਨਫ਼੍ਰੈਂਸ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਯੋਗ ਵਾਲਾ। ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲਗੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਲੇ ਦੇਰ ਹੈ। ਹੁਣੇ ਮਨ ਲੈਣ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਭੀੜ ਲਗ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਹਾਲੇ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੁੱਖ ਸਮਝ ਜਾਣ ਕਿ ਰਾਜਯੋਗ ਬਾਪ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਨਾਮ ਉਸਦਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹਾਲੇ ਸਾਂਵਰਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇੜਾ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੈ, ਆਪ ਬਾਪ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਜੇ ਵੀ ਸੈਂਟਰਸ ਹਨ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਬੋੜੀ ਹੈ। ਬੋਲੇ, ਸੂਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਵੇਖਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚੱਲੇ ਆਬੂ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਇਵੇਂ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਰਜਾਈ ਵਿਖਾਈ ਹੋਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਡਲ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਆਦਿ ਦੇਵ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਤਯੁਗ ਕਿਸਨੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਐਕੁਰੇਟ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਚੈਤੰਨ ਦਿਲਵਾੜਾ ਨਾਮ ਲਿੱਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਖੁਦ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲਿੱਖੋ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਬੋੜੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਧੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੋ ਨਸੀਬ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਫਿਰ ਜਦ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਨਸੀਬ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਂਸੀਬਲ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਗਿਆਨ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਦਾ ਜੋਹਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਫਿਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਬੂ ਮਹਾਨ ਤੀਰਥ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ - ਰਹਿੰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਅਕਰਸ਼ਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਭਵ :
ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਥ ਹੈ ਉੱਥੇ ਬਾਡੀ - ਕਾਨਸੇਂਸ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪਾਸ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਰੀ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਥਵਾ ਅਕਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ - ਰਹਿੰਦੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਉੱਚੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਥੱਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣਨਾ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚੈਤੰਨ ਸਿਤਾਰੇ , ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣੀ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਾਇਆ ਨੂੰ ਕੰਚਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੁੱਧ ਪਿਆਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਵਮੇਵਮਾਤੇਸ਼ਵਰ ਪਿਤਾ..... ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਦੁੱਧ ਪੀ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਕੰਚਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਸ਼ੱਤਰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਬਲਵਾਨ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਤਾਰੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਉਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਰਕੇ ਮਾਂਡਵੇ ਦੇ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਘੇਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਸੂਰਜ ਦਾ ਝੰਡਾ ਵੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਘੇਰ ਹਨੇਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੋਝਰਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਬਾਪ ਫੇਰ ਆਕੇ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਦੋ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੇ ਮੈਂ ਫੇਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਦ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਤਾਰੇ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਨਕਸ਼ੱਤਰ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ:। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਯ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਸਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਟੀਚਰ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਭਗਵਾਨ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਨਕਾਰਪੇਰਿਯਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਰੱਬ ਦਾ ਲੇਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਗੀਰਥ ਵੀ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਬ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਫੇਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਾਗੀਰਥ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਅਰੂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਝੂਠ ਹੀ ਝੂਠ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਸੱਚ ਦੀ ਨਈਆ ਡੋਲੇ..... ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਨਿਕਲ ਪਏ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਛੱਡੇ ਪਰ ਠਿੱਕਰ ਭਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਭਟਕਾ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹੀ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ। ਫੇਰ 60 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਗੁਰੂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦੇ ਅਨੇਕ ਨਾਮ ਹਨ। ਖਿਆਲ ਕਰੋ - ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ। ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ..... ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਜੋ ਫ਼ਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਚਿਅਤਾ ਬਾਪ, ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਸਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬੱਚੇ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਹਨ, ਇਹ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸੂਦ੍ਰ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਸਨ, ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ, ਪਰ ਕਰੈਕਟਰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰੈਕਟਰ ਕਿੰਨੇ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਮਰਨਾਥ ਨੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ੰਕਰ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ

ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ - ਭਗਤੀ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਜਿਹੜਾ ਅਨਾਦਿ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਗੁੰਮੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤਵਮੇਵ ਮਾਤਾਸ਼ਚ ਪਿਤਾ..... ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਤਾ ਦੁਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਏਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜੋ ਪਾਪ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਭਸਮ ਹੋਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕੰਚਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਾਯਾ ਵੀ ਕੰਚਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਪਿਓਰ ਕੰਚਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਫੇਰ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਪੇੜੀ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਕੰਚਨ ਸੀ, ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਕੰਚਨ ਸੀ ਫੇਰ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਕੰਚਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ 9 ਕੈਰਟ ਕਹਾਂਗੇ, ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਰਸੈਂਟ ਜਾਕੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਕਦਮ ਪਰਾਏ: ਲੇਪ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਲੱਛਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਵੀ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪੂਰੀ ਕੰਚਨ ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਹੈ ਪਰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਕੰਚਨ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਖਾਦ ਪਈ ਹੈ ਉਹ ਨਿਕਲੇ ਕਿਵੇਂ? ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸਿਪਾਹੀ ਹੋ। ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਸਟੁਡੈਂਟ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਓ, ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ ਤਦ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਗਏ। ਫੇਰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ। ਬਾਕੀ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਰਾਈਟ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਇੱਕਦਮ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ! ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕਦੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਮੰਤਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਨਿਮੰਤਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਮੰਤਰਣ! ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਓਬੀਡੀਅੰਟ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਉਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਝਿਲਮਿਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਿਤਾਰਾ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਹਲਕਾ। ਕੋਈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚਮਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਨਕਸ਼ੱਤਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਫੁੱਲ ਦਿਉ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਬਰੇਬਰ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਢਿੱਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋ ਮਨੁੱਖ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਬਾਪ ਵਰਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਲਮਾਇਟੀ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮਾਈਟ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬੈਠਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਵਾਹ! ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੰਰਸ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ, ਧਰਤੀ ਆਦਿ ਸਭ ਸਾਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਡੋਲ ਰਾਜ। ਕੋਈ ਵੀ ਖੰਡਨ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਕੋਈ ਸਾੜ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਬੱਚੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਹਮਜਿਨਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿਹੜੇ ਚਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦੇ ਭਾਵੇਂ ਬਣਾਓ। ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਲਈ ਹੀ ਇਹ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚੀਏ ਜੋ ਆਪੇ ਲੋਕੀ ਆਉਣ ਮਿਠਾਈ ਲੈਣ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਚੰਗੀ ਮਿਠਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਐਡਵਰਟਾਇਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਨੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਜਾਓ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਨੰਬਰਵਨ ਮਿਠਾਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਮਿਠਾਈ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਵੇਖ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖ਼ਿਆਲ ਤਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ ਸਾਰਾ ਭਾਰਤ ਕਿਵੇਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ, ਮਿਹਨਤ ਤਾਂ ਲਗੇਗੀ ਨਾ। ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸਿੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਛੋਟਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਤਾਂ ਤਾਕਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ - ਪੰਡਿਤ ਹਨ। ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਨਾਰਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਟਾਇਟਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਉਦੋਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਨਾਰਸ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਘੇਰਾ ਪਾਓ। ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇ

ਤੱਦ ਕੋਈ ਸੁਣੇ। ਛੋਟੇ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਟਾਇਟਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹੇ ਟਾਇਟਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ ਫੇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰੂ ਦਾ ਰਾਜ। ਗਿਆਨ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਗਿਆਨ ਬਿਲਕੁਲ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਿਤਾਰੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਝਿਲਮਿਲ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਵੇਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਝਿਲਮਿਲ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਜਿਸਨੂੰ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਂਡਵਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ। ਇਹ ਹੈ ਫੇਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੀ ਰਾਤ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ ਦਿਨ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਧੱਕੇ ਖਾਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੁੱਖ, ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁੱਖ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਕਾਲ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੌਤ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਮਰਲੋਕ ਲਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਲੈਕੇ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ। ਉਥੋਂ ਦੀ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ। ਢੇਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦਾ ਥੋੜੀ ਬੈਠ ਦੱਸਣਗੇ। ਨਟਸ਼ੈਲ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਗੇ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਟਾਲ - ਟਾਲਿਆਂ ਹਨ। ਨਿਕਲਦੇ - ਨਿਕਲਦੇ ਝਾੜ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ ਪਰ ਹੁਣ ਧਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣ ਗਏ ਹੋ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਨਾਇਸਟੀ ਸੀ। ਫੇਰ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸੀ ਫੇਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਬਣੋ। ਬਾਕੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਬਾਈਪਲਾਟਸ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਫੇਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਭਨੂੰ ਵੇਖ ਮਿਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਜਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਘੇਰਾਵ ਪਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ, ਬਨਾਰਸ ਨੂੰ ਘੇਰਾਵ ਪਾਓ। ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਘੇਰਾਵ ਪਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਾਲ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਿੱਥੇ, ਕੋਈ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ। ਜਦੋਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਉਣਗੇ, ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਹੁਣ ਛੋਟਾ - ਛੋਟਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਲੋਕੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੂਰਗ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਗ਼ਰੀਬ ਹੀ ਆਕੇ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਮੋਹ ਮਮਤਾਵ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਟੁੱਟੇ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

। ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੰਚਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਚਮਕਦਾਰ ਸਿਤਾਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝ ਕੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਦੇਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਘੋਰ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਕੱਢਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਰੂਫ ਦੁਆਰਾ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ :

ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣਾ - ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਪਾਵਰ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ ਇਵੇਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਪਾਵਰ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ । ਸਭ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇ ਕਿ ਸਾਈਲੈਂਸ ਪਾਵਰ ਸਾਇੰਸ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਿਨ ਵੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੇ ਪਾਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਅਰਥਾਤ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਪਾਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪਰੂਫ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੀ ਜੀਵਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਪੀਸ ਦੇ ਮਾਡਲ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਤਾਂ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤਦ ਕਹਿਣਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਧਾਰੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਸਰਵ ਦੀ ਬਲੈਸਿੰਗ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ, ਦੂਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰੋ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਭ ਆਦਤਾਂ ਛੁੱਟ ਜਾਣਗੀਆਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਠਹਿਰੇ, ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਭ ਆਦਤਾਂ ਛੁੱਟ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ, ਨਾ ਕਰੋ, ਆਪੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਖਾਨ - ਪਾਨ, ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਆਪ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਵਾਹ! ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਾਂਗੇ!

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਖਿਚਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਬੁੱਧੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਭੱਜਦੀ ਹੈ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਇਸਲਈ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਯੁੱਗ ਦੀ ਇੰਨੀ ਉਮਰ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਯਾਦ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਯਥਾਰਥ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਗੱਲ। ਉਹ ਹੋਣਗੇ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਜੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਪਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਟੈਂਸ਼ਨ। ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਯੁੱਧ ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਕੇ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਸ਼ਿਵ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਰੱਬ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਕੋਈ ਡਲ ਬੁੱਧੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਜਿਗਿਆਸੂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਅਰਥ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ, ਜੇ ਫੈਰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਣ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਚਿੰਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਇੰਨਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸੁੱਖ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੈਰਿਸਟਰ, ਕੋਈ ਵਪਾਰੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪ ਬੈਠ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਦ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਸਨ, ਪਰੰਤੂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੋਈ ਜੈ ਅਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇ ਕਰੋੜ ਮਰੇ। ਇੰਨੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਗਈਆਂ? ਅਰੇ, ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਗਈਆਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣ ਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਮੂੰਝ ਪੈਣਗੇ। ਕੋਈ ਪੂਰਾ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂੰਝ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਸਮਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੂੰਹ ਇਸ ਤਰਫ਼ ਅਤੇ ਪੈਰ ਸਮਸ਼ਾਨ ਵੱਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਜਦ ਸਮਸ਼ਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੈਰ ਇਸ ਵੱਲ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਸਮਸ਼ਾਨ ਵੱਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਘਰ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ

ਪਤਿਤ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ, ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਬਾਪ ਜਿਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਜੇ ਭਾਸ਼ਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਹਿੰਦੀ ਬਹੁਤ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਭਾਸ਼ਾ ਆਦਿ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਿੰਦੀ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕਿਉਂ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਜਦ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੈਠਣਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੰਨੇ ਮੱਛਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਅਰਥਕਵੇਕ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਫਟ ਨਾਲ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ। ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਓ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਸ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਟੈਸ਼ਨ! ਕਿੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਰੱਬ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤਾਂ ਮੰਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ - ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਪ੍ਰੀਸੈਪਟਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਰੂਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ - ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਯੋਗ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਟੀਚਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਤਾਂ ਬਣ ਹੀ ਗਏ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ, ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਘੋਰ ਅੰਧਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ - ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਤਾਕਤ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਬਾਪ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਸਿੰਪਲ ਹੈ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾਸ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ 7 ਰੋਜ਼ ਦਾ ਕੋਰਸ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਮਦਾਰ। ਕੋਈ ਜਾਸਤੀ ਟਾਈਮ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਘੱਟ। ਕੋਈ ਤਾਂ 2-3 ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ। ਉਹ ਹੀ ਮੁਸ਼ਿਕਲਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਮੇਸ਼੍ਰ ਸਿੰਪਲ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕ੍ਰਪਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਠਹਿਰੇ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਉਹ ਫਟ ਤੋਂ ਸਭ ਆਦਤਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋ, ਨਾ ਕਹੋ ਆਪੇ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਖਾਨ - ਪਾਨ, ਸਰਾਬ ਆਦਿ ਆਪ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਾਹ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਣਨਾ ਹੈ, 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਗੇ। ਚਟਕ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਬਾਕੀ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਵਾਂ ਝਾੜ ਜਰੂਰ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲ ਫਿਰ ਨਵਾਂ ਛੋਟਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਦੀ ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਵੀ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੋ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇਗੀ - ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹੋ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹੋ ਪਰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਮੂੰਝ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਈ ਧਰਮ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਪਤਾ ਕਿਹੜਾ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਜਾਂ ਮਿਯੁਜ਼ਿਅਮ ਆਦਿ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਉਦਘਾਟਨ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪੈਦਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਜਦ ਮਕਾਨ ਬਣ ਕੇ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਦਘਾਟਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਦਘਾਟਨ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਫਿਰ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਪ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਕੀ ਓਪਨਿੰਗ ਸੇਰਾਮਨੀ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਸਮਝਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਗੈਰ ਵਿਦ ਆਨਰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੰਨਾ ਪਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਖੂਬ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ ਪਰ ਜਾਸਤੀ ਪੈਸਾ ਕੀ ਕਰਣਗੇ। ਖਾ ਤਾਂ ਸਕਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੇ

ਪੁੱਤਰ - ਪੇਤਰੇ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਾਣਗੇ। ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਥੋੜਾ ਸਟਾਕ ਰੱਖੇ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਉੱਥੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦੇ। ਸਭ ਤਾਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਜਲਦੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਇਨਡਾਇਰੈਕਟ। ਇਹ ਹੈ ਡਾਇਰੈਕਟ। ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਪਤਿਤਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਖੁਦ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਦਦ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਗਰੀਬ ਸਾਹੂਕਾਰ ਆਦਿ ਸਭ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਕਰੋੜਪਤੀ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼। ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਖੰਡ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਆਬੂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਨਰਕ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਰਕ ਤੋਂ ਫਿਰ ਸ੍ਵਰਗ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ, ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਕਲਿਆਣ ਦੀ ਗੱਲ, ਰੋਣਾ, ਪਿੱਟਣਾ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹੁਣ ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਨੰਦ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਜਦ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ....ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੈਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਗਵਾਨ, ਖਿਵਈਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਾਡੀ ਨਈਆ ਪਾਰ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁੱਖੀ ਹਨ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਭਾਵੇਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਆਇਆ ਸੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਆਸਤਿਕ ਹਾਂ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਜੋ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਪ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਮੈਜੇਰਿਟੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਮੈਨਾਰਿਟੀ। ਜਦ ਤੁਹਾਡੀ ਮੈਜੇਰਿਟੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਦਾ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਯਾਦ ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਭਟਕਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2. ਹੁਣ ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਟ ਆਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਦ ਆਨਰ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ :
ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗੀ ਬੱਚੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਹਠਯੋਗੀ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਯੋਗੀ ਉੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਉੱਚਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਗਏ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧਰਨੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਅਰਥਾਤ ਜਿਸ ਦਾ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਦੇਹਭਾਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਗਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹੁਣ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾ ਲਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਨੂੰ ਕਈ ਜਨਮ ਦੁਆਵਾਂ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਖੁਦਾਈ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖਿਦਮਤ (ਸੇਵਾ) ਕਰਨਾ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਹਾਵਨਾ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ?

ਉੱਤਰ:- ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਉੱਤਮ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ ਹੀ ਕਲਯੁੱਗ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੀ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਇੱਕ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਸਤੇ ਤੱਕ ਏਮ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਫੇਰ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਮਾਲ - ਮਲਕੀਅਤ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਸੂਰਗ ਧਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਬਰੇਬਰ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਕੇ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਵੀ ਜੀਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਘਰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਹੁਣ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਇਸਦੀ ਭੇਟ ਵਿੱਚ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਫੇਰ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ। ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਦੀ ਡਿਨਾਇਸਟੀ ਇੱਕ ਹੀ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਇੱਕ ਡਿਨਾਇਸਟੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਗਿਆ ਫੇਰ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੀ ਸਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸੈਂਟਰਾਂ ਤੇ ਅਤੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਭੈਣੋਂ ਅਤੇ ਭਰਾਵੇਂ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਹੈ - ਕਲਯੁੱਗ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਗਮ। ਤੇ ਸੰਗਮ ਸਭਤੋਂ ਸੁਹਾਵਨਾ, ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸੰਗਮ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਦਾ ਅੰਤ, ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਦੀ ਆਦਿ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਹਨ ਵਿਕਾਰੀ, ਉੱਥੇ ਸਭ ਹਨ ਨ੍ਰਿਵਿਕਾਰੀ। ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਤਮ ਤਾਂ ਨ੍ਰਿਵਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੋਵੇਂ ਉੱਤਮ ਬਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਇੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਗਤੀ ਹੈ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਲਯੁੱਗ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਏ ਸਨ, ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਖੁਦਾਈ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਸੱਚੇ - ਸੁੱਚੇ ਠਹਿਰੇ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨਾ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੱਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲ੍ਹਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਕੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਆਕੇ ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਕਤ ਆਤਮਾ ਜੋ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਕਤ ਸਭ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਕੁਮਾਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅੱਜਕਲ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫੇਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਝਾੜ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਝਾੜ,

ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਰਾਟ ਲੀਲਾ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ ਝਾੜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜਾ ਬੀਜ ਪਾਓ ਉਹ ਝਾੜ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੇਰ ਹੈ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵੈਰਾਇਟੀ ਚਿੰਤਰ। ਹੈਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੈਰਾਇਟੀ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਰਾਟ ਲੀਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਧਰਮ ਕਿਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਭਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੈ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਡਰਾਮਾ। ਕੁਦਰਤ ਇਹ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਾਰੁ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰਮ - ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਾਰਾ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਖਰ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਫਲ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬੁਰੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਤੱਦ ਹੀ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 84 ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਕਰ ਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸਭ ਝੂਠੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਮਨੁੱਖ 84 ਲੱਖ ਯੋਨੀਆਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਹੈ ਹੀ ਗੀਤਾ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖਾਇਆ ਸੀ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਧਰਮ ਸੀ। ਹੁਣ ਇੰਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਅਧਰਮੀ ਬਣ ਪਏ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਖੇਡ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅੱਜ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋ ਫੇਰ ਕੱਲ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ। ਸਤਯੁੱਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਨੂੰ ਸੈਮੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹੇ ਵਰ੍ਹੇ ਉੱਥੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਪਤਿਤ ਬਣੇ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਫੇਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਕਿ ਪਾਵਨ ਬਣੋ, ਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਬਣਨ ਦੀ ਆਦਤ ਕਿਓਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਦਕਿ ਬਾਪ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੁੱਲ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਵੀ ਛੱਡਣੀ ਪਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਬੈਚਲਰਜ਼ (ਕੁਮਾਰ) ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸੇਫਟੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਵੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕੰਪੈਨੀਅਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਲਈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਉ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਸਟ ਬਣਾ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਟ੍ਰਸਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਫੇਰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਟ੍ਰਸਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਵਿਲਾਇਤ ਨੂੰ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਗ਼ਰੀਬ ਲੋਕੀਂ ਹਨ, ਕੀ ਮਦਦ ਕਰਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਗ਼ਰੀਬ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੈ! ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਿਰਤਾਜ ਸੀ, ਕੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਆਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੀ। ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਅਰਥਾਤ ਸਭਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਸਭ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਗਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਪਰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਦੇ ਆਉਣਗਾ - ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਈ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਫੇਰ ਸਿਜਰਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਿਸਟੀ ਦਾ ਸਿਜਰਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਲ ਹੀ ਚਲੇਗਾ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ, ਜ਼ਰੂਰ ਅਡਾਪਟਿਡ ਹੋਣਗੇ। ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਡੇਪਟ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਅਡਾਪਟਿਡ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਫੇਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਇਹ ਬਾਝੋਲੀ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦਾ ਵੀ ਚਿੰਤਰ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਦੀ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ। ਜਦੋਂ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਕਰਿਏਟਰ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਰਿਏਟਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੈ, ਐਕਟ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਆਤਮਾਵਾਂ

ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਬਣ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਸੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਇਆ ਫੇਰ 84 ਜਨਮ ਬਾਦ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹੋ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਕਰਿਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪ੍ਰੋਡਿਊਸਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਬੈਠ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੀ ਢੇਰ ਸਮਗ੍ਰੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਬੀਜ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਝਾੜ ਹੈ, ਇਨ੍ਹੇ ਛੋਟੇ ਬੀਜ ਨਾਲ ਝਾੜ ਕਿੰਨਾ ਅਥਾਹ ਫੈਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬੀਜ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਰਤ ਨੇਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ ਫੇਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਫਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਦੇਵਤੇ ਸ਼ਿਵਲਿਪਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਮੈਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਜੋ ਕੁਝ ਹੁਣ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ - ਕਈ ਅੱਖਰ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਅਰਥਾਤ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਕਿਸਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਸਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਡਰਾਮਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੀ ਫੇਰ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫੇਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਤਿਤ ਲੋਕਲਾਜ ਕੁਲ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੀ ਗੱਲ ਮਣਨੀ ਹੈ, ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਵੈਰਾਇਟੀ ਵਿਰਾਟ ਲੀਲਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਨਹੀਂ, ਚੰਗੇ - ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਫਲ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਰੂਹਾਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣ ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਵਰੂਪ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ :

ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਿਖ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਿਖ ਝੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਨਿਰਮਾਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਟੀ ਉਨ੍ਹੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਾਲੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੇ ਟ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਸਦੀ ਵਾਣੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਿਨਾਂ ਤਿਆਗ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ , ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਅਸਲ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਬਾਪ ਵੀ ਵੰਡਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਚੈ ਕਿਵੇਂ ਦਈਏ? ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੁਣਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਵੰਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ , ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇਸ ਰਥ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਰਥ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਥੋੜੀ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਦੇ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰਿਚੈ ਕਿਵੇਂ ਦਈਏ, ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਰੇ, ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਤ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ - ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੰਪਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ। ਇਹ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਮੇਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ। ਬਹੁਤ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਨ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਚੇਲੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ - ਉਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ, ਮਲਕੀਅਤ ਵੀ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ - ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਸੂਰਗ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਦੂ ਕੁਲ ਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ (ਸ਼ਿਵ) ਤੇ ਹੈ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਫਾਦਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ) ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਜ਼ੂਰ ਹਨ। ਜਾਣੀ - ਜਾਨਣਹਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਕਹਿਣਾ ਤਾਂ ਝੂਠ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਰਾਤ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਯੰਤੀ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਰਾਤੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਰਾਤ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰਾ ਵਿਨਾਸ਼ - ਹਾਲੇ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਤਲਬ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸੂਰਜ ਕੈਣ ਹੈ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ, ਗੁਰੂ, ਗੋਸਾਈਂ ਆਦਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਬਹੁਤ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਇਸ ਰਥ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਮਿਲਣ ਨੂੰ ਹੀ ਮੇਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਮੇਲਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਖੁਦ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫਾਦਰ ਵੀ ਹਨ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਪੁਆਇੰਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰੋ, ਭੁੱਲੋ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ

ਬਾਪ ਤੇ ਹਨ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੋਲਾਂ ਕਿਵੇਂ? ਸਰੀਰ ਬਿਨਾਂ ਤੇ ਬੋਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸ਼ੁੱਧ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਰੱਖੇ ਸਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਕਈ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਅਤੇ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤੇ ਚਲੀ ਆਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲਾ ਦਾ ਮਣਕਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਕਹਿਣਗੇ ਯੁਗਲ ਇਸ ਲਈ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੁਗਲ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਦੋ ਬਾਹਵਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀਆਂ, ਦੋ ਬਾਹਵਾਂ ਨਰਾਇਣ ਦੀਆਂ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਧੋਬੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੀ ਗਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਬਣਾਉਣ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਥੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਕਪੜਾ ਵੀ ਮੈਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਧੋ ਕੇ ਸ਼ੁੱਧ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ - ਹੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਬਾ, ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਮਿਲੇ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਕਿਵੇਂ ਦਈਏ, ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਦ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਇਸ ਰਥ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਹੈ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਤਖ਼ਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਜੜ੍ਹ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਅਰਥਾਤ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ, ਕਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸਾਡਾ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਾਰਟ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਨ-ਵਨ ਸੰਵਤ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਘਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਚੱਕਰ। ਉਹ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਈਏ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ, ਫੇਰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਦਗਤੀ ਕਦੇ ਕਰਣਗੇ ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਕੇ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਹਾਲੇ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੱਥਰ ਭਿੱਤਰ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਬਾਪ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮੈਂ ਲੈਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਚਿੰਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੌਖੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਤਖ਼ਤ ਦਾ ਲੇਨ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਇੰਨੀਆਂ 84 ਲਖ ਜੂਨਾਂ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਹੈ ਹੀ 84 ਜਨਮ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੀ ਸਭ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਲੀਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਾਂ ਮੇਕਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਘੱਟ - ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮੇ ਤੋਂ ਹੀ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਡਰਾਮੇ ਜਾਂ ਨਾਟਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ - ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਫੇਰ ਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਗੱਲ ਯਾਦ ਵੀ ਨਾ ਆ ਸਕੇ। ਮਹਾਪਰਲੇ ਵੀ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਰਾਜਾਈ ਤੁਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੰਸ਼ੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਬਾਪ ਫੇਰ ਅਗਲਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਸ੍ਰਵਰਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਿੰਸ, ਨੰਬਰਵਨ। ਉਹ ਫੇਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪਾਵਨ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁੱਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਚੜ੍ਹਾ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਕਿਚੜ੍ਹਾ ਪੈਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਕਤ ਤੇ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ

ਵੰਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਪਾਣੀ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰੀਏ। ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਉਹ ਹਨ ਕੁੱਖ ਦੀ ਸੰਤਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਅਡਾਪਟਿਡ ਬੱਚੇ। ਅਡਾਪਟਿਡ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਲਕੀਅਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਿਕ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਪਰੰਤੂ ਇੱਥੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਆਪੇਜਿਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਯੁੱਧ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਰਮਕਸ਼ੇਤਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇੱਥੇ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਰਮ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਰਮਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੋਗਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ ਰਾਵਣ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਨਾਲੇਜ਼। ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਬਸ, ਫੇਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਦਾ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਰਹੋ। ਅਜਿਹੇ ਦੇਵਤਾ ਤੁਸੀਂ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੇਭੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਭਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਹੁੰਦੀ, ਨਾ ਕੋਈ ਲੜਾਈ - ਝਗੜਾ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਨਾਮ ਹੈ ਹੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼। ਕੰਚਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਕਾਇਆ ਦੋਵੇਂ ਕੰਚਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਇਰਣ ਏਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਅਕਾਲਤਖ਼ਤ ਨਸ਼ੀਨ ਹਾਂ, ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਫਸਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਿਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਵਕਤ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਵਿਚੋਂ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਕੱਢ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਬੈਲੇਂਸ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ :
ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਝੂਠਖੰਡ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਵਰੂਪ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਬੋਲ ਕਦੇ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਬੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰੇ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰੋ - ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ, ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਦੋਵੇਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਸ ਬੈਲੇਂਸ ਨੂੰ ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ ਅਰਥਾਤ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣਾ।

" ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਦੀ ਗਿਫ਼ਤ -- ਦਿਵਯਨੇਤਰ "

ਅੱਜ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ, ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ, ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਜਿਸਨੂੰ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨੇਤਰ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਿਵਯ ਨੇਤਰ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨਮ ਦੀ ਗਿਫ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨੇਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਕਾਇਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਪਰਹੇਜ਼ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਦਿਵਯ ਨੇਤਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ, ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਸਾਂਇੰਸ ਦਾ ਸਾਧਨ ਦੂਰਬੀਨ ਹੈ ਜੋ ਦੂਰ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਇਹ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਵੀ ਦੂਰਬੀਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਰਮਧਾਮ, ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਹੈ! ਜਿਸਦੇ ਮੀਲ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਪਰਮਧਾਮ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਕਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਂਇੰਸ ਦਾ ਸਾਧਨ ਇਸ ਸਾਕਾਰ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸੂਰਜ, ਚੰਦ, ਸਿਤਾਰੇ ਤੱਕ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਨੇਤ੍ਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅੱਖ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ 5000 ਸਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਇੰਨੀ ਸਪਸ਼ਟ ਵੇਖਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਿਥੇ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਕਲ! ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਲ ਮੈਂ ਪੂਜਯ ਦੇਵ ਆਤਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲ ਫੇਰ ਬਣਾਂਗੀ। ਅੱਜ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਲ ਦੇਵਤਾ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਅਤੇ ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸਹਿਜ ਹੋ ਗਈ ਨਾ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨੇਤ੍ਰ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਡਬਲ ਤਾਜਧਾਰੀ ਸਜੇ ਸਜਾਏ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪਸ਼ਟ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਚੇਲਾ ਸਜਿਆ ਸਜਾਇਆ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਕੇ ਕੀਤਾ। ਇਵੇਂ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਸਵਰੂਪ ਰੂਪੀ ਚੇਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਸ ਕਲ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹਾਲੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਚੇਲਾ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਵਰੂਪ ਸਦਾ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪਸ਼ਟ ਰਿਹਾ। ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ। ਨਸ਼ਾ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦਾ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ? ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੇਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਸੀ ਪਰ ਕੀ ਸੀ, ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਸੀ ਇਸ 'ਸੀ' ਦੇ ਪਰਦੇ ਅੰਦਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ? ਨਿਸ਼ਚੇ ਦਾ ਪਰਦਾ ਅਤੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਮਣਕਾ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਨ ਨਾ। ਜਾਂ ਮਣਕਾ ਠੀਕ ਹੈ ਪਰਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਜਾਂ ਚੈਕ ਕਰਵਾਓ ਕਿ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਜੇਕਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਰੂਪੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਨੇਤ੍ਰ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਫੇਰ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੀ ਦੁਆ ਕਰੋ, ਦਵਾ ਕਰੋ, ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ, ਉਹ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿਵਯ ਦੂਰਬੀਨ ਹੈ।

ਇਹ ਨੇਤ੍ਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯੰਤਰ ਵੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਗੁਪਤ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਨੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਥੂਲ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਜਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿਵਯ ਸੂਕਸ਼ਮ ਆਤਮਾ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿਵਯ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਰਥਾਤ ਗੁਣ ਵੀ ਦਿਵਯ ਹਨ। ਅਵਗੁਣ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੇਤ੍ਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਨੇਤ੍ਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੇ - ਕਾਲੇ ਦਾਗ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੇਤਰ ਅਵਗੁਣ ਦੇ ਕਾਲੇਪਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੇਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਆਪੇ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯੰਤਰ ਰੂਪੀ ਨੇਤਰ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰਵਿੱਚ ਸਦਾ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਹੈ। ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਾਂਇੰਸ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਗਲਾਸੀਜ (ਸ਼ੀਸ਼ੇ) ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰਮਜ਼ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਤਿ ਸੂਕਸ਼ਮ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਕੀਟਾਣੂਆਂ ਨੂੰ ਵਧਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਕੇ

ਖਤਮ ਕਰ ਸਦਾ ਨਿਰੋਗੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਹਨ। ਇਹ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿਵਯ ਟੀ.ਵੀ. ਵੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸਭ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸਨੂੰ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਕਹੋ ਜਾਂ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਕਹੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੂਰਗ ਦੇ ਸਭ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਦਿਵਯ ਫ਼ਿਲਮ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੋਹਣੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਰ ਜਨਮ ਦੀ ਆਤਮ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਤਾਜ ਤਖ਼ਤ ਰਾਜਭਾਗ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਕਹੋ ਜਾਂ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਕਹੋ। ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਨਾ? ਜਦੋਂ ਫ਼ੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਫ਼ਿਲਮ ਵੇਖੋ, ਅੱਜਕਲ ਦਾ ਡਾਂਸ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ, ਉਹ ਡੇਂਜਰ ਡਾਂਸ ਹੈ। ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਡਾਂਸ, ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਡਾਂਸ ਵੇਖੋ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਸਵਿੱਚ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਕੁਝ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ - ਇਹ ਨੇਤ੍ਰ ਕਿੰਨਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇਨਵੈਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ 5 ਵੱਖ - ਵੱਖ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਵੇ। ਇਵੇਂ ਇਹ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਕਈ ਕੰਮ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਕੰਪਲੇਟ ਸੁਣ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ, ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਮਿਲੀ, ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਧੀ ਪੂਰਵਕ ਸਦਾ ਵਰਤਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਨਾਂ ਸੋਚਣ ਦੀ ਫ਼ੁਰਸਤ ਨਾ ਵੇਖਣ ਦੀ ਫ਼ੁਰਸਤ ਰਹੇਗੀ। ਨਾ ਹੋਰ ਸੋਚਾਂਗੇ ਨਾ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਲੇਟ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਵੇਖਣਾ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕੰਪਲੀਟ ਹੋਣ ਦੇ ਜਾਂ ਕੰਪਲੇਟ ਕਰਨ ਦੇ। ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਸਦਾ ਦਿਵਯ ਸੋਚੋ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਸੋਚਨਾ ਉਵੇਂ ਦਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰੱਖੋ। ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਹੋ ਸਮਰੱਥ ਪਰ ਬਣ ਕੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਜਦੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਡਾਇਲਾਗ ਕਰਦੇ ਸਨ ਭੋਲਾ ਭਾਈ ਦਾ। ਤਾਂ ਹਨ ਸਮਰੱਥ ਪਰ ਭੋਲਾ ਭਾਈ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਭੋਲਾ ਭਾਈ ਨਹੀਂ ਬਣੇ। ਸਦਾ ਸਮਰੱਥ ਬਣੋ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਓ। ਸਮਝਾ -- ਅੱਛਾ।

ਸਦਾ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਨਨ, ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇਵ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਅੱਜ ਅਤੇ ਕਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਤ੍ਰੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਵਾਲੇ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ!

ਪ੍ਰਸ਼ਨਲ ਮੁਲਾਕਾਤ

1 ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦੀ ਵਿਧੀ:- ਸਾਰੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸ੍ਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ। ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਨੇਹ ਹੀ ਸਹਿਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਸਹਿਜ ਹੈ ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸ੍ਵ ਸਨੇਹੀ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਉਧਵ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋ ਜਾਂ ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ? ਉਧਵ ਸਿਰਫ਼ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਗੋਪ ਗੋਪੀਆਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀ। ਤਾਂ ਸ੍ਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ - ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਣਾ ਵੱਖ ਗੱਲ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਨਿਭਾਉਣਾ, ਸੰਬੰਧ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣਾ, ਉਹ ਵੱਖ ਗੱਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਸ੍ਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਭਵ। ਇਸੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮਗਨ ਅਵਸਥਾ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਲਗਨ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਪਰ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਨੁਭਵ ਹਨ।

2 ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਘਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ -- ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਘਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ? ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਘਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਪੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉੱਚਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਘਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਸਦਾ ਸੇਫ਼ ਰਹਿੰਦੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਜੇ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਤਾਂ ਸ੍ਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਸਨੇਹ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਉਸਨੂੰ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ। ਸਿਰਫ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਿਜੀ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਮਰਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਇਮਰਜ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਹਾਂਗੇ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਵਿਅਕਤ ਮਹਾਵਾਕਿਆ

ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣੋ ਜੇ ਸਭ ਦੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਭਾਵਨਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਹੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਰਹੋ, ਸੁਭ- ਚਿੰਤਕ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਸਨੇਹੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਓ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਲੋੜ ਦੇ ਵਕਤ

ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇ ਹਨ - ਭਾਵੇਂ ਜੀਵਨ ਨਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਸੇਵਾ ਨਾਲ.. ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਲੇਕਿਨ ਐਕਸਟਰਾ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਨੇੜੇ ਲਿਆਓ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਲੇਕਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂ ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੇ ਲਈ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਹਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਨੇੜੇ ਸੰਪਰਕ, ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਇਹ ਹੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੀਏ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪ 'ਮਾਈਟ' ਬਣ ਜਾਵੋ ਅਤੇ ਉਹ 'ਮਾਇਕ' ਬਣ ਜਾਣ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਕਸ਼ 'ਮਾਇਕ' ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਪੇ ਹੀ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਹਿਜ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਇਕ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਲਕਸ਼ ਰਖੋ ਕਿ ਆਪਣੀ ਉਰਜਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਐਨਰਜੀ ਇਸ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈਏ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਖੇਤਰ ਹਰ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਐਨਰਜੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਗੇ, ਨੇੜੇ ਆਉਣਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ 9 ਲੱਖ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਧਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵਾਰਿਸ ਵੀ ਨਿਕਲਣਗੇ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਓ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਓ, ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਮਾਈਕ ਬਣਾਓ। ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾਕੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਸਦਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ।

ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਬਣੋ। ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ, ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਕੁਚਿਤ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ। ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਰੱਖਣ ਨਾਲ - ਜਿਵੇਂ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿੱਟੀ ਵੀ ਸੋਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਾਥੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਾਥੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੰਭਵ ਸਫਲਤਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਿੱਧੀਆਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੀਆਂ ਲੇਕਿਨ ਸਹਿਯੋਗ ਲੈਂਦੇ ਜਾਵੇ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ - ਵਧਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਸਟੇਜ ਤੇ ਲਿਆਓ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਸਫਲ ਕਰੋ।

ਵਰਦਾਨ:- ਧਰਨੀ, ਨਬਜ਼ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸੱਚੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਭਵ ਬਾਪ ਦਾ ਇਹ ਨਵਾਂਗਿਆਨ, ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਇਸ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਮਰਜ਼ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਕੇ ਮੁੰਝਾ ਦੇਵੇ। ਧਰਨੀ, ਨਬਜ਼ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਸਭ ਵੇਖ ਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ - ਇਹ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵੇਖੋ, ਧਰਨੀ ਬਣਾਓ ਲੇਕਿਨ ਅੰਦਰ ਸਚਾਈ ਦੀ ਨਿਡਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਪਹਾੜ ਵਰਗੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੂਈ ਬਣਾ ਦੇਣਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਚੋਟੀ ਅਤੇ ਸੂਦ੍ਰ ਹਨ ਪੈਰ , ਜਦ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਤਦ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਸਕਣਗੇ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਕਿਹੜੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਨੁੱਖ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਜਾਏ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਈ ਕਿ ਹੋਈ। ਇਸਦਾ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸੱਥ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਇਦਾ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਕੋਈ ਵੀ ਪਤਿਤ ਸੂਦ੍ਰ ਨੂੰ ਇਸ ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸੱਥ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਪ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦੈਵੀ ਰਾਜ ਫੇਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਸੂਦ੍ਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ੍ਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਫੇਰ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਸਭਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਵਨਾ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਲੋਕੀ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਇਹ ਫੇਰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼, ਵਿਨਾਸ਼ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਆਮ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਏਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਦੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਦੈਵ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਦੈਵ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ ਫੇਰ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਏ। ਅਜੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਗੇ ਉਹੀ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਨ ਦੇਵਤਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਚੋਟੀ। ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਖੇਡਦੇ ਹਨ - ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਮੱਥਾ ਚੋਟੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਦ੍ਰ ਅਰਥਾਤ ਪੈਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਣੇ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੋਟੀ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਦੇਵਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁੱਖ ਨੂੰ, ਖੱਤਰੀ ਭੁਜਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਵੈਸ਼ਯ ਪੈਟ ਨੂੰ, ਸੂਦ੍ਰ ਪੈਰ ਨੂੰ। ਸੂਦ੍ਰ ਅਰਥਾਤ ਸੂਦ੍ਰ ਬੁੱਧੀ, ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ। ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਗਲਾਣੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ - ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਗਲਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਹੜੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹਨ ਬਾਪ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਦਾ ਯਦਾਹਿ ਧਰਮਸਯ..... ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਗਾ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਬਾਪ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ ਲੱਗੋ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਹੌਲੀ ਤੇ ਕੋਕੀ ਪਕਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤੇ ਕੋਕੀ ਸਾਰੀ ਸੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਧਾਗਾ ਨਹੀਂ ਸੜਦਾ। ਆਤਮਾ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉਤੇ ਹੀ ਇਹ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫੇਰ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਭੋਗ ਭੋਗਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਉਹ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਆਈ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਅਪਾਰ ਦੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਹਨ। ਉਮਰ ਵੀ ਘੱਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁੱਖ ਸਮਝ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਫੇਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ ਬਗ਼ੈਰ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਦ੍ਰ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਹੈ ਨਾ। ਸੂਦ੍ਰ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਣੇ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੋਟੀ। ਚੋਟੀ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਕਤ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ। ਬਾਪ ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਓਬੀਡੀਅੰਟ ਸਰਵੈਂਟ ਬਣਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਓਬੀਡੀਅੰਟ ਸਰਵੈਂਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰ, ਸੰਭਾਲ ਕਰ, ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਫੇਰ ਵੱਡਾ ਕਰ ਜਦ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਖੁਦ ਗੁਰੂ ਕਰ ਕਿਨਾਰੇ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ ਮਾਂ ਬੀਮਾਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਟੱਟੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣੀ ਪਵੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਰਵੈਂਟ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਸਾਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਠ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ

ਸਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੀ. ਕੇ. ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਦ੍ਰ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਸੀ, ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬੀ. ਕੇ.। ਇਹ ਸਥਾਨ ਹੈ ਹੀ ਬੀ. ਕੇ. ਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਅਨਾੜੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੂਦ੍ਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਤਿਤ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ, ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇੰਦ੍ਰਸਭਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਗਿਆਨ ਵਰਖਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੀ. ਕੇ. ਨੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਕੇ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ ਤਾਂ ਦੇਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਪ ਮਿਲ ਗਿਆ ਕਿ ਪੱਥਰ ਬਣ ਜਾਓ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸੰਥ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਸੂਦ੍ਰ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾ, ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸੂਦ੍ਰ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੇ ਇਹ ਹੋ ਗਈ ਇੰਦ੍ਰਸਭਾ। ਜੇ ਬਗ਼ੈਰ ਪੁੱਛੇ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਾਪ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਕੇ ਕਿਉਂ ਲੈ ਆਈ? ਇੰਦ੍ਰ (ਬਾਪ) ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਨ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬੜੇ ਕੜੇ ਕਾਇਦੇ ਹਨ। ਅਵਸਥਾ ਹੀ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਇੱਕਦਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਨ ਵੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ। ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਬੀ. ਕੇ. ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਅਰਥਾਤ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਇਦਾ ਨਾ ਤੋੜੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 5 ਭੂਤ ਫੜ ਲੈਣਗੇ। ਕਾਮ, ਕਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ, ਅਹੰਕਾਰ - ਇਹ 5 ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਭੂਤ ਹਨ, ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਜੋ ਸ਼ੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ ਉਹ ਅਪਵਿੱਤਰ, ਅਸ਼ੁੱਧ, ਦੁੱਖੀ, ਰੋਗੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਥਾਹ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਵਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸ੍ਰਾਗ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਪ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਸਰਵੋਤਮ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦਾ ਸਰਵੋਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਕਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮੇਸੂ ਓਬੀਡੀਅੰਟ ਸਰਵੋਤਮ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਬੈਰਿਸਟਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਰਵੋਤਮ ਬਣ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੋਈ ਲੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਬਾਕੀ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਵੀ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਸਾਰੀ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਹੀ ਪੂਰਾ ਸ੍ਰਾਗ ਕਹਾਂਗੇ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਲਾਂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝ ਕੇ ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਏਗੀ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਉਹੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਫੇਰ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਉਹੀ ਫੇਰ ਦੁਵਾਪਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਉਣਗੇ। ਉਝ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਉਤਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਫੇਰ ਵੀ ਦੁਵਾਪਰ ਦੇ ਬਾਦ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਤਰਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਉਣਗੀਆਂ। ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਹੈ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਝੂਠੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹਨ। ਏਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਸਭ ਝੂਠ। ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ.....ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਝੂਠ। ਸੱਚਖੰਡ ਬਾਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਉਂਕਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਫੇਰ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤਾਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰਾ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਮੱਛਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁਖਸ਼ਮ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਡੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਕੰਡਾ ਬੜਾ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਇਹ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਹੈ ਹੀ ਕਾਮ। ਕਾਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਹੀ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੇਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਤਾਂ ਫੀਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣੇ ਸੀ ਉਹੀ ਬਣਨਗੇ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ

ਵਿੱਚ ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੋਨੋਂ ਪਾਵਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਸੀ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਧਰਮ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ, ਨਿਰਵਿਤੀ ਮਾਯਾ ਦਾ। ਇੱਥੇ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਕੇ ਫੇਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਲੱਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਵੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ - ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਫੇਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਗਿਆਨਤਾ ਹੋਈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਉਹ ਹੈ ਫੁਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਸੂਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਸੂਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਭਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ - ਪਰੂਫ਼ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਥਰਡ ਗ੍ਰੇਡ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਜਾਕੇ ਬਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਵੀ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਦੱਬੀ ਰਹੇਗੀ ਧੂਲ ਵਿੱਚ.....। ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲੇ ਵੀ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਗੋਲੇ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਆਉਣਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਉਥੇ ਦੀ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੰਬ ਛੱਡਣਗੇ, ਉਸਦੀ ਹਵਾ ਇਵੇਂ ਫੈਲੇਗੀ ਜੋ ਝੱਟ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹੇ ਕਰੋੜਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਘੱਟ ਗੱਲ ਹੈ ਕੀ! ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ੍ਰਰਗ, ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਹ ਨਰਕ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਣ ਨਾਲ ਦੁੱਖਧਾਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਬਾਪ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੁਣ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਡਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਹੀ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਅੰਦਰ ਜੋ ਕਾਮ - ਕਰੋਧ ਦੇ ਕੰਡੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਾਪ ਮਿਲ ਜਾਏ।

2. ਸੱਚਖੰਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਲਈ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣਨੀ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਝੂਠ ਖੰਡ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਵ - ਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਦੁਵਾਰਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਭ ਚੱਕਰਾਂ ਤੋਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆਜੀਤ ਭਵ :
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸਵੈ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜਾਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਜਦੋਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਮਾਇਆ ਦੇ ਚੱਕਰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹਭਾਨ ਦਾ ਚੱਕਰ, ਸਬੰਧ ਦਾ ਚੱਕਰ, ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ....ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਨੇਕ ਚੱਕਰ ਹਨ। 63 ਜਨਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਨੇਕ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਦੇ ਰਹੇ ਹੁਣ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣ ਗਏ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਦੇ ਪਰਾਂ ਨਾਲ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਦੇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਕਮਾਈ ਹੀ ਕਮਾਈ ਹੈ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਉਂਦੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜੇ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੱਚ ਲਿਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਹੇਗਾ। ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਚਾਰਟ ਲਿੱਖਦੇ ਰਹਿਣ। ਚਾਰਟ ਲਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫ਼ਾਇਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਜਾ ਨਾ ਕਰੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ 15 ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਆਕੇ ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਯਾਦ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 5 ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ 2 ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਤਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਲਿੱਖਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ - ਹਰ ਇੱਕ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਚਾਰਟ ਤੋਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਸੀ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ? ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਠਹਿਰੀ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਯਾਦ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਲਿਖਣਗੇ। ਝੂਠ ਲਿੱਖਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਸੌ ਗੁਣਾ ਪਾਪ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਇਸਲਈ ਸੱਚ ਲਿਖਣਾ ਹੈ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਉਨ੍ਹੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਯਾਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਫੇਰ ਕੋਈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਗੇ, ਕੋਈ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਤਾਂ ਆਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਮੁਕਤੀਧਾਮ, ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਲਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ, ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਜਾ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਹਰ ਇੱਕ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੋਟ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਆਉਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਜੇ ਬੈਠੇ ਉਸ ਦੀ ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਕਿੰਨਾ ਰਿਹਾ? ਫਰਕ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਸਗਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਦੋ ਦੀ ਯਾਦ ਠਹਿਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਵਿਆਹ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪੱਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਗ਼ੈਰ ਵੇਖੇ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਸਾਡੀ ਸਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਬਾਪ ਜੇਕਰ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੂਜਾ ਕਿਸ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਬੇਅੰਤ ਤਾਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਜ਼ਰੂਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਵਰਣਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੇਅੰਤ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ - "ਹੇ ਭਗਵਾਨ" ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਥੋੜੀ ਕਹਾਂਗੇ। "ਹੇ ਭਗਵਾਨ" ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਝੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੱਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ, ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਨਮੁੱਖ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਸਮਝ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਨਮਅਸਟਮੀ ਤੇ ਛੋਟੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਝੁਲਾਣਗੇ। ਕੀ ਸਦੈਵ ਛੋਟਾ ਹੀ ਹੈ! ਫੇਰ ਰਾਸ ਵਿਲਾਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਉਸਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ, ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਸਦੈਵ ਛੋਟਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਨਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਦੀ ਰਸਮ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕੰਸਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਕੰਸਪੁਰੀ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਦਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਭਗਤ ਲੋਕੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਾਜ਼ਿਰਾਹਜੂਰ ਹੈ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਵੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਖੁਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਖਾਂਦਾ ਤੇ ਨਹੀਂ। ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਆਪ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਜੀ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਖਾਂਦਾ ਨਹੀਂ, ਆਪ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਹੀ ਦੇਵੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਕਰ ਫੇਰ ਡੁਬੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਵਰਾਤ ਆਦਿ ਲਾਕੇ ਡੁਬਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦੇ ਜੋ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਉਹ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੱਕਸ਼ਮੀ ਅਤੇ ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਮਾਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਬੈਠੀ ਹੈ ਨਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਪੁਤਰਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਜਨਮ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਐਕਟੀਵਿਟੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ। ਜਦੋਂ ਰੁਦ੍ਰ ਯੱਗ ਰੱਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਕਦੇ ਲੱਖਾਂ ਚਿੰਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਿੰਨੇ ਪੂਜਾਰੀ ਹੋਣਗੇ ਉਨੀਆਂ ਦੇਵੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਕਤ ਤੇ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫਿਕਸ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਮਹੂਰਤ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਫਿਕਸ ਸਮੇਂ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੇਠ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ ਕਿ ਰੁਦ੍ਰ ਜਾਂ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰਚੇਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੁਲਾਉਣਗੇ। ਰੁਦ੍ਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫੇਰ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੇਠ ਲੋਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਓ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਿਥੀ - ਤਰੀਕ ਕੋਈ ਮੁਕੱਰਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਹੀ ਰੁਦ੍ਰ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁੱਭ ਦਿਨ ਬ੍ਰਹਸਪਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਤੇ ਲੱਕਸ਼ਮੀ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਥਾਲੀ ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀ, ਯੁਗਲ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਣਗੇ? ਯੁਗਲ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਤੇ ਇਹ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਯੁਗਲ ਹਨ। ਨਾਮ ਫੇਰ ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵੀਆਂ ਕਦੋਂ ਹੋਈਆਂ, ਮਹਾਲੱਛਮੀ ਕਦੋਂ ਹੋਕੇ ਗਈ? ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭਨੂੰ ਇੱਕਰਸ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਾ ਕੇ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਇਹ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਈ ਵੀ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸਾਲਵੈਟ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਨਸਾਲਵੈਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ! ਇਸ ਵਕਤ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਖਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਖਾਂਦੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਿਚਕਾਰ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਧੋਤੀ - ਕਮੀਜ਼ ਲਿਆਈ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਝ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਮ੍ਹਾਂ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਹੀ ਪਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭੇਜਾਂ? ਇਹ ਤਾਂ ਲੈਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਤਾਂ ਲੈਣਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਤੋਂ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਯਾਦ ਆਏਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਚੀਜ਼ ਕਿਓਂ ਲੈਣ। ਬੀ . ਕੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਲੈਕੇ ਪਾਓਗੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਕੋਈ ਹਲਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਯਾਦ ਦਵਾਏਗੀ - ਫਲਾਨੇ ਨੇ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਜਮ੍ਹਾਂ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੇ ਘਾਟਾ ਪਿਆ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਆਦਿ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਕੱਪੜੇ ਆਦਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਬੱਚੇ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ, ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਬਹੁਤ, ਉਨ੍ਹੀ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਹੋਏਗੀ। ਖਾਣਗੇ, ਪੀਣਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਲਈ ਪਦਮਪਦਮਪਤੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਪੈਸੇ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਨਾ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਡਾਇਰੈਕਟ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਇੰਡਾਇਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਕਿਓਂਕਿ ਸਨਮੁੱਖ ਹਨ। ਵਰਲਡ ਆਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਵਕਤ ਦੇ ਲਈ ਹੈ।

ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਨਮੁੱਖ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹੇ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈ ਲਈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਸ ਵਿਅਕਤ ਦਾ ਹੀ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਵੀ ਇਹ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਲਈਏ। ਬੋਲੇ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦੇ,

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਹੋਰ ਹੀ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗ਼ਰੀਬ ਹੋਣਗੇ, ਕਰਕੇ 3 - 4 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਣ ਨਾਲ ਪਦਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਥੋੜੀ ਹੀ ਪਾਣਾ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਅਕਸਰ ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀਆਂ ਹੀ ਖਾਸ ਨਿਮਿਤ ਬਨਦੀਆਂ ਹੋ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਗੋਪ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਬਣ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੇਵੀਆਂ ਦਾ ਨਾਲ ਜਾਸਤੀ ਹੈ। ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅੱਧਾਕਲਪ ਅਸੀਂ ਪੂਜਯ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਹਨ ਫੁਲ ਪੂਜਯ, ਫੇਰ ਸੈਮੀ ਪੂਜਯ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਕਲਾਂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਮ ਦੀ ਡਿਨਾਇਸਟੀ ਕਹਾਂਗੇ ਤੁੱਤਾ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬੁੱਧੀ, ਉਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਫ਼ਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ, ਜੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟ ਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਦ ਭਾਗਵਤ ਗੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਦ ਨਾਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸਗਮਯੁੱਗ, ਗੀਤਾ ਦਾ ਯੁੱਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਆਏ ਤਾਂ ਲੈ ਜਾਓ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਰਚੇਤਾ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅੱਛਾ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਬੈਠਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਗਈ - ਇਹ ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ ਭਵ :

ਜਿਸਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ ਹੋਵੇ ਉਸਦਾ ਭਾਗਿਆ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਸਦਾ ਇਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ ਕਿ ਭਾਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। "ਵਾਹ ਮੇਰਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ" ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਰਹੋ। ਐਸਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ, ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਲੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਭਾਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ, ਮਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲ ਗਈ ਤਾਂ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਵਸਤੂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ ਬਣ ਗਏ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਕਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਵਕਤ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ - ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੀ ਜੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- 1- ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। 2- ਬਾਪ ਦੀ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਇਆ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ - ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਸਦਾ ਹੁਲਾਸ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਜੋ ਵਰਸਾ ਹੈ - ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪਤਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਭਗਵਾਨ ਮਤਲਬ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ। ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ, ਦੂਸਰੇ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਹੈ, ਪੱਥਰ - ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਦੀ ਘੱਟਦੀ - ਵੱਧਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਇਨ੍ਹੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ, ਇਨ੍ਹੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਕੇ ਸਾਰਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮਰਤਬਾ ਵੀ ਉੱਚ ਮਿਲੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮਰਤਬਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਵੇਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵੇਖੀਏ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ? ਪਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਵੇਖੇ ਵੀ ਤਾਂ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਜੀਵ ਵੱਖ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਛੋਟੀ - ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੀਵ ਛੋਟਾ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਹੇ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਬਾ ਆਓ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਬ੍ਰਾਇਡਸ (ਸਿਤਾਵਾਂ) ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਰਾਮ, ਬ੍ਰਾਇਡਸਗਰੂਮ ਇੱਕ। ਉਹ ਲੋਕੀਂ ਫੇਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਇਡਗਰੂਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਇਡਗਰੂਮ ਸਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ, ਪਾਪ ਕਰਦੇ, ਡਿਫੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਦੀ ਬਾਪ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਣਗੇ ਕੀ? ਪਰ ਅੱਜਕਲ ਵਿਗੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦੇਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਕੁੱਛ - ਮੱਛ ਅਵਤਾਰ ਹੋ। ਕਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵੀ ਗਲਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਭਜਾਇਆ, ਇਹ ਕੀਤਾ, ਮੱਖਣ ਚੁੱਕਿਆ। ਹੁਣ ਮੱਖਣ ਆਦਿ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਲੋੜ ਪਈ। ਕਿੰਨੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਕਰਾਚਾਰਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਹਾਂਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਭਭਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਚਾਰਿਆ ਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਭਭਕਾ ਨਹੀਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਲਟਣ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੈਠ ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਭਭਕਾ ਵਖਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ) ਵੀ ਭਭਕਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਫੇਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਫੇਰ ਤੋਂ ਰਿਪੀਟ ਹੋਏਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਭੋਗੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹਨ, ਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ, ਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੇਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਗੀਤਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਹੈ ਕੀ? ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਏ, ਸ਼ਲੋਕ ਆਦਿ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਹੂਬਹੂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸੜਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ। ਪਰ ਜਯੰਤੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਤੋਂ ਜਨਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਿਵ ਰਾਤ੍ਰੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁੱਗ ਦੀ ਰਾਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਤੇ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਨਾ, ਫੇਰ ਧੱਕੇ ਕਿਓਂ ਖਾਂਦੇ ਹੋ! ਇਕਦਮ ਜਿਵੇਂ ਦੇਵਤਾ ਤੋਂ ਅਸੂਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਕਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਉਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਫੇਰ ਡਿੱਗਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਪੀਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਨੇਕ ਧਰਮ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹੋਏ ਹਨ ਫੇਰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਕਲਯੁੱਗ ਨੂੰ ਹਾਲੇ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਘੇਰ ਹਨੇਰਾ। ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟਿਆ, ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਵਿਨਾਸ਼। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦਾ ਅਗਿਆਨ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਯੋਗ ਅਗਣੀ। ਕਾਮ ਅਗਣੀ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਗਣੀ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਗੇਰਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ - ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ। ਪਰ ਅਰਥ ਥੋੜੀ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸੋਹਣੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸੋਹਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸੋਹਣਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਧੰਨ ਦੌਲਤ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਧਰਤੀ ਫੇਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਤਿਆਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਐਨਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੁੱਲ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ। ਸਾਇੰਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੈਡ - ਗੈਡੇਜ਼ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਲ ਨਾਲ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਇਵੇਂ ਬਣੇ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਜਯੋਗ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਅੱਜਕਲ ਕਿੰਨੀ ਠੱਗੀ ਲੱਗੀ ਪਈ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੰਡਾ ਖਾਓ, ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਭਾਵੇਂ ਪੀਓ, ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਸਕਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚ ਹੈ ਫੇਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਤੋਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਜੋ ਆਏ ਹਨ ਉਹ ਫੇਰ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਜ਼ਰੂਰ। ਫੇਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲ ਤਾਂ ਸਭਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਜੋ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰੇਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਲਾਟਰੀ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਯਾਦ, ਦੂਜਾ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਕਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਘੱਟ। ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਸਰਵਿਸ ਨਾਲ। ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ ਫੇਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਕੁੱਲ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਅਡਾਪਟ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁੱਲ ਅਤੇ ਦੋ ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਫੇਰ ਬਾਦ ਵੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਬਲ ਤਾਜ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ, ਉੱਥੇ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁੱਖਧਾਮ, ਵਾਇਸਲੈਸ ਵਰਲਡ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ ਵਰਲਡ। ਇੱਕ ਵੀ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਭੱਜਦੇ ਹਨ, ਰਾਜਾ ਗੋਪੀਚੰਦ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਦੂਸਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਅਪਵਿੱਤਰ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਫੇਰ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸ੍ਰਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਪਤਿਤ ਨਰਕਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਫੇਰ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਮ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਤਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ। ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਕਿਓਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਨਰਕ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ

ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਲਾਸ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਰੇ, ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਦੀ ਹੈ। ਪਤੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਜੇ ਪਤਿਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਬਾਪ ਜੇ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ! ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ ਫੇਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ! ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਮਾਇਆ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਹਨ। ਪਿਓਰਟੀ ਵਿੱਚ ਫੁਲ, ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਫੁਲ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਨਾ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਏਮ ਓਬਜੈਕਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵੇਦ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਗੀਤਾ ਨਾਲ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਪ ਹੀ ਬਨਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ - ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਦੇਹ ਥੋੜੀ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੇਹ ਛੱਡ ਦੂਜੀ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਕੋਈ ਭਭਕਾ ਨਹੀਂ, ਸਰਵੈਂਟ ਬਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅਥਾਰਟੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲ ਦੇ ਵਕਤ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਲਾਟਰੀ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣਾ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਰੇਸ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰੇਇਟੀ ਮੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਭਵ :
ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ "ਕਰੋ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਮਿਲੇ ਮੇਵਾ"। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦਾ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਵਰੇਇਟੀ ਮੇਵਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਫੁਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ - ਇਸੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਕੇ ਕਰਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਰਹੋਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਰਾਤ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਕੁਬੇਰ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ।”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਬਾ ਕਿਹੜਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਨੇਸੂ (ਇਮਾਨਦਾਰ) ਫੁੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੁਣਾਓ?

ਉੱਤਰ:- ਆਨੇਸੂ ਫੁੱਲ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਕਦੀ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਖਿਟਪਿਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਆਨੇਸਟ ਫੁੱਲ ਲਾਸੂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਫਾਸਟ ਜਾਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਉਹ ਹੋਇਆ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਵ ਤਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਰੂਹ ਹੈ ਨਾ, ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰੇਜ਼ - ਰੇਜ਼ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਨਾ ਸਕਣ। ‘ਬਾਬਾ’ ਅੱਖਰ ਕਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਹੈ ਹੀ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਲਈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਦੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਸਮਝੋ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੰਨਿਆਸੀ ਚਿੰਮਯਾਨੰਦ ਆਦਿ ਗੀਤ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਂ ਤਤ੍ਵ ਗਿਆਨੀ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਦੀ ਕੋਈ ਬਾਬਾ ਕਹੇ, ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਸਭ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਉਹ ਹੈ ਸੁਪਰੀਮ, ਪਰਮ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਭ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਦਿਵਯ ਅਤੇ ਅਲੌਕਿਕ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਰਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸੇ, ਇਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੱਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਮੈਂ ਜੱਦ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਵਾਂ ਤੱਦ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਅਥਵਾ ਤੱਤਵ ਨੂੰ ਮਨਣ ਵਾਲੇ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਮਨਣਗੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਭ ਪਿਤਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਰਸ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਸਭ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਥੋੜੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਭ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣ ਲਵੇਗਾ। ਸਭ ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਲਾਰਡ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ, ਅਸਲੀ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਭਲਾ ਲਾਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ। ਲਾਰਡ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਲਾਰਡ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਧੇਰ ਨਗਰੀ...। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਲਾਰਡ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਅੱਜ ਦੇ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ, ਕਿੱਥੇ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਗੁਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਮੈਂ ਹੁਣ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜੱਦ ਗਿਆਨ ਦੇਵਾਂ ਤੱਦ ਹੀ ਬੱਚੇ ਸੁਣਨ। ਮੇਰੇ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਕੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਕਹਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਗਾਡ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹੇ - ਲਿਖੇ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੱਬ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਰੱਬ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਭ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਾਰਨ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਰੱਖਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਰੱਬ ਪ੍ਰਜਾ ਨਹੀਂ ਰੱਚਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਜਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਨੇ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੱਦ ਬਣਨਗੇ ਤੱਦ ਹੀ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਸੁਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਦਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਪਾਰੂ ਹੈ ਐਕਟ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇੰਨੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਵੇਗੀ। ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਵੀ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਕੁੱਖ

ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਹਿਣਗੇ - ਸਦਾ ਸਰਨੇਮ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਨਾਮ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਤੱਦ ਹਨ ਜੱਦ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ। ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਿਸਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੱਦ ਤਾਂ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਸਭ ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ ਕਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜੱਦ ਮੈਂ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਵਾਂ ਤੱਦ ਹੀ ਜਾਨਣ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਇਹ ਪਤਾ ਥੋੜੀ ਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਦ ਪਾ ਲਿੱਤਾ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੂੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਸਮਝਦਾਰ ਹੀ ਸਮਝਣ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਬੁੱਢੀਆਂ - ਬੁੱਢੀਆਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ - ਹੇ ਈਸ਼ਵਰ ਬੁੱਧੀ ਦੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਬੁੱਧੀ ਅਸੀਂ ਦਈਏ ਤਾਂ ਸਭ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਸਭ ਇੱਕ - ਦੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਗੱਡੀ ਤੇ ਬੈਠਣਗੇ ਕੀ! ਹਾਂ, ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਇਹ ਬਣਨ ਦਾ। ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ। ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ। ਜੇ ਸਭ ਹੱਥ ਉਠਾਉਣਗੇ - ਅਸੀਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹਾਸਾ ਆਵੇਗਾ ਨਾ। ਸਭ ਇੱਕ ਵਰਗਾ ਬਣ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹਨ! ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਾ। ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਫੁਸਟ, ਸੈਕਿੰਡ, ਥਰਡ। ਜਿਵੇਂ ਐਡਵਰਡ ਵੀ ਫੁਸਟ, ਸੈਕਿੰਡ, ਥਰਡ.... ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਇਹ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਖੁੱਦ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਚਲਣ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ? ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਫੁੱਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਫੁੱਲ ਦੇ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਫੰਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕੌਣ ਜਾਸਤੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਚੰਗਾ ਫੁੱਲ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ, ਬੜੇ - ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਨੰਬਰਵਾਰ ਅਨੇਸ਼ੁ ਫੁੱਲ ਹਨ, ਕੋਈ ਖਿਟਪਿਟ, ਇਰਸ਼ਾ ਆਦਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਖਾਮੀਆਂ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਸੰਪੂਰਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੂੰ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਰਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਖਾਮੀਆਂ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਭ ਕਿਸ - ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕੀ ਜਾਨਣ। ਉਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ - 100 ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਤੱਕ ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿੱਤਾ, ਥੋੜਾ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਹੈ ਕੀ! ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਸ੍ਰਰਗ ਹੈ ਹੀ ਕਿੱਥੇ। ਕਿੰਨੀ ਮਿਸਅੰਡਰਸਟੈਂਡਿੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਸ੍ਰਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਸ੍ਰਰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਹਨ? ਮਤਲਬ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਜੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਕਿ ਦੇਹ ਸਾਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਕੀ ਇਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ? ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕੀ? ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਅਬਲਾਵਾਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਕੀ ਜਾਨਣ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਫੇਲੇਊਰਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਰਵਾਸ਼ਾ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਾਲੇਅਰਸ ਹਨ ਫੇਰ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਰੱਬ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ? ਕੀ ਠੀਕਰ ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਹੈ? ਅੱਗੇ ਚਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ। ਹੁਣ ਨਸ਼ਾ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਹੈ ਸਾਰੇ ਪੁਜਾਰੀ। ਪੁਜਿਯ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ - ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਏਕੁਰੇਟ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਬਾਬਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਬੇਰ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਅਲਾਹ ਅਵਲਦੀਨ ਦਾ ਵੀ ਖੇਡ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਠਕਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਖਜਾਨਾ ਨਿਕਲ ਆਇਆ। ਬਹੁਤ ਖੇਡ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਖੁਦਾ ਦੇਸਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਉਸ ਤੇ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਪੁਲ ਤੇ ਜੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਰਜਾਈ ਦੇ ਰਵਾਨਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਕਹਾਣੀਆਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਖੁਦਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਦੇਸਤ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਖੇਡਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਬਾ ਦਾ ਰਥ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਖੇਡ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਖੇਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੇਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹਨ ਤਾਂ ਦੇ ਨਾ - ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਥ ਤੇ ਆਏ, ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਘੋੜੇਗਾੜੀ ਦਾ ਰਥ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫੇਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁ ਵਾਚ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਰਥ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ

ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਪਰਿਚੈ, ਡਯੂਰੇਸ਼ਨ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਗੱਲ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸੈਸੀਬਲ ਜੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਗੇ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਸਾਹਿਤ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਖਾਲ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਰਹਿਵਾਸੀ ਪਰਮਧਾਮ ਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਝਾੜ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਰੋੜਾਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਿਤਾਰੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਥੋੜੀ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਥੱਲੇ ਹੀ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹੋ। 84 ਜਨਮ ਲਵੇਗੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਥੱਲੇ ਉਤਰੇਗੇ ਨਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਦੁਨੀਆਂ। ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ? ਦੇਵਤਾ। ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਏ - ਇਹ ਕਿਸਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਦੇਵਤਾ ਤੋਂ ਬਦਲ ਹਿੰਦੂ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਧਰਮ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਕਿਉਂ ਬਦਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਧਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜੋੜੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਤਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਨਾਮ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ ਹਿੰਦੂ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੱਬ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸਥਾਪਨ ਕਿੱਤਾ। ਜਰੂਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਹੀ ਆਕੇ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਵੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਆਕੇ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਾਣ ਵੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਇੱਕ ਗੀਤਾ ਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸੁਣਾਈ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤਾਂ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਇਹ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਗਈ ਫਿਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਕੀ। ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਚਾਬੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਲਾ ਇੱਕ ਦਮ ਬੰਦ ਸੀ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਇਰਸ਼ਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਖਾਮੀਆਂ ਕੱਢ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਉੱਚਾ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਸ਼ਰੀਰ ਸਹਿਤ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਭਵ : ਜਿਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਉਹ ਹੀ ਬੇਫਿਕਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਤੇਰਾ ਹੈ... ਜੱਦ ਇਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤੱਦ ਬੇਫਿਕਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਬੇਫਿਕਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ, ਬੇਫਿਕਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਤੋਂ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਆਪ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅਣਗਿਣਤ, ਅਖੁਟ, ਅਵਿਨਾਸੀ ਖਜਾਨੇ ਹਨ ਜੋ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਖਜਾਨੇ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਜਮਾ ਦਾ ਖਾਤਾ ਵਧਾਉਣਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲੇਗਾ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਬੂ ਭੂਮੀ ਹੈ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਰਵੋਤਮ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਇਥੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਆਦਮ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਇੱਥੇ ਬੈਠਕੇ ਸਭਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਦਮ ਮਤਲਬ ਆਦਮੀ, ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਡਬਲ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ, ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਦਾਦਾ ਦੀ। ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਪਰਮ ਆਤਮਾ, ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਉਹ ਵੀ ਲਕਸ਼ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਤਲਬ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੋਕੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਅੰਗ ਨਾਲ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਤਾਂ ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ - ਉਹ ਹਨ ਪਾਪ ਆਤਮਾ, ਤਮੋਧਾਨ ਅਤੇ ਜੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੋ ਗਏ ਪੁੰਨਿਆ ਆਤਮਾ ਸਤੋਧਾਨ। ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਫਰਕ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਤਾਂ ਭਾਗਵਤ ਵਿੱਚ ਆਸੂਰੀ ਨਾਮ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਚਰਿਤ੍ਰ, ਜੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਰਾਜਯੋਗ ਤੇ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਦ ਆਕੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ, ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਦੇਵਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ ਫੇਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਦ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਪੇੜੀਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਥਵਾ ਪਰਮਧਾਮ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ, ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਜਿਵੇਂ ਸਟਾਰਜ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਤੱਤਵ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ, ਇਹ ਹੈ ਕਰਮਸ਼ੇਤਰ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਾਜ ਜੋ ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋ। ਸ੍ਰਰਗ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਸਾਂਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਚੱਕਰ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਲਡ ਆਲਮਾਈਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੂਫ਼ ਸ਼ਾਸਤਰਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਹੈ ਮਾਈ ਬਾਪ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਬੱਚੇ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਆਦਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਦਮ ਮਾਨਾ ਆਦਮੀ। ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਨਾ, ਤਾਂ ਇੰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਐਡਮ ਨੂੰ ਆਦਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਲੋਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਐਡਮ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਐਡਮ ਮਤਲਬ ਆਦਮੀ। ਨਾ ਦੇਵਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਦੇਵਤਾ। ਡਿਟੀਜ਼ਮ ਹੈ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਵਿੱਚ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਦੀ ਵਰਲਡ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਸਭ ਹਨ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੰਡਰ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੰਡਰਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਵੰਡਰ ਹੈ - ਹੈਵਨ, ਸ੍ਰਰਗ, ਜੋ ਬਾਪ ਹੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੇ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਵੈਲਊਜ਼ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਇਹ

ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਵਿਸ਼ਵ - ਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਆਬੂ ਪਰਵਤ। ਤਾਂ ਬਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - (ਸਰਵੋਤਮ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ) ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਇਥੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰਵ ਸ਼ਾਸਤਰਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਗੀਤਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਸ੍ਰਵ ਤੀਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੀਰਥ ਆਬੂ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਪੜ੍ਹਨਗੇ, ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੇ ਤੀਰਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੀਰਥ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਸਮਾਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਤੀਰਥ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਜਾਕੇ ਉੱਥੇ ਫੁੱਲ ਆਦਿ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੈਵਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਈ ਖਰਚਾ ਲਗਿਆ? ਬਗੈਰ ਕੋੜੀ ਖਰਚੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਕਿੰਨੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨੰਬਰਵਨ ਬਣ ਗਈ। ਰਾਜਯੋਗਿਨੀ ਬਣ ਗਈ ਨਾ। ਮਮਾ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਰਾਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੇ ਹੀ ਰਾਜ ਗਵਾਇਆ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੁਰੇ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਹੈ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ। ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੈ! ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਇਸ ਕਰਮਸ਼ੇਤਰ ਤੇ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਬੁਰਾ ਕਰਤਵਿਆ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਵਿਕਾਰੀ ਮਾਰਗ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰ ਸਦਾ ਹਨ ਹੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਯੋਗਬਲ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਜਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਖਾਵੇ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਸੀ, ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਰੰਤੂ ਦੁਨੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਇਹ ਹਠਯੋਗੀ ਰਾਜਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਚਿਨਮਯਨੰਦ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਉਹ ਕਹਿ ਦੇਣ ਕਿ ਸੱਚਮੁਚ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਵਾਏ ਬੀ. ਕੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਸ। ਪਰੰਤੂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਹਾਲੇ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝਣਗੇ, ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ, ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਦੀ- ਅਹੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਅਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਪ ਲੀਲਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸਤਗੁਰੂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਮਾਇਆ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਬਹੁਤ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਕੰਮ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਹਾਲੇ ਸਮਾਂ ਪਿਆ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਜੇ, ਪ੍ਰਜਾ ਹਾਲੇ ਸਭ ਬਣਨੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਲਈ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਮੇਕਸ਼ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਲੋਕ ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣੇ ਨੇ ਮੇਕਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਇਆ, ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਥੇ ਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਗੱਪਾਂ ਗਪੇੜੇ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫੇਰ ਦੂਸਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈਣਗੇ। ਮੇਕਸ਼ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੁਦਬੁਦਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਨਮੁੱਖ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਗਰਮ - ਗਰਮ ਹਲਵਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਗਰਮ ਹਲਵਾ ਕੌਣ ਖਾਂਦੇ ਹਨ? (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਝੱਟ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਇਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ, ਬੈਠੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਔਖਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਲੇਨ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਬਾਕੀ ਯਾਦ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਨੇ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਮਝਦਾ ਵੀ ਹਾਂ - ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਮੈਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਫੇਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਹਨਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਹਾਰਥੀ ਪਹਿਲਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਹਨੂਮਾਨ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਮਾਇਆ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਹਾਵੀਰ ਸੀ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਹਿਲਵਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੂਫਾਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ - ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ। ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਤੂਫਾਨ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਅਕਲਮੰਦ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਚਮਤਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ

ਤਾਂ ਗ਼ਰੀਬ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਗ਼ਰੀਬ ਨਵਾਜ਼ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜਦ ਤੱਕ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋਏ ਨਾ। ਫੇਰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਹੈ ਪਿਛਾੜੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਫੇਰ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਮਿਲਣਗੇ। ਫੇਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਸੰਬੰਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਸਾਲਾ, ਚਾਚਾ, ਮਾਮਾ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸੰਬੰਧ ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਭਾਈ - ਭਾਈ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਨਿਕਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਭਾਈਆਂ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਨ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਆਰਾ ਗਿਆਨ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੂੰ ਧਰਮ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਸਰੇ ਸੈਕਿੰਡ ਨਾਲ। ਕਿੰਨੇ ਮਹੀਨੇ, ਕਿੰਨੇ ਘੰਟੇ, ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਪਾਸ ਹੋਣੇ ਹਨ, ਫੇਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰਸੇ ਦੇ ਬਾਦ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਘੱਟ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਗਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ !

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਪਿਛਾੜੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ - ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੋਕੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਅੰਗ, ਅੰਗ ਨਾਲ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬੈਲੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਲੈਸਿੰਗ ਦੀ ਪਾਤਰ ਆਤਮਾ ਭਵ : ਜਿੱਥੇ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਅਰਥਾਤ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਦਦ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਦਦ ਹੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੂਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੈ ਸਹਿਜ, ਸਵਤੰਤਰ ਮਦਦ ਮਿਲਣਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੇ ਅਸੰਭਵ ਗੱਲ ਹੈ ਉਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਹੀ ਮਦਦ ਅਰਥਾਤ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀਆਂ ਪਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣ ਜੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਕਾਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਟਾਕ ਜਮਾ ਕਰੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇਗੇ ਉਦੋਂ ਇਹ ਨੈਚੁਰਲ ਕਲੈਮਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਫ਼ੋਰਸ ਵੱਧੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਏਗੀ।”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਓ ਅਰਥਾਤ ਜੇ ਕੁੱਝ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਬਾਪ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। 2. ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੋਚਰਾ ਖਾਕੇ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਮਾਨੀ (ਰੋਟੀ) ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ ਆਏ ਹਨ, ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜੇ ਭਗਤੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਮਨੁੱਖ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਵਾਰਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਭਾਰੀ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ, ਤੇ ਪੱਦ ਵੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਉਦੋਂ ਫੇਰ ਲੜਾਈ ਹੋਏਗੀ। ਨੈਚੁਰਲ ਕਲੈਮਟੀਜ਼ ਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਯਾਦ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪੱਦ ਪਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਹੀ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੀ ਫੇਰ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਾਕੇ ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਫੇਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅੰਧਸ਼ਰਦਾ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਨਹੀਂ ਝੁਕਾਵੋਗੇ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਸਿੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਵੈ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ, ਇਹ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਕਦੇ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਧਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਚੱਕਰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿੱਤਾ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਏਗੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣੋਗੇ। (ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ)

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪਤਾ ਹੈ - ਭਗਤੀ ਕਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਕਦੇ ਪੂਰੀ ਹੋਏਗੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਭ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਸਨ। ਪਿੱਛੋਂ ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਤ੍ਰੇਤਾ ਅਤੇ ਦਵਾਪਰ ਦਾ ਸੰਗਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਰਾਵਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਗਮ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਅਤੇ ਦਵਾਪਰ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਰਾਵਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੱਦ ਕਿ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁੱਗ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤ੍ਰੇਤਾ ਅਤੇ ਦਵਾਪਰ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਹੁਣ ਉਸ ਸੰਗਮ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਸਨੂੰ ਤਾਂ ਅਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਨਾਮ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਅਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁੱਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਚੇਤਨਯ ਬੀਜਰੂਪ। ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਉਹ ਬੀਜ ਜੇਕਰ ਚੇਤਨਯ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝਾਵੇ - ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਝਾੜ ਇੰਵੇਂ

ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੜ੍ਹ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੀਜ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਝਾੜ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੱਡਾ ਹੋ ਫੁਲ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਚੇਤਨਯ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅੱਜਕਲ ਮਨੁੱਖ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨਵੇਸ਼ਨ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵੱਲ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਲੱਖਾਂ ਮਾਇਲਸ ਤੱਕ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਵੇਖੀਏ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ? ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅੰਤ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਪਾਣੀ ਹੀ ਪਾਣੀ ਹੈ। ਐਰੋਪਲੇਨ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਟ੍ਰੋਲ ਇਤਨਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਜੇ ਫੇਰ ਵਾਪਿਸ ਵੀ ਆ ਸਕਣ। ਆਕਾਸ਼ ਬੇਹੱਦ ਹੈ ਨਾ, ਸਾਗਰ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਪਾਣੀ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਆਕਾਸ਼ ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਹੈ, ਤੁਰਦੇ ਜਾਓ। ਸਾਗਰ ਦੇ ਥੱਲੇ ਫੇਰ ਧਰਤੀ ਹੈ। ਪਹਾੜੀ ਕਿਸ ਤੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਤੇ। ਫੇਰ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪੁੱਟਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਾੜ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦਾ, ਉਸਦੇ ਥੱਲੇ ਫੇਰ ਪਾਣੀ ਵੀ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਵੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਾਣੀ ਹੈ, ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਰਤੀ ਹੈ? ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਬੇਅੰਤ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਬੇਅੰਤ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਵੀ ਬੇਅੰਤ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਆਕਾਸ਼ ਬੇਅੰਤ ਹੈ। ਇਹ 5 ਤਤ੍ਵ ਹਨ, ਆਕਾਸ਼, ਵਾਯੂ.....ਇਹ ਤਤ੍ਵ ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, 84 ਜਨਮ ਭੋਗਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਪਰਮਪੁਰਾ ਤੋਂ ਚੱਲਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ - ਇਹ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਤ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ - ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ ਜੇ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਧੂਕਕਾ (ਗਪੌੜਾਂ) ਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਇਨ੍ਹੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੱਚ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕਦੋਂ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਗੇ। ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁੱਗ ਦੀ ਉਮਰ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹਾਲੇ ਪਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸਮਝਾਓ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਹੋ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਕਲਪ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ।

ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਹੈ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਦੇਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ! ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੁੱਖ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚਿਓ, ਆਯੂਸ਼ਮਾਨ ਭਵ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ 150 ਵਰ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਦੀ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਵਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਯੂਸ਼ਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਮਰ ਬਣੋਗੇ। ਉੱਥੇ ਕਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗੀ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ, ਧੰਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸੁੱਖੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕੰਗਾਲ ਤੋਂ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਛੋਟਾ ਝਾੜ ਹੋਏਗਾ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ। ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਜੇਕਰ ਜਾਣਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੱਸਦੀ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਾਂ? ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਬਾਬਾ ਕੋਲੋਂ ਜੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ, ਅਸਮਾਨ, ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਫੇਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਜੇ ਬਾਬਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕੇ। ਐਨਾ ਸਮਝਣ ਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮਝਾ ਕੌਣ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹੋਣ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਹਨ? ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ 5 ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਛੇਵਾਂ ਬੱਚਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹਨ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਠਹਰਿਆ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਪਣਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾਏ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵਾਰਿਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਾਰਿਸ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਤੇ ਵਰਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਮੈਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਓ ਫੇਰ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ - ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਫੇਰ ਸਾਡਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਕੁੱਝ ਸੀ ਉਹ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਡਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ ਨਾ। ਅਰਜੁਨ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਤੇ ਚਤੁਰਭੁੱਜ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ। ਅਰਜੁਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ। ਵੇਖਿਆ, ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਵਾਂ। ਉਹ ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੈਂਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਪੁੱਛਿਆ ਨਹੀਂ। ਗੁਪਤ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਪਤ ਦਾਨ। ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਕਿ ਪਤਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਈਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਆਇਆ, ਸ਼ਾਇਦ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਤੇ ਇਹ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹਨ - 5 ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ

ਹਨ, ਬਾਕੀ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਇਸਨੇ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਬਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਹੋਵੇ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਭਨੂੰ ਖਿਆਲ ਆਇਆ, ਸਭ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਕੇ ਭੱਜ ਆਏ। ਉਥੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੰਗਾਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਘਰਬਾਰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਿੰਮਤ ਵਿਖਾਈ। ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ - ਭੱਠੀ ਬਣੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏਕਾਂਤ ਜ਼ਰੂਰ ਚਹੀਦਾ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਜੋ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪਾਵਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਮੁਸੀਬਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਇਹ ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਪਾਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ, ਦੂਜਾ ਨਾ ਬਣਨ ਤਾਂ ਮਾਰਾਮਾਰੀ ਚੱਲ ਪੈਂਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਮਾਰ ਖਾਚੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਚਾਨਕ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੋਈ ਨਾ। ਸਭ ਅਸਚਰਿਯਾ ਖਾਣ ਲੱਗੇ, ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਇਨ੍ਹੇ ਸਭ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ - ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਹੈ! ਇੰਨੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜੋ ਆਪਣਾ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਭੱਜਣ। ਡਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਹੱਥ ਖਾਲੀ ਭੱਜੇ, ਇਹ ਵੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਘਰਬਾਰ ਆਦਿ ਸਭ ਛੱਡ ਭੱਜੇ, ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿੰਨੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਚੱਲ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਬਗ਼ੈਰ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਧਰਮਰਾਜ ਦੁਵਾਰਾ ਮੋਚਰੇ (ਸਜਾਵਾਂ) ਖਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਫੇਰ ਥੋੜੀ ਮਾਣੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਮੋਚਰਾ ਨਹੀਂ ਖਾਓਗੇ ਤਾਂ ਪੱਦ ਵੀ ਚੰਗਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਣ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ 5 ਤਤ੍ਵ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵੇਂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਉਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਵੇਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਿਲਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਉਥਲ - ਪਾਥਲ ਹੋ ਨਵੇਂ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਆਤਮਾ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਗਰਭ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠੇਗੀ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਵਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਬਿੱਜਲੀ ਚਮਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਲਈ ਏਕਾਂਤ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ।

2. ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਰੱਖ, ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਬਣ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਗੁਪਤ ਕਿੱਤਾ, ਇੰਨੇ ਗੁਪਤ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਮਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ :
ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮੂਤਾ ਭਾਵ ਅਤੇ ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਧਾਰਨ ਕਰੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਮੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗੇ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਥਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਮਿਲੇ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਤਾਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ।

ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ

ਅੱਜ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ, ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ, ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੈਨਾ ਦੇ ਮਹਾਵੀਰ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਜੇਈ ਬਣੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਮਹਾਵੀਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਧਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਵਾਚਾ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਰਮਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਜਮਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ ਤਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਮਤਲਬ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਪੰਨਤਾ ਹੈ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨਾ, ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜਨ ਬਣਨਾ ਜਾਂ ਸਤਯੁਗੀ ਰਾਜਨ ਬਣਨਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅਨੇਕ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਹੈ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਨਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਪੰਨਤਾ। ਅੱਜ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ।

ਸਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਸਨਮੁੱਖ ਹੋਵੇ, ਨੇੜੇ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋਵੇ - ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਲਚਲ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਅਚਲ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਮਤਲਬ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਸੰਸਾਰ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾਤਮਿਕ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਿਅਰਥ ਭਾਵ ਬਦਲ ਕੇ ਸਮਰਥ ਭਾਵ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਫਲ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਲਕੀਰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਹਿੰਮਤਹੀਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤਵਾਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਉਹ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮਨਸਾ ਮਤਲਬ ਸੰਕਲਪ ਸਦਾ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਵੇ, ਨਿਸਵਾਰਥ ਹੋਵੇ। ਪਰ - ਉਪਕਾਰ ਦੀ ਸਦਾ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਪਕਾਰੀ ਤੇ ਵੀ ਉਪਕਾਰ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਦਾਤਾਪਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗੀ ਕੁਝ ਇਹ ਕਰਨ ਕੁਝ ਮੈਂ ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਰਨ, ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਵੀ ਰਹਿਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਹਿੰਮਤ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿਕੇ ਵੀ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ- ਰੂਹਾਨੀ ਵਾਇਰਲੈਸ ਸੈੱਟ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਨੇੜੇ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਨ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਉਹ ਆਤਮਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਬੁਲਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਨਮੋਲ ਪ੍ਰੇਰਨਾਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਕੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ ਇਵੇਂ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਉਹ ਆਤਮਾ ਇਵੇਂ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸਾਹਮਣੇ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਹੀ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਂਇੰਸ ਵਾਲੇ ਇਸ ਸਾਕਾਰ ਸਿਸਟੀ ਤੋਂ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਆਂਤਰਿਕ ਯਾਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਥੂਲ ਤੋਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ? ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਯਾਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਚਾਹੇ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਚਾਹੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਂਇੰਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੀ ਅਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਈਟ (ਹਲਕੇ) ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਆਪੇ ਹੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਵਰੂਪ ਸਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਰਿਕਸ਼ ਯਾਨ ਵਾਲੇ ਉੱਚੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਿਥੇ

ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੁਣ ਖਿੱਚ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਯਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚਰਿੱਤਰਵਾਨ ਬਣਨ ਦੀ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਾਇੰਸ ਵਾਲੇ ਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਖੂਬ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਖਰਚੇ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਫਲਾਇੰਗ ਸਾਸਰ (ਉਡਣ ਤਸਤਰੀ) ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਨਾ ਖਬਰਾਂ। ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਲਾਈਟ ਹੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਅੱਗੇ ਚਲਕੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਕੋਈ ਲਾਈਟ ਦੀ ਬਿੰਦੀ ਆਈ, ਵਿਚਿੱਤਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਕੇ ਗਈ। ਇਹ ਕੌਣ ਸਨ? ਕਿਥੋਂ ਆਏ? ਕੀ ਦੇਕੇ ਗਏ, ਇਹ ਚਰਚਾ ਵਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਸਭ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਦਿਵਯ ਜੇਤੀ ਚਾਰੇ ਤਰਫ਼ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਾ? ਮਹਾਨਤਾ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ ਅੱਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੇਜ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ 9 ਲੱਖ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਤੱਕ ਕਿੰਨੀ ਸੰਖਿਆ ਬਣੀ ਹੈ? ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਡਾਇਮੰਡ ਜੁਬਲੀ ਤੱਕ 9 ਲੱਖ ਤੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜਨ ਕਿਸ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ? 9 ਲੱਖ ਤਾਰੇ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਨਾ। ਸਿਤਾਰੇ ਰੂਪੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ 9 ਲੱਖ ਸਿਤਾਰੇ ਗਾਏ ਜਾਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਓ। ਅੱਛਾ - ਚਾਰੇ ਤਰਫ਼ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਧੁਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ। ਸਮਝਾ।

ਸਦਾ ਮਹਾਂਵੀਰ ਬਣ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰੇ ਤਰਫ਼ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ, ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਸੂਭ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ, ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਕੁਮਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਮਧੁਰ ਮਹਾਵਾਕਿਆ

ਕੁਮਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਤੇ ਬਣ ਹੀ ਗਏ, ਲੇਕਿਨ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫੇਰ ਕੀ ਬਣਨਾ ਹੈ? ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੁਮਾਰ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਤਾਂ ਵਿਜੇਈ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੁਮਾਰ ਸਦਾ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਅਤੇ ਪਾਵਰਫੁਲ ਆਤਮਾ ਹੋਣਗੇ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਅਰਥਾਤ ਰਚਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ, ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ। ਅਜਿਹੇ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਪਾਵਰਫੁਲ ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ ਹਨ। ਨਾਲੇਜ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਅਰਥਾਤ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਸਸਤਰ ਬਣਾ ਦੇਣਾ। ਤਾਂ ਸਸਤਰਧਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਅੱਜ ਮਿਲਟਰੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਿਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਸਸਤਰ ਹਨ, ਬੰਦੂਕ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰਭਉ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਜੋ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਪਾਵਰਫੁਲ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਿਆ, ਮਾਇਆ ਕਿਵੇਂ ਆ ਗਈ, ਤਾਂ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਆਤਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਮਝਦਾਰ ਜੋ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੁਖਾਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦਵਾਈ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬੇਸਮਝ ਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਆ ਵੀ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਚਲਦਾ - ਫਿਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਬੁਖਾਰ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਭਜਾ ਦੇਣਾ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝਦਾਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ਨਾ! ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ ਹੋ ਨਾ! ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਭਜਾਉਣ ਨੂੰ ਟਾਈਮ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆ ਜਾਵੇ ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾਉ ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਹੀ ਵੇਸਟ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਬਿਮਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਜਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਮਾਇਆ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਆਵੇ ਅਤੇ ਵਾਰ ਕਰਦੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਹਾਰ ਖਾਣ ਦੇ ਆਦਤੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਹਾਰ ਖਾਣ ਨਾਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣੋ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਂਦੀਆਂ। ਵਿਜੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕੁਮਾਰ ਬੁੱਧੀ ਸਾਲਿਮ ਹੈ। ਅਰਧਕੁਮਾਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਹੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ, ਜੋ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ਬੋਝ ਵਾਲਾ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਚਲੇਗਾ। ਅਜ਼ਾਦ ਹਲਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਚਲੇਗਾ। ਅਜ਼ਾਦ ਹਲਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਚਲੇਗਾ। ਤਾਂ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਇੱਕਰਸ ਹੋ? ਸਦਾ ਤੇਜ਼ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕਰਸ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ 6 ਮਹੀਨੇ ਬੀਤ ਜਾਣ, ਜਿਵੇਂ ਹਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਵਾਲੇ ਅੱਜ ਜੋ ਹਨ ਕਲ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਪਰਸੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 'ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਵਾਲੇ'। ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੁਮਾਰ ਸਮਝੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਬਣ ਗਏ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਤਾਂ ਵਿਜੇਈ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਬਣਨਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਸਦਾ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੇੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ

ਵਿੱਚ ਸਮੀਪਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਵਿਚ ਵੀ ਸਮੀਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ। ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੁਮਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ, ਭਾਵੇਂ ਆਤਮਾ ਦੀ। ਲੇਕਿਨ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ਨਾ! ਅਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਦਾ ਸਭ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ। ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ। ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਸੋਚਣ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਕਰਮ, ਦੋਵੇਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੋਣ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੰਕਲਪ ਅੱਜ ਕੀਤਾ ਕਰਮ ਪਿੱਛੋਂ। ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਕਰਮ ਇੱਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੋਣ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਹੀ ਕਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਜਾਂ ਖਿਟ - ਖਿਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ? ਮਨ ਵਿੱਚ, ਕਰਮ ਵਿੱਚ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਵਿੱਚ ਠੀਕ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਿਟ - ਖਿਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕੁਮਾਰ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰੋਗੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਮਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ!

"ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦਪਿਆਰ ਦਿੱਤੀ"

ਹਰ ਕੰਮ ਮੰਗਲ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਕੰਮ ਸਦਾ ਸਫਲ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਹਰ ਦਿਨ ਸੰਗਮ ਦੇ ਸੂਭ ਹਨ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਨ, ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਦਿਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਮੰਗਲਮਈ ਹੋਵੇ ਅਰਥਾਤ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਰੂਪ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਲਈ ਮੰਗਲ ਕਾਮਨਾ ਮਤਲੁਬ ਸੂਭ ਕਾਮਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਕਲਪ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਮੰਗਲਮ ਮਤਲਬ ਖੁਸ਼ੀ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸੰਕਲਪ ਬੇਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰੱਖਣਾ ਹੀ, ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਯਾਦਪਿਆਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਯਾਦਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਯਾਦਪਿਆਰ ਲੈਣਾ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਅੱਜ ਯਾਦਪਿਆਰ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਬੇਲ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਅੱਛਾ - ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ!

ਸੰਮੇਲਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦੇਸ਼

ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੇਲੇ, ਬੱਚੇ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੰਮੇਲਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਮ - ਮਿਲਣ। ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਾਉਣਾ। ਜੋ ਵੀ ਆਵੇ ਕੁਝ ਬਣ ਕੇ ਜਾਵੇ ਸਿਰਫ ਬੇਲਕੇ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਦਾਤਾ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਹ ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਆਏ ਹਾਂ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਸਮਝਣ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਨ ਲੈਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਦੇਣ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ - ਵੱਡਾ ਜਿਸਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲੇ, ਜੋ ਉਸ ਵਕਤ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨਾਲ, ਸੰਪਰਕ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ 'ਮਾਸਟਰ ਦਾਤਾ' ਬਣਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦੇਕੇ ਹੀ ਭੇਜਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਹੋਵੇ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰਿਗਰਡ ਤਾਂ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਦਾ ਰਿਗਰਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ- ਮੇਰੇ ਇੰਨੇ ਸਭ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬੱਚੇ, ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ ਤੋਂ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਈਟ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੀ ਪਈ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਉਂਦਾ- ਤੁਸੀਂ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ, ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਪ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਇਲ ਫੈਮਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ :
ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੰਧਨ ਨਜ਼ਦੀਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਜੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਸਮੀਪ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਉੱਥੋਂ ਦੀ ਰਾਇਲ ਫੈਮਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਗੇ। ਜਿੰਨੀ ਇੱਥੇ ਹਾਰਡ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੇ ਬੈਠਣਗੇ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਜੋ ਆਰਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਕੰਮ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਵਾਈਬਰੇਸ਼ਨ ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਨਾਲ ਫੈਲਾਓ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਆਪਣੀ ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕਰੋ , ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਪਰਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰੋ , ਆਪਣੀ ਘੋਟ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਸੈਕੇਂਡ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੋਏ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣ ਜਾਂ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਦ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਜੇ ਇੱਕ ਸੈਕੇਂਡ ਦਾ ਮੰਤਰ ਦੇਕੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮਪਿਤਾ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਲਿੰਗ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਕਹਿ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਦੁੱਧ, ਫਲ, ਜਲ ਆਦਿ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਜੜ੍ਹ ਦੀ ਭਗਤੀ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਹੈ ਚੈਤੰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਪਰਮਧਾਮ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਜਦ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਧਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ, ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ ਤੱਦ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਚਿੰਤਰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਹੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਜਦੇ ਹਨ, ਜੜ੍ਹ ਚਿੰਤਰ ਹਨ, ਚੈਤੰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਚੈਤੰਨ ਜੋ ਸੀ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਏ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਜਰੂਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈ ਥੱਲੇ ਆਏ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜੇ ਵੀ ਪੂਜਯ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਉਹ ਹੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਲੈਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਾਲੇ ਸੀ (ਸਤਯੁਗੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹੋ) ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਖਿਆਲ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਚਿੰਤਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਚੈਤੰਨ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਵੱਖ - ਰੂਪ ਲੈਂਦੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਰ ਚੈਤੰਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਜਰੂਰ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਿਆਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਾਕੀ ਇੰਨਾ ਜਰੂਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੜ੍ਹ ਚਿੰਤਰ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਚੈਤੰਨ ਕਿੱਥੇ ਚਲੇ ਗਏ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ 84 ਲੱਖ ਪੁਨਰਜਨਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 84 ਜਨਮ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ 84 ਲੱਖ। ਹੁਣ ਰਾਮਚੰਦਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਨਾਪਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ ਰਾਮ ਦਾ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਵੀ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਸਫਲ ਕਰੀਏ। ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਕਰੀਏ। ਦੂਜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਤਾਂ ਪਰਚਿੰਤਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ। ਉਹ ਵੀ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਆਪਣੀ ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਆਪਣੀ ਘੋਟ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇ।

ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਪਦ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ। ਮੰਜਿਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਚਿੰਤਨ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਗੇ। ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਹੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਅੰਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਨਾਰਾਇਣ ਸਿਮਰੇ...।।। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟਣ। ਫਿਰ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣੋ। ਇਹ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਹਾਈਐਸਟ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਾਰਾਇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਨਾ।

ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਡਿਨਾਇਸਟੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹਾਈਐਸਟ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਨਾਲੇਜ, ਸੇ ਵੀ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਜ਼ਰੂਰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰੇ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹਨ, ਫਲਾਣੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਰਾਹੀਂ ਲਿਖਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਫਲਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਾਲੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਹੀ ਭਿੰਨ - ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਫਲਾਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਕਦੀ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਫਲਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਾਲੀ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹਿਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਟੈਪਰੇਟੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਆਪਣੇ ਧਾਮ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਤਰ ਦੇਣ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੰਤਰ ਦੇਕੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਕਿਥੇ ਤੱਕ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੈਕੈਂਡ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਝਾੜ ਦੀ, ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਡਿਟੇਲ ਹੈ। ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਲਸੇਲ ਮਾਨਾ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਕੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਪਾਲਣਾ (ਦੇਖ - ਰੇਖ) ਵੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਫਿਰ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਲਾਣੀ ਆਤਮਾ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਫਲਾਣਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ - ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤਾਂ ਆਏਗੀ ਨਾ। ਪੁਰਾਣੇ - ਪੁਰਾਣੇ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨੇ ਹਪ ਕਰ ਲਿਆ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਆਏ। ਫਟ ਤੋਂ ਆਕੇ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦ ਲੀਤੀ। ਭੱਠੀ ਬਣੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲੱਕ (ਭਾਗਿਆ) ਅਜਮਾਇਆ ਫਿਰ ਲੱਕ ਅਜਮਾਉਂਦੇ - ਅਜਮਾਉਂਦੇ ਮਾਇਆ ਨੇ ਇੱਕਦਮ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਠਹਿਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿੰਨੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਅੱਧਾ ਝਾੜ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਝਾੜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਪੁਰਾਣੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਫਿਰ ਆਉਣਗੇ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਏਗੀ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹਾਰ ਖਾ ਲਈ। ਫਿਰ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਆਉਣ ਦੇਣਗੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਆਕੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਪਦ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬਾਪ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਮਾਮੇਕ੍ਰਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹਨ? ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਸ ਰੱਥ ਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਥ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਆਪ ਇਸ ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸ੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕੀ ਬਾਬਾ ਇੱਥੇ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤਜੂਲੇਕ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕ੍ਰਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੋਕੇ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਕਦੋਂ, ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਕੇ ਤਾਂ ਸਭ ਗਏ ਹਨ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਚਿੰਤਰ ਹਨ, ਹੁਣ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਿੰਨ - ਭਿੰਨ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਆਦਿ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸ਼ਰੀਰ ਜਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਨਮ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਨ ਤਾਂ ਜਨਮ ਵੀ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਟਾਕ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਉਥੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੁਲੇ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਲੇ ਹੋ ਗਈ, ਰਿਜ਼ਲਟ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਕਦੀ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਰਾਮ ਗਯੇ ਰਾਵਣ ਗਯੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਮ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਰਾਮ ਦੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ ਹੈ ਹੀ ਸਤਯੁਗ - ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ। ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਹੋਰ ਟਾਲ - ਟਾਲਿਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਤੱਦ ਹੀ ਤਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਜੇਕਰ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੁਝ ਸਾਸਤਰ ਆਦਿ ਵੀ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਝਾੜ ਦੀ ਡਿਟੇਲ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਨੰਬਰਵਨ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਝਾੜ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਆਦਿ ਸਭ

ਦਸਦੇ ਹੋ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਹਨ ਸੂਰਜਵੰਸੀ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਯੁੱਗ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਹੈ ਹੀ ਦੇ ਯੁੱਗ। ਉੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹਨ। 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਤਾਂ ਹੋ ਵੀ ਨਾ ਸਕਣ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜੋ ਰਚੈਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੈਠੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਪਾਰਸੀ ਆਦਿ ਨੂੰ, ਜੋ ਆਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਣ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਧਰਮ - ਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੈ ਫਲਾਣਾ ਧਰਮ ਕਦੋਂ, ਕਿਸ ਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਬਾਕੀ ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਦਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਇਹ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ। ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਸਨ ਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨੈਕਸਟ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਪਿਆਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਦਾ ਰੱਬ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਸ਼ੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਮਝ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਕਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਸਾਰੀ ਇੱਥੇ ਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਦਾ ਸਿਰਫ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੇ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਾਸੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹੱਡੀ - ਮਾਸ ਬਗੈਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਦਧੀਚੀ ਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਹੱਡੀਆਂ ਵੀ ਦੇ ਦਿਤੀਆਂ। ਬਾਕੀ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਗਾਇਨ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਅੱਖ ਖੋਲਣ ਨਾਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵੇਂ ਫਿਰ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਗੇ। ਨਾ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਫੱਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਹੀ ਇਕੱਠਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਿਵ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਵੇਖ ਮੂੰਝ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਰਥ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ, ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1 ਕਿਸੀ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਚਿੰਤਨ ਕਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2 ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਅੰਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਇਸ ਹਾਈਐਸਟ ਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਦੇਹ - ਭਾਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਮਲ ਆਸਨਧਾਰੀ ਭਵ :
ਕਮਲ ਆਸਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਮਲ ਆਸਨਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਦੇਹਭਾਨ ਤੋਂ ਸਵਤ: ਹੀ ਨਿਆਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਆਪਣੀ ਤਰਫ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਰੂਪ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਇਵੇਂ ਨੈਚੁਰਲ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਸਦਾ ਰਹੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ - ਭਾਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ। ਇਵੇਂ ਦੇਹ - ਭਾਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਰਹਿਣ ਬਾਲੇ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਮਾਨਣਾ ਹੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਕੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰਵਾਓ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਓਪੀਨੀਅਨ ਲਓ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਬਾ ਜਦੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਮਿਲੇ ਹੋ? ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਝਟ ਕਹਿ ਦੇਂਦੇ ਹਨ - ਹਾਂ ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੇ ਸੀ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੂੰਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਅਕਲ ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਹਾਨੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ, ਜਿਹੜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫੇਰ 84 ਚੱਕਰ ਲਾਕੇ ਹੁਣ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਏ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਇਸ ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਆਏ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸ੍ਵਵਿਆਪਕ ਤਾਂ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਨ ਦੁੱਖੀ ਹੋਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਓਪੀਨੀਅਨ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਖਵਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ ਹੈ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕਨਰਸ - ਰਾਮਾਇਣ, ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਜਾਕੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਝੂਠ ਹੈ। ਬੜੀ ਗਲਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੇ ਇਹ ਓਪੀਨੀਅਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਜਿਸ ਕੋਲੋਂ ਤੁਸੀਂ ਓਪਨਿੰਗ ਆਦਿ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਮਝਾਈ ਦੇਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਓਪੀਨੀਅਨ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਕੇ ਦੇਂਦੇ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਇਹ, ਦੂਜਾ ਫੇਰ ਓਪੀਨੀਅਨ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦਾ ਓਪੀਨੀਅਨ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਓਪੀਨੀਅਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਿੱਖਿਆ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਜੇ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਲਿਖਵਾਓ ਕਿ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸੱਤ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਏ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਓਪੀਨੀਅਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੰਗਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀ ਓਪੀਨੀਅਨ ਜਦੋਂ ਲਿਖਣ ਉਦੋਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਜੇ ਹੋਵੇ। ਅਜੇ ਸਮਾਂ ਪਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਇੰਨਾਂ ਖਰਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਇੱਕ - ਦੋ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਨਾਲ ਖਰਚਾ ਕਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਪਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਪਾਉਣਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਗੀਤ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਪਰ ਰਾਜ ਥੋੜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਹੋ ਗਏ। ਕਰੇਕੂਰ ਵਿਗੜਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ। ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ - ਜਿੱਥੇ ਪਾਣੀ ਵੇਖਦੇ, ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਪਾਣੀ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿੱਥੇ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ! ਕੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਹੈ ਭੁੱਲ। ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 3 ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਓਪੀਨੀਅਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਸਥਾ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਭ੍ਰਾਂਤੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂ ਹੈ, ਭਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਉਹ

ਖਿਆਲਾਤ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਵਾਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਲਾਇਅਤ ਤੱਕ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 16108 ਰਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 400 ਮਿਲ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਕਤ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ 400 ਆਉਂਦੇ ਸੀ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਪਿਕੇਟਿੰਗ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਚਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਇਹ ਜਾਦੂਗਰ ਫੇਰ ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਆਇਆ। ਫੇਰ ਵੰਡਰ ਵੇਖੇ, ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਰਾਚੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਆਪੇ ਹੀ ਸਾਰਾ ਝੁੰਡ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਭੱਜ ਆਇਆ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਭੱਜਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਇੰਨੇ ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਜਾਕੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫੇਰ ਫੱਟ ਨਾਲ ਬੰਗਲਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਤੇ ਜਾਦੂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਗਈ ਨਾ। ਅਜੇ

ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਜਾਦੂਗਰਨੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਆਵੇਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਫੇਰ ਕਿੰਨੇ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਬਾਬਾ ਜੇ ਉਪੀਨੀਅਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਉਹ ਉਪੀਨੀਅਨ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਲਿਖਣ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ। ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਉਪੀਨੀਅਨ ਚਾਹੀਦੀ। ਗੀਤਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੇ ਫੇਰ ਹਨ ਫੇਰ ਵੇਖਣਗੇ ਇਹ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਕਲ ਪਿਆ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਉਹੀ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸੂਫ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖਾ ਦੀਆਂ ਭ੍ਰਾਂਤੀਆਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਮਝਾਉਣੀ ਚੰਗੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬਾਬਾ ਜਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਪੀਨੀਅਨ ਲਿੱਖੇ। ਮੁੱਖ ਉਪੀਨੀਅਨ ਹੈ ਇਹ। ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਂ, ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਜਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਨੇੜੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਉਪੀਨੀਅਨ ਵੀ ਮਿਲਣਗੇ। ਸਮਝਕੇ ਲਿਖਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤਾਂ ਲੱਗੇ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਪੱਦ ਵੀ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਲੋਕੀਂ ਕਲਯੁੱਗ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਨ - ਮਨ - ਧੰਨ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਰੀਤੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਗੀਤ - ਕਵਿਤਾ ਆਦਿ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡੋ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਅਰੇ, ਬਾਪ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ! ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਹੁਣ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੁਬਹੂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ - ਅੱਗੇ ਕਦੇ ਮਿਲੇ ਹੋ? ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਮਝੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਝੱਟ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ। ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੁੰਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੇਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਸੋਚੋ, ਤੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁੱਛ ਨਾ ਸਕੇ। ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਅਕਲ ਆਏਗੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕੀ ਜਾਣਨ ਇਹਨਾ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਸੁਨਣਗੇ, ਜੇ ਇਸ ਕੁੱਲ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤਾਂ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਬਾਪ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਮਮਤਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੇਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਯਸ਼ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਇਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ। ਮਮਤਵ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ। ਉਹ ਹੱਠਯੋਗ ਨਾਲ ਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਹੈ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਸਤਿਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਆਦਿ ਸਭ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰੂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ

ਰਾਜਯੋਗ ਬਾਪ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੱਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬੇਲੋ, ਸਾਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲੇਗੀ। ਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਆਪਣੀ ਰਾਜਾਈ ਗਵਾਵਾਂਗੀ ਥੋੜੀ ਹੀ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਉਤੇ ਹੀ ਝਗੜੇ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਦੇਖਦੀ ਨੇ ਵੀ ਪੁਕਾਰਾ ਹੈ ਇਹ ਦੁਸ਼ਾਸਨ ਮੈਨੂੰ ਨਗਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਖੇਡ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਖਦੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ 21 ਸਾੜੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿੰਨੀ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਪਾਰ ਦੁੱਖ ਹੈ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ - ਅਨੇਕਾਂ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਤ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦੇਕੇ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਫੇਰ ਮੇਰੀ ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਤੇ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੇ ਸਭਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਵਾਇਬਰੇਸ਼ਨ ਹੈ ਉਹ ਨਿਕਲ ਕੇ ਠੀਕ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਉਪੀਨੀਅਨ ਲਿਖਾ ਲਓ ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਵੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਥੋੜੀ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਸਕਣਗੀਆਂ। ਪਾਣੀ ਤਾਂ ਸਭ ਥਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਫੇਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ? ਅਰੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ, ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਵੀ ਸਮਝੋ ਬਾਪ ਦਾ। ਪਰ ਯਾਦ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਰੋ ਨਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਗੁਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗੀਤ - ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਬਜਾਏ ਚੁਪ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਮਤੱਵ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਇਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਵ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਆਸਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਅਨਾਸਕਤ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਜੀਤ ਭਵ :
ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਲਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਆਸਕਤੀ ਦਾ ਭਾਵ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਨਿਆਰੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਣਗੇ। ਇੱਛਾਵਾਂ ਹੀ ਆਸਕਤੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਆਸਕਤੀ ਹੈ - ਇਸ ਦੀ ਮਹੀਨ ਰੂਪ ਨਾਲ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਅਲਪਕਾਲ ਅਰਥਾਤ ਸੁੱਖ ਦੇ ਸਾਧਨ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਨਾਸਕਤ ਅਰਥਾਤ ਨਿਆਰੇ ਬਣੇਗੇ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਜੀਤ ਬਣੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮੇਰੇ - ਮੇਰੇ ਦੇ ਝਮੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੀ ਵੀ ਪਤਿਤ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਵੀ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਵੈਲਿਊਏਬਲ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲਾਟਰੀ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਫੇਰ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਯਾਤਰੀ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਲੈ ਜਾਓ। ਹੁਣ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰੀ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਨਾ। ਰੂਹ ਹੀ ਟ੍ਰੈਵਲਿੰਗ ਕਰੇਗੀ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਰੂਹ ਹੀ ਟ੍ਰੈਵਲਿੰਗ (ਯਾਤਰਾ) ਕਰੇਗੀ। ਰੂਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾਏਗੀ? ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਉਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਦੀ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮਾਂਡਵਾ ਜਾਂ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਸਟੇਜ ਤੇ ਐਕਟ ਕਰਕੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਕੇ ਫੇਰ ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਘਰ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰ ਲੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਹੈ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਕਦੀ ਪੜ੍ਹਾਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਘਰ ਨਾਲ ਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਇਸ ਵਕਤ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁਣ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਬਣੀ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਦੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੈਲਿਊਏਬਲ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ ਤੇ ਘਰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉਸ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਉਤਰੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੱਚੇ ਕੋਈ ਗੰਦਾ ਪਤਿਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸੇਟੀ ਨਾਲ ਵੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਕਾਇਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਬੇਕਾਇਦੇ ਪਿਆਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਵੀ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰੀ ਪਤਿਤ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਵੇਂ ਪਾਵਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਦਿਵਯ ਅਤੇ ਅਲੌਕਿਕ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਗੱਲ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਾਂ ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਤਾਂ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ ਥੱਲੇ ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਤਰੋਗੇ। ਉਸ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਗੁਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਬਗੁਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ। ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੰਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੰਸ ਬਣੇ ਹੋ, ਮੇਤੀ ਹੀ ਚੁਗਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਰਤਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਚੁਗ ਕੇ ਹੰਸ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਗੁਲੇ ਤੋਂ ਹੰਸ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੰਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੰਸ, ਅਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਬਗੁਲਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿਚੜਾ ਛੱਡਕੇ ਮੇਤੀ ਚੁਗਦੇ ਹੋ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰ ਵਿੱਚ ਛਾਪਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਪਦਮਾ ਦਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੈਰ ਹੈ

ਨਹੀਂ ਜੇ ਪਦਮ ਹੋ ਸਕਣ। ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ। ਪਰ ਕਦੋਂ ਸੀ ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਦੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ, ਉਵੇਂ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਨਿਮੰਤ੍ਰਨ ਦੇਕੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ - ਹੇ ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਗੁਰੂ ਉਹ ਜੋ ਸੱਦਗਤੀ ਕਰੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਸਭਨੂੰ ਥੱਲੇ ਉਤਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ, ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੱਖਰ ਹੀ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਰਾਈਟ ਅੱਖਰ ਫੇਰ ਵੀ ਸਿੱਖ ਲੋਕੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲ। ਬੜੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਧੁਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਫੇਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ, ਸਦਗਤੀ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਗੇ? ਉਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਰੀਰੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਗ਼ਲਤ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਲਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਓ। ਆਪੇਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਆਪੇਹੀ ਸੁਣਾਉਣਾ, ਆਪੇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਪੇਹੀ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੈਕਰੀ ਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 60 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਨਾ। ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣੇ ਫੇਰ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਉਸ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਭਗਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਇਹ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹੁਣ ਉਹੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਬੈਠ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਗੀਤਾ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਾਂ।

ਬਾਪ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਹੈ ਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਉਹੀ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੀ ਅੰਧਸ਼ਰਦਾ ਵਿੱਚ ਡੁਬੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜਦੋਂ ਤਕਦੀਰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ। ਤੁਹਾਡੀ ਜਿਹੀ ਤਕਦੀਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਾਂ ਉਹੀ ਕੰਸ - ਰਾਵਣ ਆਦਿ ਬੈਠ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੋਂ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਕਦੀ ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓਗੇ ਘਰ। ਫੇਰ ਆਉਣਾ ਹੈ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਬਣਕੇ। ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮਾਚਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਨਾਮਾਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਢੇਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟਾਲ - ਟਾਲਿਆ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮਾਚਾਰ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਝੁਠੇ ਭਗਵਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ ਸੱਚ ਦੀ ਬੇੜੀ ਹਿਲਦੀ - ਡੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਪਰ ਡੁਬਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਵਾਨ ਖਵਈਆ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਿਲਦੇ ਹਨ, ਨਾਂਵ ਨੂੰ ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਤਸੰਗਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਢੇਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉੱਥੇ ਕਦੀ ਤੂਫਾਨ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇੱਥੇ ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਆਤਮਾਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਜੰਗਲੀ ਕਾਂਟੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਂਟਾ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਰਿਸਪੈਂਡ ਤਾਂ ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਛੀ - ਛੀ ਗੱਲ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰਰਗ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਫਲਾਣਾ ਸ੍ਰਰਗ ਗਿਆ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਹੈਵਿਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਉਹ

ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਘਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸੱਚੇ ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਧੰਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਝੂਠ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਕਿੰਨੇ ਸੱਚੇ ਜੇਵਰ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਲੁਕਾਉਂਦੇ ਝੂਠ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਸੱਚ ਹੀ ਸੱਚ। ਝੂਠਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਸੱਚਾ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਲੁਕਾਕੇ ਰੱਖ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਸੋਨਾ ਮਹਿੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਰਗ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ, ਅਕੀਚਾਰ (ਅਥਾਹ) ਧੰਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿੰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੂਲਵਤਨ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਭ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਕੋਣ ਸਮਝਾਏਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਰਹੋ। ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਪੱਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚਾ ਪੱਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ, ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਇਆ ਵੀ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਕੋਰਸ ਲੈ ਫੇਰ ਭਾਵੇਂ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਸੇਜ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਹੈ, ਗਾਇਡ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਲਗੇਗੀ - ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਪਾਰਧਾਰੀ ਆਤਮਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਖੂਬੀ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਆਤਮਾ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇੰਨਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਕਾਂਟੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕੱਢਿਆ ਹੈ - ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਪਰ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਚੁਗਣ ਵਾਲਾ ਹੰਸ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਮੋਤੀ ਹੀ ਚੁਗਣੇ ਹੈ। ਕਿਚੜਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾ ਕਰ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਟੀਚਰ ਬਣਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਹਿਜ ਯੋਗ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਧਨਾਂ ਤੇ ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਭਵ :
ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਯੋਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਡਗਮਗ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਯੋਗੀ ਬਣ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਆਰਾ। ਹੁੰਦੇ ਹੋਇਆ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ, ਅਨਾਸਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਛਾ ਚੰਗਾ ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗੀ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਏਗਾ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਧਨਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕ੍ਰਿਸ਼ਤ ਕਰਣਗੇ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਬਣ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਤੇ ਵਿਜੇਯੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮੇਰੇ ਪਣ ਦੇ ਅਨੇਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੀ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ ਵਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਨਿਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨ, ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ?

ਉੱਤਰ:- ਨਵੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਪੱਦ ਦੇਣ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਸ ਵਕਤ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਸਤਯੁੱਗੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼ਰੀਰ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਸੱਤਯੁਗ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਨਿਵਿਕਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਜੋ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਫੇਰ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 82, 83, 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਉਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣਾ ਭਾਰਤ। ਉਹ ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਵਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਦੇਵਤੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ। ਕਾਮ ਦਾ ਭੂਤ, ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਭੂਤ, ਲੋਭ ਦਾ ਭੂਤ - ਇਹ ਸਭ ਕੜੇ ਭੂਤ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਭੂਤ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਅਧਾਕਲਪ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫੇਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ, ਦੁਆਪਰ - ਕਲਯੁੱਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਇੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨਰ - ਨਾਰੀ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ। ਦੁਆਪਰ ਤੋਂ ਕਲਯੁੱਗ ਤੱਕ 5 ਵਿਕਾਰ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ ਵਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਨਿਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਲਈ। ਨਿਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜੋ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕੀਤਾ, ਹੁਣ ਗੋਰਾ ਮੂੰਹ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। 5 ਮੰਜਲਾਂ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਹੱਡੀਆਂ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਵਾਸਤਵਿਕ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹੈ ਹੀ ਗੀਤਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਤਾਂ ਢੇਰੋਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤੋਪਧਾਨ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਲੜਾਈ - ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਸੀ, ਏਵਰਹੇਲਦੀ - ਵੇਲਦੀ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਿਤੀ ਆਈ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕਾਲ ਦਾ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਹੈਲਥ, ਵੈਲਥ, ਹੈਪੀਨੈਸ ਸਭ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈਪੀਨੈਸ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਰੋਗ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਅਪਾਰ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਥੋੜੀ ਹੀ ਰਚਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚੀ। ਫੇਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੁੱਖ - ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਸੁੱਖਧਾਮ, ਕਲਯੁੱਗ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ - ਦੋ ਉੱਤੇ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਨਹੀਂ, ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਰਾਵਣ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਰਚਿਆ। ਉੱਥੇ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ ਭਗਵਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਰੇ, ਭਗਵਾਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਦਵੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਫੇਰ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਰਾਵਣ ਸ਼ਰਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਸੀ, ਮਾਲਾਮਾਲ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਸੋਮਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਾਲਵੈਟ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਨਸਾਲਵੈਟ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ 100 ਪ੍ਰਸੈਂਟ ਸਾਲਵੈਟ, ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ 100 ਪ੍ਰਸੈਂਟ ਇਨਸਾਲਵੈਟ - ਇਹ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਆਇਰਨ ਏਜ, ਖਾਦ ਪੈਂਦੇ - ਪੈਂਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਤਮੋਪਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਐਰੋਪਲੇਨ ਆਦਿ ਵੀ 100 ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਾਮਪ। ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਸਾਈਂਸ ਨੇ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦਾ ਸ੍ਵਰਗ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਾਮਪ ਵੇਖ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਮਹਿਲ ਮੋਟਰਾਂ ਆਦਿ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਵਰਗ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਲਯੁੱਗ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਆਏਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ 9 ਲੱਖ ਦੇਵਤਾ। ਬੱਸ। ਪਿੱਛੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ

ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਫ਼ਾਦਰ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਨ ਫੇਰ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਅਡੋਪਟੇਡ ਚਿਲਡ੍ਰਨ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਬੱਸ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਇਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਫੇਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਹਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਕਿੰਨੀ ਢੇਰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੈ ਹੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰਨ ਦੀ। ਥੱਲੇ ਉੱਤਰਦੇ - ਉੱਤਰਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਸਤੇਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਸਭਨੂੰ। ਤੁਸੀਂ ਸਤੇਪ੍ਰਾਨ ਬਣਕੇ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਆਵੋਗੇ, ਬਾਕੀ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ - ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੰਗਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਗੰਗਾ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਖੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਕੱਢ, ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਗੰਗਾ ਦਾ ਪਾਣੀ ਸਮਝ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਪਤ ਗੰਗਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਗੁਪਤ ਗੰਗਾ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਝੂਠ। ਗੋਡ ਇਜ਼ ਟਰੁੱਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹਨ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ। ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰ ਹੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਝੂਠ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗ ਵੀ ਸੁੱਧ ਲਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਆਸੁਰੀ ਰਾਜ, ਸਤਿਯੁਗ - ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਾਜ, ਜੇ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਹਨ ਪਾਪੀ, ਕਾਮੀ, ਕਰੋਧੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਰਕ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਾਪ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਹਨ ਨਰਕਵਾਸੀ ਪਤਿਤ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪਾਵਨ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਵਰੇਇਟੀ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਹੈ। ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ ਭਗਵਾਨ। ਉਹੀ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਰਚਦੇ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਫੇਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ - ਪਾਉਂਦੇ ਇਨ੍ਹੇ ਧਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਸੀ। ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫ਼ਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਕਲਯੁੱਗ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਇਸਦਾ ਫਲ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇਗੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਪੱਦ ਪਾਵੇਗੇ। ਅਜਿਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿਤੇ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸੁੱਖ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਭੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਦੂਜਾ ਫੇਰ ਉੱਥੇ ਘੱਟ ਪੱਦ ਪਾਵੇਗੇ। ਜੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਪੱਦ ਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਹਨ, ਲੱਖਾਂ ਸੈਂਟਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣਗੇ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੇ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਵੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਰੱਥ, ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਥ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੀਮਾਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੇ। ਹੈਲਥ, ਵੈਲਥ, ਹੈਪੀਨੈਸ ਸਭ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਧਨ ਹੈ ਪਰ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਹਨ। ਉਹ ਹੈਪੀਨੈਸ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦੁੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਤੇ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੁੱਖਧਾਮ, ਸ੍ਰਰਗ, ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ ਕਿੰਨੇ ਦਿੱਤਾ? ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਕੋਈ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਟੋਟੇ - ਟੋਟੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਲੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਵਜ਼ੀਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਦੇਖੇ ਕਿੰਨੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਅਕਲ ਹਨ। ਤੇ ਵਜ਼ੀਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਮਿਲੇ, ਕਰ - ਕਰ ਲੰਬੇ ਹੱਥ.....। ਕੰਗਾਲ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਫਲ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਸਵਾਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਸਭ ਅਨੁਭਵ ਕਰਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫ਼ਿਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫੇਰ ਦੁਆਪਰ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਨਿਵਿਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣੋਗੇ। ਰਾਜਾਈ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਬਾਪ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਫ਼ਾਦਰ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਮਤਲਬ ਜ਼ਰੂਰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਗਵਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੀ ਦੇਣਗੇ। ਰਾਵਣ ਜਿਸਨੂੰ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸਾੜਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨੰਬਰਵਨ ਦੁਸ਼ਮਣ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਅਸੁਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ 2500 ਵਰ੍ਹੇ

ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਨਾਮ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਤੇ ਦੇਵਤਾ ਕਹਾਉਣ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇਸ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਟੀਚਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਆਕੇ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ, ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਫੇਰ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਪੜ੍ਹਕੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋ, 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਫੇਰ ਹੈ ਦੁੱਖ, ਰਾਵਣ ਦਾ ਸ਼ਰਾਪ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਕੋਈ ਜਲਦੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪਾਸ ਵਿਦ ਆਨਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ 8 ਦੀ। ਉਹ ਹਨ ਪਾਸ ਵਿਦ ਆਨਰ। ਫੇਰ 108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮਾਲਾ ਵੀ ਸਿਮਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਰਾਜ ਥੋੜੀ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ ਫੁੱਲ ਫੇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਡਬਲ ਦਾਣਾ ਮੇਰੂ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਦੋਨੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ ਨਾ। ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਫੇਰ ਇਥੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਗ੍ਹਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਕਾਰੀ ਰਾਜੇ ਨ੍ਰਿਵਿਕਾਰੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਣਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਜਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਫੇਰ ਪੁਜਯ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਫੇਰ ਉਹ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਡਰਾਮਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਮ ਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਵੈ ਭਗਵਾਨ ਟੀਚਰ ਬਣਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਾਮ, ਕਰੋਧ ਆਦਿ ਦੇ ਜੋ ਵੀ ਭੂਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਸੁਭਾਅ , ਸੰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆਜੀਤ ਭਵ :
ਇਹ ਦੋਹ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ ਬਹੁਤ ਕੜੇ ਹਨ ਜੋ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣਦੇ ਹਨ।
ਸੁਭਾਅ - ਸੰਸਕਾਰ ਰੂਪੀ ਸੱਪ ਖਤਮ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲਕੀਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਕਤ ਆਉਣ ਤੇ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਾਰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਇੰਨੇ ਵਸੀਭੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਗ਼ਲਤ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਪਰਵਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਚੈਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸੁਭਾਅ ਸੰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਦੇਹੀਪਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ - ਇਹ ਹੀ ਅਭਿਆਸ ਅਚਾਨਕ ਦੇ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਸ ਕਰਾਏਗਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰੂ ਦਾ ਲਵ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ, ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਲਵ ਦੇਹਧਾਰੀ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂਤ ਬੁੱਧੀ ਹਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਨਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਭਟਕੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ੁਰੂਤ ਬੁੱਧੀ ਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਉਬਾਸੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਗੇ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਤਵਾਈ ਹੋਕੇ ਬੈਠਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਹ ਹੈ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੇਲਾ। ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਚੇਲੇ ਅਤੇ ਜਾ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਦਾ ਮੇਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਨ ਅਤੇ ਫਾਲੋਅਰਸ ਜਾਂ ਜਿਗਿਆਸੂ ਹਨ। ਹਲਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਉਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਹੀ ਵੇਖਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹ ਚੇਲੇ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਰੂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੀ ਉਹ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਲਈ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬੜਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦਾ ਲਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਅੱਧਾਕਲਪ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸੁਣਾਉਂਦੇ, ਭਗਤੀ ਦੇ ਕਰਮਕਾਂਡ ਕਰਦੇ, ਗਾਇਤਰੀ, ਸੰਧਿਆ ਆਦਿ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਕਦੀ ਵੀ ਪੁੱਛ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਕਹਿਣਗੇ ਉਹ ਤਾਂ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਨੁੱਖ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਕੀ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਬੇਲੇ, ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਅਰਥਾਤ ਰਾਜਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਤਸੰਗ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਕਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਮਨੁੱਖ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰਵ੍ਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਓਗੇ ਹੋਰ ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਯੁਕਤੀ ਕਦੀ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਹੈ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ। ਬਾਪ ਹੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ। ਉਹ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੇ ਇੱਥੇ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਾਰੂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਹ ਆਪ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਸਭਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਵਾਰਾ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਕਲਯੁਗ। ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ, ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਦਾ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਸਨੂੰ ਲੀਪ ਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੰਪ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿੱਥੇ? ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੰਪ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੌੜੀ ਤੋਂ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਥੱਲੇ ਉੱਤਰਦੇ ਆਏ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕਦਮ ਜੰਪ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਿੱਧਾ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਉੱਪਰ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸਭ ਅਪਵਿੱਤਰ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਰਾਵਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਜਾ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਾਕੇ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋ, ਸੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਝੱਟ ਸਮਝਣਗੇ, ਜਿਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਉਹ ਤਾਂ ਤਵਾਈ ਮਿਸਲ ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੁਣਨਗੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਤਵਾਈ ਹੋ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਵੀ ਜਦੋਂ ਕਥਾ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਈ ਝੁਟਕਾ ਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੋਰ ਵੱਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ ਕੀ ਸੁਣਾਇਆ? ਬਾਪ ਵੀ ਸਭ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਵਾਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ ਸ਼ੁਰੂਤ ਬੱਚੇ ਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਉਬਾਸੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਦੀ ਕੋਈ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠਣ ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਕੁਝ ਵੀ ਗਿਆਨ

ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਫੇਰ ਪਾਪ ਕਿਵੇਂ ਕੱਟਣ। ਸ਼ੁਰੂਤ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਧਾਰਨ ਕਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਨਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦੇ ਵੱਲ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪੱਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਵੇਰੇ ਇਵੇਂ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾਤਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਫੇਰ ਵੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਮਹਾਤਮਾ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਗ਼ੈਰ ਅਰਥ ਸਮਝੇ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਵਿਕਾਰੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਹੀਂ, ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਹਿਣਾ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿਣਾ ਉਸਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ? ਸੰਨਿਆਸੀ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਿਆ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਚਲੇ ਗਏ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪਵੇ, ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਕਦੀ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸ ਧਰਮ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਅਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਕਾਰ ਵੀ ਅਧਰਮ ਹੈ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ, ਉਹੀ ਧਰਮ ਫੇਰ ਅਧਰਮ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਤੋਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਪੱਦ ਪਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਉੱਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਮਾਲਾ ਜਪਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕੱਢਦੇ ਹੋ। ਫਲਾਣੇ ਵਕਤ ਇੰਨੀ ਯਾਦ ਰਹੀ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇਤਨੀ ਯਾਦ ਰਹੀ, ਟੇਟਲ ਕੱਢਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸੱਚੇ ਭਗਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ। ਬਾਪ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਖਰ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਆਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ, ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਸਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਕਿਸੀ ਦੀ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਨੂੰ ਬਾਪੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਪਰ ਬਾਪ - ਬੱਚੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਬਾਪ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪੂ ਜੀ। ਲੇਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਦੋਨੋਂ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪੂ ਜੀ ਕੋਲੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਅੱਛਾ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਾਪਸ ਮਿਲੀ ਪਰ ਇਹ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੁੱਖ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ।

ਵਰਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਹੀ ਦੇ - ਇੱਕ ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ, ਦੂਜਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ। ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ, ਜਦਕਿ ਇਹ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਤੇ ਉਸ ਬਾਪੂ ਜੀ ਤੋਂ ਫੇਰ ਕੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਸਕੇਗਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤਾਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ? ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ, ਪਿਕੇਟਿੰਗ, ਸਟ੍ਰਾਇਕ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ, ਕਿੰਨੀ ਮਾਰਾਮਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਫੀਸਰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੋਰ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਡੋਪਟਿਡ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਇੰਨੀਆਂ ਕਰੋੜਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ 9 ਲੱਖ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੇ? ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਫੇਰ ਇੱਥੇ ਆਈਆਂ ਹਨ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਐਕਟਰ ਕਹਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਐਕਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਰਗਣਜ਼ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਜੇਕਰ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਲੈਣ ਫੇਰ ਪਾਰੂ ਰਿਪੀਟ ਕਿਵੇਂ ਕਰਣਗੇ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਜਾਵੇ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ

ਯਾਦ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ - ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ ਹੈ ਨਾ, ਤੇ ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਪਾਵਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾ, ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ। ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਫੇਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁੱਖ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਤਾਂ ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰੂ ਦਾ ਧਰਮ। ਦੇਵਤਾ ਨ੍ਰਿਵਿਕਾਰੀ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨ੍ਰਿਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ, ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਫੇਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਸੀ, ਸੁੱਖ ਵੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਫੇਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਬੇਲੇ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜੇ ਹੋ? ਹੁਣ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗ ਦਾ ਅੰਤ, ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜਾਕੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਟੁਕੜਾ ਰਹੇਗਾ। ਇੰਨੇ ਖੰਡ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਗ੍ਹਾਫੀ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਲਯੁੱਗ ਹੈ ਫੇਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ - ਉਹ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਯਾਦ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਆਏ ਹਾਂ ਫੇਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਪਤਿਤ ਕੋਈ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਾਵਨ ਬਣ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇੰਨੇ ਸਭ ਚਿੱਤਰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਸੀ। ਬਗੈਰ ਚਿੱਤਰ ਨਟਸ਼ੈਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਾਲੇਜ਼। ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਸਿਰਫ਼ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਮੁੰਡਾ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਬੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਮਿਉਸੀਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਮੇਯਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਬਾਬਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਰਥ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੰਪ ਦੇਣ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠਣਾ - ਇਹ ਕਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਰਹੇ - ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਵਕਤ ਬੁੱਧੀ, ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਨਾ ਭੱਟਕੇ, ਉਬਾਸੀ ਨਾ ਆਏ। ਜੇ ਸੁਣਦੇ ਜਾਵੇ ਉਹ ਧਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਕਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਵੈ ਨੂੰ ਚੇਕ ਕਰ ਚੌਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਵਿਜੇਯੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਭਵ :
ਜੇ ਸੱਚੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਹਨ ਉਹ ਕਦੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਕਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਹੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਚੇਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੇਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਚੌਜ ਕਰ ਲੋ। ਸਿਰਫ਼ ਚੇਕ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਮੀ ਹੈ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਠੀਕ ਹੋਏਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਚੇਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੌਜ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਵਕਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਵ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਦਾ ਵਿਜੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਵਿਜੇਯੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਬਣ ਤ੍ਰੀਵ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੁਆਰਾ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਹੀ ਬਣ ਸਕੋਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੈ , ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਕਮਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਘਾਟਾ?

ਉੱਤਰ:- ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਕਮਾਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਗਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਫਲ ਹੋਇਆ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕਮਾਈ ਕਹਾਂਗੇ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਨੱਚ ਰਹੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੇ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਰੂਹ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੁਹਾਨੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੁਹਾਨੀ ਦੇਵੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਦੇਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ, ਉਹ ਦੇਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਪੂਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਪਹਿਲਾਂ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਝਾੜ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ ਬਾਪ, ਫੇਰ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਬੀਜ ਉਵੇਂ ਦਾ ਫਲ ਅਰਥਾਤ ਪੱਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਕਿੰਨਾ ਫਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਬਦਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਨੂੰ ਕਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਪ ਵਿੱਖ, ਇਸ ਦਾ ਬਸ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਰਨਣ ਹੈ। ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਗੀਤਾ ਹੀ ਨੰਬਰਵਨ ਧਰਮ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਿਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸ ਧਰਮ ਦਾ ਝਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਰਾਟ ਨਾਟਕ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਝਾੜ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਇਹ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਝਾੜ ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਭ ਟਾਲ - ਟਾਲਿਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਸਭ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿੰਨਾਂ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦੇਵੀ ਝਾੜ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਹੋਰ ਸਭ ਇਨੇ ਧਰਮ ਹੋਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਝਾੜ ਪਹਿਲਾਂ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਧਦੇ - ਵਧਦੇ ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੀ ਉੱਮਰ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਬਨੇਨ (ਬੜ੍ਹ) ਟ੍ਰੀ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੀਤਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਇੰਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਜੇ - ਜੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਅਤੇ ਬੋਧੀਆਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ- ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਨੱਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਖ਼ਲਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟਿਆ... ਹਾਲੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹਨੇਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਫੇਰ ਇੰਨੇ ਸਭ ਹੋਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਫੇਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਮਾਈ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਨਾਲੇਜ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਬਣਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹਾਲੇ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨਾਲ ਘਾਟਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਤਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਮਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਮਾਈ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਬੁੜ੍ਹਾਪੇ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ

ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਤੇ ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਹੀ ਵੱਡੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਸੁਜਾਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੈਟਰੀ ਭਰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੈ ਕਮਾਈ, ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਹੈ ਘਾਟਾ। ਟਾਈਮ ਤੇ ਜਦੋਂ ਘਾਟੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਪ ਕਮਾਈ ਕਰਵਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ - ਉਹ ਵੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਵਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ, ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੰਬਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਰਮ - ਖੇਤਰ ਤੇ ਕਰਮ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਕਿਥੋਂ ਆਏ ਹਾਂ? ਬ੍ਰਹਮਲੋਕ ਤੋਂ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਆਏ ਹਾਂ ਇਸ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੂਸਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਇਹ 5 ਤੱਤਵਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬੇਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਚੇਤਨ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੱਚਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸੱਚ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੱਚਖੰਡ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸੱਚ ਦੇ ਉਪਰ ਵੀ ਸੁਖਮਣੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੱਚਖੰਡ ਨੂੰ। ਦੇਵਤੇ ਸਾਰੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਗਾਈ ਹੋਈ ਮਹਿਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਝਾੜ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸੱਚ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੱਚੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸੱਚਖੰਡ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸੀ। ਨੰਬਰਵਨ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੀਰਥ ਵੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਸੂਕਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ! ਪੂਜਾ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਚੇਤਨ ਸਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ। ਪਰੰਤੂ ਡਿਟੇਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਗਿਆਨ ਹੈ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ। ਵੈਰਾਗ ਹੈ ਰਾਤ ਦਾ। ਫੇਰ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁੱਖ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਸੁੱਖ ਦਾ ਤੇ ਵੈਰਾਗ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੰਨਿਆਸ ਆਦਿ ਵੀ ਦੁੱਖ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿਚ ਸੁੱਖ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਧਨਵਾਨ ਵੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪਤੀ ਬਿਨਾਂ ਤੇ ਸੁੱਖ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਾਯਾ ਵਾਰ ਕਰ ਫੇਰ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਅਤੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਸਮਝਾਉਣਾ ਕਰਨਾ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦਾ ਸੀ। ਦੇਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ। ਕਿਤਾਬ ਜਦੋਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਕਾਗਰਚਿਤ ਹੋ ਬੈਠ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਬਾਓਗ੍ਰਾਫੀ ਬੈਠ ਲਿਖਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸ਼ਿਸ਼ਯ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਦੂਰ ਜਾਕੇ ਬੈਠੋ। ਸੀ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖਾ ਕੜਾ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਨਾਮ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਇੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਮਾਂ ਕਹੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਵੱਖ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਮਾਂ ਸਮਝਿਆ। ਮਾਂ ਦੀ ਬੈਠ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਵੈਰਾਗ ਦੀ ਗੱਲ ਵੱਖ ਹੈ। ਵੈਰਾਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਮਾਂ ਸਮਝਿਆ। ਮਾਤਾ ਅੱਖਰ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਭੈਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਾਤਾ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਖਰਾਬ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਬੱਚੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਮਾਂ ਸਮਝਣ ਲਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਚਲੇਗੀ, ਪੈਦਾਇਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਆਇਆ ਮਾਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਭਾਈ - ਭਾਈ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ। ਉਹ ਹੈ ਇੱਕ ਦੀ ਗੱਲ, ਇਥੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਢੇਰ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਮ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ ਨ੍ਰਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ, ਸਿਰਫ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਸਾਰੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਤਿਤ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਪਾਵਨ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਰੀਰ ਫੇਰ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇ। ਸੇਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇਵਰ ਵੀ ਖਾਦ ਵਾਲਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੇਵਰ ਵੀ ਸੱਚਾ ਬਣੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਾਲੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਾਲੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਾਂਵਰੇ ਤੋਂ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪਾਣੀ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਰਾਖੀ ਬੰਧਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੇ। ਦੁੱਖ ਹਰੇ, ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਪਾਰ ਦੁੱਖ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਾਲੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ - ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਯੁਗਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪੁਰਸ਼ ਨੇ ਫੱਟ ਤੋਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ - ਅਸੀਂ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਾਂਗੇ, ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਂਗੇ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋ ਗਿਆ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਜੇਕਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਦੇ, ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ। ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਭਾਵੇਂ ਠੁਕਰਾਓ, ਹੱਮ ਹਾਥ ਕਭੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੰਨਿਆਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਰਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਭੱਟੀ ਬਨਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਤਨੇ ਤਿਆਰ ਹੋਕੇ ਨਿਕਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਵਿਤਾਤ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਅੰਦਰ (ਯੱਗ ਵਿੱਚ) ਰਹਿ ਕਰਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਜਾਕੇ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਜ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਘਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਦਾ ਆਕੇ ਅੰਦਰ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਵਲਭਾਚਾਰੀ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਫੇਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਪਿਛਾੜੀ ਤੱਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਓਗੇ ਫੇਰ ਗਿਆਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਫੇਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ। ਇਹ ਤਾਂ ਖਾਤਰੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਪਤਿਤ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਰੱਖ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।
2. ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਬੈਟਰੀ ਭਰਨੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਰਤਨਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਧਨਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਮਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਘਾਟੇ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਦਾਤਾ ਇਸ ਡਬਲ ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਡਬਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਭਵ : ਸ੍ਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਅਤੇ ਵਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਦਾਤਾ - ਇਸ ਡਬਲ ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਬਾਪ ਬਾਲਕ ਸੇ ਸ੍ਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਤੇ ਨਾਲ ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਣਾਏ "ਸਰਵਸ਼ਕਤੀ ਭਵ" ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਡਬਲ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਸਵਭਾਵ, ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

" ਮਾਯਾਜੀਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਜੀਤ ਹੀ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ "

ਅੱਜ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਰਬਾਰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਸਿਕਿਲੋਏ, ਸਨੇਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅੰਨਨਿਆ (ਨਿਵੇਕਲੇ) ਬੱਚੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਵੀ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਜਿਹੇ ਯੋਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਦੇ ਯੋਗੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਣ, ਉੱਚ ਸਵਮਾਨ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਅਲੈਕਿਕ, ਸਾਰੇ ਦਰਬਾਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਅਤੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਦਿਵਯ ਤਿਲਕਧਾਰੀ ਸਰਵ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਅਮੁੱਲ ਮਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜੇ ਹੋਏ ਤਾਜਧਾਰੀ ਹਨ। ਸਭ ਦਿਵਯ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਵ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਸਜੇ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਿੰਨੇ ਦਾਸ ਦਾਸੀਆਂ ਹਨ? ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਜੀਤ ਅਤੇ ਵਿਕਾਰ ਜੀਤ। ਵਿਕਾਰ ਵੀ 5 ਹਨ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤੱਤਵ ਵੀ 5 ਹਨ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਹੀ ਦਾਸੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਨਾ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਰੂਹਾਨੀ ਫਖਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲ ਕੇ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਤਵ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਵਸ਼ੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਹਰ ਤੱਤਵ ਨੂੰ ਤਮੋਗੁਣੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਤਵ ਪੈਖਾ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰੂਪ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ 5 ਤੱਤਵ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦੇ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੂਰਜ ਤੁਹਾਡਾ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਭੰਡਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਹ ਹਵਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਦਰਤੀ ਪੱਖਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਵਾ ਲਗੇਗੀ ਦਰੱਖਤ ਹਿਲਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਟਾਲ ਟਾਲੀਆਂ ਇਵੇਂ ਝੁਲਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਲਣ ਨਾਲ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਾਜ਼ ਆਪੇ ਹੀ ਵੱਜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਗਿਆ ਨਾ। ਇਹ ਆਕਾਸ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜ ਪਥ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਮਾਨ ਕਿੱਥੇ ਚਲਾਓਗੇ? ਇਹ ਆਕਾਸ਼ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਰਸਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹਨਾ ਵੱਡਾ ਹਾਈਵੇ ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਮਾਈਲ ਬਣਾਉਣ ਲੇਕਿਨ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਹੀ ਹਨ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਰਸਤਾ ਕੋਈ ਹੈ? ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਦੇ ਰਸਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ 8 ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਚਲਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਡਿੱਗਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸਮਝਾ! ਇਹ ਜਲ ਇਤਰ - ਫੁਲੇਲ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਜੜੀਆਂ - ਬੂਟੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੰਗਾਜਲ ਹਾਲੇ ਵੀ ਦੂਸਰੇ ਜਲ ਨਾਲੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਜੜੀਆਂ - ਬੂਟੀਆਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਲ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਦੁੱਧ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਉੱਥੇ ਦਾ ਜਲ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਫ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਨਾ! ਇਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਧਰਤੀ ਅਜਿਹੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਫਲ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਵਾਦ ਦੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਟੇਸਟ ਦਾ ਫਲ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਮਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਚੀਨੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਖਟਾਈ ਦੇ ਲਈ ਟਮਾਟਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਖਟਾਈ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੇਸਟ ਚਾਹੀਦੇ ਉਸਦੇ ਫਲ ਹੋਣਗੇ। ਰਸ ਪਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਟੇਸਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਤਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਫਲ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅੰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗੀ। ਦੂਸਰਾ ਨੈਚੁਰਲ ਸੀਨ ਸਿਨਰੀਆਂ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਜ਼ਾਰੇ, ਪਹਾੜ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਧੇ ਪਹਾੜ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਨੈਚੁਰਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਦੇ ਪਹਾੜ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਪਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਵੇਂ ਕੁਦਰਤੀ ਬਨਾਵਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ਼ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਥੋੜ੍ਹਾ - ਜਿਹਾ ਹੱਥ ਲਗਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਇਹ 5 ਤੱਤਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ? ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨਗੇ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ 5 ਹੀ ਵਿਕਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਬਦਲ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਹੀ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਹਾਉਣਗੇ। ਕ੍ਰੋਧ ਅਗਨੀ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇ। ਇਵੇਂ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ, ਲੋਭ ਮਤਲਬ ਚਾਹਣਾ। ਹੱਦ ਦੀ ਚਾਹਣਾ ਬਦਲ ਸੁਭ ਚਾਹਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ, ਬੋਲ ਨਾਲ, ਕਰਮ ਤੋਂ ਨ੍ਰਿਸਵਾਰਥ ਬੇਹੱਦ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂ। ਮੈਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂ - ਇਵੇਂ ਸੁਭ ਚਾਹਣਾ ਮਤਲਬ ਲੋਭ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸਵਰੂਪ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੇ। ਮੋਹ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮੋਹ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਦੂਰ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਇਹ ਮੋਹ ਹੋਇਆ ਨਾ! ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਮੋਹ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨੈਣਾਂ ਵਿਚ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਜੇ ਵੀ ਬੋਲਾਂਗੇ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਦੇ ਅਮੁੱਲ ਬੋਲ ਸੁਣਾਨਗੇ। ਤਾਂ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਗਿਆ ਨਾ। ਬਦਲ ਗਿਆ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੰਕਾਰ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਸੁਭ ਹੰਕਾਰ ਮਤਲਬ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗਈ। ਪਦਮਾ ਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਗਈ। ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਗਈ। ਇਹ ਸੁਭ ਹੰਕਾਰ

ਅਰਥਾਤ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਸ਼ਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਪੰਜੇ ਹੀ ਵਿਕਾਰ ਬਦਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ ਗਏ ਨਾ! ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਜੀਤ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਰਾਜਾ ਉਦੋਂ ਬਣੇਗੇ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਤਿਆਰ ਹੋਣ। ਜੇ ਖੁਦ ਦਾਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗਾ।

ਅੱਜ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੇਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਮਾਣ ਲਾਸ਼ੂ ਦਿਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੇਲੇ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਟੁੱਬੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਦਿਨ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਜੇ ਵੀ ਪਾਪ ਹਨ ਉਹ ਭਸਮ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਟੁੱਬੀ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ? ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੁਹਾਡਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜਾਂ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਪਸੰਦ ਹੈ? ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਚੈਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੋਂਜ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹੀ ਮਿਲਣ ਮੇਲੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵ। ਸਮਝਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਰ ਤੇ ਠੀਕ ਹਨ ਬਾਕੀ ਇੱਕ ਚਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਆਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਰਾਵਣ ਦੇ ਸਿਰ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਮਨਾਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। 5 ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤੱਤਵ ਜਿੱਤ ਅਤੇ 5 ਵਿਕਾਰ ਜਿੱਤ, 10 ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਤਾਂ ਵਿਜੇ ਦਸਮੀ ਮਨਾਕੇ ਜਾਣਾ। ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਜਲਾਕੇ ਰਾਖ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਣਾ। ਰਾਖ ਵੀ ਲੈ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਤੋਂ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਭੂਤ ਬਣਕੇ ਆ ਜਾਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਜਾਣਾ। ਅੱਛਾ -

ਅਜਿਹੇ ਸਦਾ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਲੌਕਿਕ ਤਿਲਕਧਾਰੀ, ਤਾਜਧਾਰੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਦਾਸੀ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ, 5 ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬੇਫ਼ਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਰੂਹਾਨੀ ਫਖ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਦੇ ਵਿਜੇਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

" ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ "

1. ਸਾਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋ? ਸਧਾਰਣ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਤੇ ਨੈਕਰੀ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਚੁਕਦੀਆਂ ਜਾਂ ਦਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਜੀਵਨ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਸੰਗਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਇਹ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਨਾ। ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਕਰੀਏ ਬੰਧਨ ਹੈ, ਕੀ ਕਰੀਏ ਨੈਕਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੰਧਨ ਵਾਲੀ। ਤਾਂ ਨਾ ਸਬੰਧ ਦਾ ਬੰਧਨ, ਨਾ ਨੈਕਰੀ ਟੋਕਰੀ ਦਾ ਬੰਧਨ। ਦੋਵੇਂ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿਰਬੰਧਨ ਹੋ? ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਜੀਵਨ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਦੋਵੇਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਆਪੇ ਹੀ ਜੱਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਉਵੇਂ ਕਰਣਗੇ ਇਹ ਨਹੀਂ। ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪੇ ਜੱਜ ਹੋਕੇ ਕਰੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤਾਂ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਜੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੂਸਰੇ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ, ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੀ ਤਾਂ ਸਭ ਮੈਨੂੰ ਇਵੇਂ ਵੇਖਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਫ਼ੋਰਸ ਨਾਲ ਬਣਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਵ: ਉਮੰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ ਉਹ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨ ਦਾ ਉਮੰਗ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਪੰਖ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਪਹਾੜ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉੱਡਣ ਵਾਲਾ ਪੰਛੀ ਸਹਿਜ ਪਾਰ ਕਰ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਕਿੰਨੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰ ਕਰਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਮਨ ਦਾ ਉਮੰਗ ਪੰਖ ਹਨ, ਇੰਨਾਂ ਪੰਖਾਂ ਨਾਲ ਉੱਡਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣੇ ਲੇਕਿਨ ਫੇਰ ਵੀ ਖੁਦ ਆਪਣਾ ਜੱਜ ਬਣਕੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਤਾਂ ਦੇ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਫਲ ਰਹੇਗੀ। ਸਮਝਦਾਰ ਉਹ ਜੋ ਸੋਚ ਸਮਝਕੇ ਹਰ ਕਦਮ ਉਠਾਏ। ਸੋਚਦੇ ਹੀ ਨਾ ਰਹਿਣ ਲੇਕਿਨ ਸੋਚਾ ਸਮਝਾ ਅਤੇ ਕੀਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਮਝਦਾਰ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਕੁਮਾਰੀ ਬਣਨਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗਿਆ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਾਗਿਆ ਵਿੱਚ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਵੇ। ਇਸੇ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਤਾਂ ਭਾਗਿਆ ਵੱਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਗਵਾਇਆ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦੇ ਸਰਵ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਗਵਾਇਆ ਇਸ ਲਈ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਹੋ। ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬਣ ਹੁਣ ਹੋਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਓ। ਸਮਝਾ!

ਸੇਵਾਧਾਰੀ (ਟੀਚਰਜ) ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ:- ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮੌਜਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਮੌਜਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ! ਯਾਦ ਦੀ ਵੀ ਮੌਜ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੀ ਮੌਜ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਵੀ ਮੌਜ ਦੀ ਅਤੇ ਯੁਗ ਵੀ ਮੌਜਾਂ ਦਾ। ਜੇ ਸਦਾ ਮੌਜ

ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁੰਡੇ ਹੋਏ ਆਉਣ ਲੇਕਿਨ ਜੇ ਖੁਦ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁੰਡੇ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਜੋ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਸਦਾ ਤਨ - ਮਨ ਤੋਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਉੱਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਨੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨੱਚਣਾ ਮਾਨਾ ਉੱਚਾ ਉੱਠਣਾ। ਉੱਚੇ ਪੈਰ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਨੱਚਣਗੇ ਨਾ! ਤਾਂ ਮੌਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਵਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਲੈਣਾ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਅਟੈਨਸ਼ਨ ਦੂਸਰਾ ਵਰਦਾਨ, ਡਬਲ ਲਿਫਟ ਹੈ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ, ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ।

2 ਸਦਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ? ਸਫਲਤਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ। ਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਜਿਹਾ ਸੰਕਲਪ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਮਿਲੇ ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿੱਤ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀ ਇਹ ਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਹੈ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।

ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਵਕਤ:- (ਸਭ ਨੇ ਗੀਤ ਗਾਇਆ - ਅਭੀ ਨਾ ਜਾਓ ਛੇੜ ਕੇ...) ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਤਨਾ ਪਿਆਰਾ ਵੀ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਬੋਲ ਬੋਲੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦੀਆਂ ਮੌਜਾਂ ਹਨ। ਮੌਜ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਮਨਾਓ, ਖਾਓ, ਪਿਓ, ਨੱਚੋ ਪਰ ਨਿਰੰਤਰ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹੋ ਇਵੇਂ ਸਮਾਏ ਰਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਗੀਤ ਤਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਮੂੰਹ ਦੇ ਗੀਤ ਸੁਣ ਲੀਤੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ, ਟਿਊਨ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ, ਦਿਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਾਲ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਦਾ ਨਾਲ ਹੋ। ਹੁਣ ਵਿਯੋਗ ਦੇ ਦਿਨ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਏ। ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਪੂਰਾ ਹੀ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਜ਼ਾਰੇ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਵਿਅਕਤ, ਕਦੇ ਅਵਿਅਕਤ। ਅੱਛਾ - ਗੁੱਡਮੋਰਨਿੰਗ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਤਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਵੱਸਥ ਭਵ ਇਸ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਸਵੱਸਥ ਹੈ ਤਾਂ ਤਨ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਤਨ ਦਾ ਰੋਗ ਸੂਲੀ ਤੋਂ ਕੰਡਾ ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਵੱਸਥ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਕਰਮਭੋਗ ਦੇ ਵਰਨਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਰਮਯੋਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕਸ਼ਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦਿਲ ਨਾਲ, ਤਨ ਨਾਲ, ਆਪਸੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਸਦਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹੇਗਾ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਓ ਜੋ ਉਹ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਵੇਖਕੇ ਸਮਝ ਜਾਣ। ਇਹ ਗੋਲੇ ਦਾ (ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ) ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਇਨਾ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਮਦਦਗਾਰ ਕੌਣ ਬਣਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਰਸਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਜੀਵਨਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਗੋਲੇ ਵਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਜੋ ਹੈ, ਬੱਸ ਇਹ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ - ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਆਇਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖ ਸਕਣ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸਭ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੀਸਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਨੂੰ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੇ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਮਤਲਬ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿਣਗੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਝੁੰਝਾਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਰੂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮੇਲੇ ਆਦਿ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਗੋਲੇ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ, ਡਰਾਮਾ ਅਤੇ ਝਾੜ ਦਾ ਅਤੇ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਹੋਰ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਦਾ ਇਹ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਇੰਨੇ ਸਭ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹੀ ਦੋ ਚਿੱਤਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ। ਲਿਖਤ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰ ਦਾ ਬਰੂ ਰਾਈਟ ਹੈ, ਹੋਵਣਹਾਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਇਹ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਕਤ ਨਿਕਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ.....ਬਹੁਤ ਗਈ.....ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਵਕਤ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਕਤ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਜਾਏਗੀ। ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਹੁਣ ਤਾਂ ਜਾਗਦੇ ਨਹੀਂ। ਪਿੱਛੇ ਜਾਗਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਖਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ, ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਅੱਖ। ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਈਂਸ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਮਦਦ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਡੀ ਖਰਚੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਮਦਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਫ਼ਾਇਆ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਅਜ਼ਮੇਰ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਵਗ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਨਾ - ਸ਼ੇਰ ਆਇਆ, ਸ਼ੇਰ ਆਇਆ। ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਾਰੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਖਾ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਗਈ ਕਿ ਗਈ। ਬਹੁਤ ਗਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਰਹੀ.....।

ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਹ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਹੋਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੀਤਿ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਸਭਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕਰਸ ਧਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਲਿੱਖਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਧਾਰਨਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਮਾਤਰ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਦੱਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਾਗਜ਼ ਕੀ ਕਰੋਗੇ! ਕਾਗਜ਼ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸਮਝਣਗੇ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਤੇ ਅੱਖਰ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣਗੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ

ਸਾਰ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਇਹ ਹੈ ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਬਰੂ ਰਾਈਟ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਚਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਸਭ ਜੀਵਨਬੰਧ ਵਿਚ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨਬੰਧ ਤੋਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲੈਕੇ ਜਾਈਏ? ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਫੇਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਖਾਸ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਮੁੱਖ ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਅੱਖਰ ਹੋਣ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ ਬੀ .ਕੇ . ਨੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਤੇ ਜਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਤਾਂ ਪੁੱਛਣਗੇ ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਬੋਲੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਲੀਅਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਕੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅੱਜ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ 84 ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਥੱਲੇ ਆ ਗਏ ਹੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤਾਂ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ, ਪੂਜਯ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਧੇ - ਅੱਧੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁੱਲ ਪੂਰਾ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੇ ਇਵੇਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ੌਂਕ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਤਾਂ ਕੋਨੇ - ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮੇਲੇ ਮਲਾਖੜੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੋਕੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਹੀ ਕੰਮ ਆਉਣਗੇ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਗੋਲਾ ਇਹ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਵੇਂ ਆਇਨਾ ਹੈ। ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਦੀ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਆਰਗਨਜ਼ ਛੋਟੇ ਹਨ, ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਵਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਉਹ ਸਾਰਾ ਨਕਸ਼ਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਸਭ ਧਰਮ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਹੋਵਿਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਰਥਾਤ ਯਾਦ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੱਚੇ ਆਟੋਮੈਟੀਕਲੀ ਬਾਬਾ - ਮੰਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ, ਇਹ ਹੈ ਪਾਰਲੇਕਿਨ, ਜਿਸਦਾ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਘਣੇਰੇ। ਜਿਸਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੈ ਉਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਦੋਂ ਬਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਇਹ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਹਿਰੀਆਂ - ਗਹਿਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕੀ ਕਿ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਿਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ। ਮਾਤਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏਗੀ। ਤੇ ਬਾਬਾ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਲਕਸ਼ ਮਿਲ ਗਿਆ ਫੇਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਓ, 7 ਰੋਜ਼ ਕੋਰਸ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੇ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੀ। ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਲਕਸ਼ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਫੇਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ। ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਗੀਤਾ ਦਾ ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਵੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਲਿਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪੱਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਟੀਚਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਭਾਵੇਂ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ, ਪੜ੍ਹਦੀ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੇਰ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਦੀ ਵੀ ਕੀ ਦਰਕਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਬਾਪ, ਜਿਸ ਕੋਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਤਾਂ ਆਈਏ। ਮੰਤਰ ਲੈਕੇ ਸਭ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਮੰਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕੁਝ ਵੀ ਖਰਚਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਦਾ ਵੀ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਗੋਲੇ ਜਾਂ ਟੈਂਕ ਆਦਿ ਤਾਂ ਖਰੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਹਨ ਲੜਾਈ ਦੇ ਲਈ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲੜਦੇ ਹੋਇਆ ਵੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਵੇਖੇ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੋਗਬਲ, ਸਾਰੀ ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਜਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਫੇਰ ਪ੍ਰਲਾਬੰਧ ਚਾਹੀਦੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਨੈਚਰਲ ਕੋਲੈਮੀਟੀਜ਼ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਕੁੱਲ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਯੂਰੋਪ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਵੱਖ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਖ਼ਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੋਂ ਵਿਜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ

ਨਾਲ ਫੇਰ ਝਾੜ ਵਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਹੁਣ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਘਰ ਚੱਲ ਪਏ ਹੋ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਆਉਗੇ। ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਵਕਤ ਹੈ, ਸੂਰਗ ਤੋਂ ਵਿਦਾਈ ਲੀਤੇ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਸੂਰਗ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਚੱਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉੱਪਰ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ 84 ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਆਲਰਾਉਂਡਰ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮੈਕਸੀਮਮ ਅਤੇ ਮਿਨੀਮਮ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ? ਇੱਕ ਜਨਮ ਤੱਕ ਵੀ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਵਾਪਿਸ। ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਖੇਡ ਖਲਾਸ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀਧਾਮ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫੇਰ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ 4 ਸਟੇਜਿਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਕਰੌੜ ਦੀ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਸਰਨੇਮ ਵੇਖੋ, ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਫੇਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣ। ਡਿਟੀਜਮ, ਫਿਰ ਇਸਲਾਮਿਜਮ।.....। ਆਦਮ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੂਰਗ ਸੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਭਗਵਾਨ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਟੀਚਰ ਹੈ ਬਾਪ। ਉਹ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ ਫੇਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਏਗਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਾਪ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਠਹਿਰਣ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਜੋ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੀਵਨਬੰਧ ਤੋਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪੱਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਿਆਦਾ ਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਹੋਰ ਦੇਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਥਾਰਟੀ ਬਣ ਵਕਤ ਤੇ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਭਵ: ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਵਕਤ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਾਉਣੀ ਚਾਹੋ ਉਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ - ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਾਵੇ ਉਸ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਜਲਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਸਿਰਫ਼ ਵਕਤ ਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣੇ। ਇਹ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਆਪੇ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੈ। ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਵੈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਬੁਰੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸਵੈ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਸੰਸਕਾਰ ਪਾਓ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਚੰਗੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਰਥ ਰਾਈਟ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਕਿਹੜੀ ਫੀਲਿੰਗ ਆਉਂਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਹਾਡਾ ਬਰਥ ਰਾਈਟ ਹੈ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਫੀਲਿੰਗ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਭਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਨੁੱਖ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਫ਼ਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰ ਇਜ਼ ਟਰੁਥ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੱਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ। ਹੁਣ ਫ਼ਰਕ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸੱਚ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੱਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੱਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ। ਸੱਚਾ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਸੱਚਖੰਡ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਰਾਬਰ ਹੈ - ਮੁਕਤੀ ਵੀ ਦਿੰਦੇ, ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਿਬਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਫਰੂਸ਼ਨ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਦੇਨੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਿਬਰੇਟ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਿਬਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਫਰੂਸ਼ਨ - ਇਹ ਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਕਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਿਕ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮਾਲਿਕ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਮਾਲਿਕ ਵੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਬਰਾਬਰ ਲਿਬਰੇਟ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਭਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਸਭਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਘਰੋਂ ਆਏ ਹਾਂ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ। ਅੱਖਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਰਥਰਹਿਤ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫੀਲਿੰਗ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵੀ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਫਲ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫੇਰ ਵਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਇਹ ਪਰਚਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ - ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਾਰਗਵਾਸੀ ਹੋ ਜਾਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇਨੇ ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰਲੀ ਬਰੂ ਰਾਇਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਿੱਖ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਰੂ ਰਾਇਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਦੇਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦਾ ਬਰੂ ਰਾਈਟ, ਇਹ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਬਰੂ ਰਾਈਟ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਬਰੂ ਰਾਈਟ, ਉਹ ਹੈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਬਰੂ ਰਾਈਟ। ਇਵੇਂ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇ ਕੁਝ ਸਮਝ ਸਕਣ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਵਿਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ! ਹੁਣ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬੇਬੀਜ਼ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਕਲਯੁੱਗ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਬੇਬੀ (ਬੱਚਾ) ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਬੇਬੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਫ਼ਾਦਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ (ਰਾਵਣ 5 ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ) ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਵਰਸਾ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? 5 ਵਿਕਾਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਸੋ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਕਿੰਨਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੇਰੀਮਨੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਵੀ ਨਿਮੰਤਰਨ ਦੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਸੂਰ ਦਾ। ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਕਲ ਹੀ ਚਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਾਜ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਵੀ ਰਾਮ ਰਾਜ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਵੀ ਅਵਤਾਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਬਾਪੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਬਾਪੂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿੰਨੀਆਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜੀਵ (ਸ਼ਰੀਰ) ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਸਿਤਾਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਿਤਾਰੇ ਜਾਸਤੀ ਹਨ ਜਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਸਤੀ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਤੇ ਉਹ ਆਸਮਾਨ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਕੀ ਸਿਤਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ।

ਅੱਛਾ, ਇਸਤੇ ਫੇਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਡਿਸਕਸ ਕਰਨਾ। ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੇੜਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ, ਸਭਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਮੁੰਦਰ ਤੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਭਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ

ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕੋਈ ਸਾਗਰ ਦੇ ਪਾਰ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਆਲਰਾਊਂਡ ਹੈ ਹੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਥੱਲੇ ਬੈਲ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਸਿੰਗਾ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖੜੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਥੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੰਗ ਬਦਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇੱਥੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਉਹ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ। ਜੀਵ ਆਕਾਰੀ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਾਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਕਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਸਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਹਾਂਗੇ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨਕਾਰਪੇਰੀਯਲ ਵਰਲਡ। ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਇਹ ਚੁਰਪੁਰ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਉੱਥੇ ਫੇਰ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਇੱਕਦਮ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਫੇਰ ਸਭ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਕੋਈ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਪਿਉਰਿਟੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਉਣਾ ਤੇ ਫੇਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹਨ ਚੰਗੇ ਸੰਸਕਾਰ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਬੁਰੇ ਸੰਸਕਾਰ। ਚੰਗੇ ਸੰਸਕਾਰ ਬਦਲ ਕੇ ਬੁਰੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਬੁਰੇ ਸੰਸਕਾਰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ ਸੰਸਕਾਰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਚੈਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੀਜ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੀਜ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਝਾੜ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਡਿਟੇਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੀਜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਐਕੁਰੇਟ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਬੜਾ ਐਕੁਰੇਟ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਸੂਰਗ, ਅੱਧਾ ਨਰਕ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਟੇਲ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਘੱਟ, ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਜਾਸਤੀ, ਉਮਰ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਯੋਗੀ, ਇੱਥੇ ਹਨ ਭੋਗੀ ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਦੋਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੇ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਇਸ ਵਕਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਸਕਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਫੇਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਤੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਏ ਜਾਣਗੇ ਫੇਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਣਗੇ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ। ਜਿੰਨੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੈ ਫਸਟ ਪ੍ਰਿੰਸ ਆਫ਼ ਹੈਵੀਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਇੱਕ ਥੋੜੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਰਾਜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਫੇਰ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਕਹਾਂਗੇ 8 ਇਕੱਠੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ ਨਾ। 8 ਇਕੱਠੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਫੇਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਾਇਨ ਕਿਉਂ? ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗਹਿਰੀਆਂ ਤੇ ਗਹਿਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਚੰਗੀ ਹੈ - ਜਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹੋ ਸਾਡੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹਾਲੇ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਗਹਿਰੀ ਤੋਂ ਗਹਿਰੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਲੱਜਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਗਹਿਰੇ ਤੇ ਗਹਿਰੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਜਦੋਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮਧਿਆਜੀ ਭਵ। ਅੱਖਰ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਮੁੰਝਣ ਦੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਣਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦੇ ਗੁਣ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬੇਗੁਣ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਅਵਗੁਣਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਜ਼ਰੂਰ ਚੌਜ ਹੋਣਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ, ਉਹ ਹੈ ਪਾਵਨ। ਅਡੋਪਸ਼ਨ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਦੋਂ ਹਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਅਡੋਪਸ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰਨੇਮ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਗੇ ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸਰਨੇਮ। ਉਹ ਸਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਸਰਨੇਮ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ

ਨਹੀਂ, ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਗਧ ਦੇਸ਼ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲੇਜ਼ ਕਿੱਥੇ ਸਿਖਾਈ? ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਏ? ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਪੂਰਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਬਣਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ਬਣਵਾਇਆ। ਐਕੂਰੇਟ ਮਾਡਲ ਤਾਂ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਕੇ ਸੂਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਗਧ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੈ ਪਾਕ ਸਥਾਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪਾਕ ਸਥਾਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਕ ਅਤੇ ਨਾਪਾਕ ਦਾ ਇਹ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਤਾਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚੇ - ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਲੱਗ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ.....। ਕਿੰਨੇ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮਿਲੇ ਹੋ? ਫੇਰ ਕਦੋਂ ਮਿਲਣਗੇ? ਸੁੰਦਰ ਮੇਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਦਲਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਹਥਿਆਲਾ ਬੰਨਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪਤੀ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਪਤੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਪਾਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਦ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਹਥਿਆਲਾ ਬਾਪ ਬੰਨਦੇ ਹਨ।

ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਕਸ਼ਾਬੰਧਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਹੋ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਥੋੜੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਿਉਹਾਰ ਸਭ ਇਸ ਵਕਤ ਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਨੈਮੀ ਕਦੋਂ ਹੋਈ - ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕੀ? ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਨੈਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ, ਰਾਮ ਜਯੰਤੀ ਕਦੋਂ ਹੋਈ.....? ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਐਕੂਰੇਟ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਗੋਇਆ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨੰਗਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਦੇ ਪਰਾਏ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਸੰਸਕਾਰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਜੋ ਰੋਜ਼ ਗਹਿਰੀਆਂ - ਗਹਿਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਲੱਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਵਾਮਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਡਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚਲਾਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਭਵ: ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸੂਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰੂਪੀ ਸੇਵਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਲਾਓ। ਜੇ ਵੀ ਟਾਈਟਲ ਡਾਇਰੈਕਟ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਸਵਾਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਰੂਪੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੇਟ ਰਹੋ ਤੇ ਸੂਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਹਾਜ਼ਿਰ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਆਡਰ ਦੇ ਇੰਤਜਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੇ ਵਰਦਾਨ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਲਾਓ। ਮਾਲਿਕ ਬਣ, ਯੋਗਯੁਕਤ ਬਣ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਸੇਵਾ ਸੇਵਧਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਲਓ ਤਾਂ ਸਦਾ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਰ - ਬਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਇਮਰਜ ਕਰੋ ਕਿ ਸਫਲਤਾ ਮੇਰੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੰਤਰ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਇਸ ਮੰਤਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਖੂਬੀਆਂ ਸਮਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਤਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਨੰਬਰਵਨ ਸਾਧਨ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ?

ਉੱਤਰ:- ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੀ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਨੰਬਰਵਨ ਸਾਧਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰੈਕਟਰ ਸੁਧਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਕ੍ਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦਾ ਜੌਹਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿੱਠੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇਗੇ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਨਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੇ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ?

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਸਾਵਧਾਨੀ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਹੜੀ? ਸੇਫਟੀ ਫਸਟ। ਸੇਫਟੀ ਕੀ ਹੈ? ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੇਫ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤੱਤਪਰ ਰਹੋਗੇ ਉਹਨੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਨਰਸ ਵੀ ਠੀਕ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਵਨ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਰੈਕਟਰਸ ਵੀ ਸੁਧਾਰਨੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਮੇਰਾ ਕਰੈਕਟਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਜਿਹਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਹੋ ਤੇ ਫੇਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਦੇਹਧਾਰੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਵਿਦੇਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਾਉਣ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਹੀ ਉੱਥੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਛੀ - ਛੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਾਲ ਲੈ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮੰਤਰ ਹੀ ਇਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵਸ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਮੰਤਰ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਇਹ ਮੰਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਤਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੂਬੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰ ਅਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੀ ਸੇਫਟੀ ਚਾਹੋ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਹਾਵੀਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਡਰਾਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਫੇਰ ਅੱਗੇ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਗੋਪੀਕਾਵਾਂ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੜਫਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ। ਜੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੇਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਵੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਯਾਦ ਦਾ ਜੌਹਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦਾ ਜੌਹਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪੂਰਾ ਮਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਬਾਣ ਲਗਾ ਕੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਾਈਏ ਜਾਂ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣਾਈਏ। ਪਰ ਮਰਦੇ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਭਾਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਡਰਾਮਾ ਬਿਲਕੁਲ ਐਕੁਰੇਟ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਅੱਗੇ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬੱਲ ਆਏਗਾ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੌਹਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੜੇ ਮਿੱਠੇ ਬਣਦੇ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਭਾਅ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਰੰਜ (ਨਰਾਜ਼) ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੰਜ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕਾਲੇਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ, ਸਭ ਖਤਮ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਵੀ ਇਸਲਈ ਹੈ ਕਿ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰੇ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਾਮਪ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਫਾਲ ਆਫ ਪੰਪਿਆਂ ਦਾ ਖੇਡ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਇਹ ਹੈ ਪਾਮਪ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਮੰਜਿਲ ਦੇ ਮਕਾਨ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਜਮੀਨ ਘੱਟ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਜਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਸਭ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ

ਮਕਾਨ ਵੀ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਸੀ। ਬੰਬਸ ਜਦੋਂ ਛੱਡਣਗੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਡਿੱਗਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਤਾਸ ਦੇ ਪੱਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹੀ ਮਰਣਗੇ ਬਾਕੀ ਦੂਜੇ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ। ਨਹੀਂ, ਜੇ ਜਿੱਥੇ ਹੋਏਗਾ ਚਾਹੇ ਸਮੁੰਦਰ ਤੇ ਹੋਵੇ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੋਵੇ, ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਹੋ, ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਹੋਵੇ, ਉੱਡ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ.....ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਵੀ 84 ਲੱਖ ਯੋਨੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ, ਨਾ ਮੱਛਰ, ਨਾ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਆਦਿ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੇ ਫੇਰ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤੇ ਉੱਥੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਫਾਈ ਆਦਿ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਵੱਡੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣੇ ਸੀ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਚੜਾ ਆਦਿ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਜਾਸਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਿ ਵੱਡਿਆਂ - ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਖਾਸ ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਸਤੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਣ ਦੀ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਉਹ ਫੇਰ ਵੀ ਤਮੋ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੌਂਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਣ ਦਾ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਰਤ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਹੈਵਿਨ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੇ ਫੇਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜ਼ਰੂਰ। ਹੈਵਿਨ ਅਤੇ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਹੈ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ। ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ, ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਅਤੇ ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨੰਬਰਵਾਰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਪੰਡਾ ਹੈ ਸਭਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਤ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਿਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇੰਨੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈਏ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੋਕੀ ਆਉਣਗੇ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਲਈ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ - ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਵੀ ਆਸ਼ਰਮ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਥੱਲੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੀ ਉੱਪਰ ਦੀ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਘੁਸ ਪਏ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਕਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਦੀ ਬੈਟਰੀ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਭਰਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤਾਕਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਲਈ ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਰਜਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਲੁਕਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੱਸਣੀਆਂ ਪੈਣ। ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਖਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਬਾਦ ਫੇਰ ਖਾਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਅੰਦਰ ਰੱਖ ਲੈਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨਕਾਰਕ ਹੈ। ਜੇ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇਹ - ਇਹ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਬਾਪ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪਾਪ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੇ ਨੰਬਰਵਨ ਪਤਿਤ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫੇਰ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਹੋਏ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸੱਚ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕ੍ਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਆਟੋਮੈਟੀਕਲੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਯੋਗਬਲ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਐਡ ਹੋ ਜਾਏ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਗੰਦੀ ਬੀਮਾਰੀ, ਕਿਚੜਪਟੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਬੜੇ ਸਾਫ਼ - ਸੁੱਧ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਰਾਮ ਰਾਜ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੰਦਗੀਆਂ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਝ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਨਾਮ ਹੀ ਕਿੰਨਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ - ਸ੍ਰਰਗ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਬੜੀ ਸਫਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਸੀ। ਕਲ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਅੱਜ ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੁਣ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੈਸਾ ਆਦਿ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਫੇਰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਭੁੱਲਣਾ

ਮਤਲਬ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਾ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਦੈਵ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ। ਇਹ ਹੈ ਸ਼ੁੱਧ ਅਹੰਕਾਰ। ਉਹ ਹੈ ਅਸ਼ੁੱਧ ਅਹੰਕਾਰ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਦੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਖਿਆਲਾਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਆਖਰੀਨ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਕਤ ਤੱਕ ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਜਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹੋ ਫੇਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਲਈ। ਭਾਵੇਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਵੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਬਾਬਾ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਮਝਕੇ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ, ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਪੁੱਛੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਚੁੰਬਕ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਸਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਫੜ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਖਤਮ। ਸੁਣਿਆ - ਅਣਸੁਣਿਆ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੋਣ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਭਗਵਾਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਕਿਹੜੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਚੰਗੀ? ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ - ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਾਰਨ ਇੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੰਧਨ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਕੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਆਏ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਸਤਾਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਸੀ ਜੋ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਭੱਠੀ ਬਣਨੀ ਸੀ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀ ਮਰੇ ਫੇਰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੱਲ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਚਲੇ ਗਏ। ਯੁੱਧ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਵੇਖਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਨੇ ਬੜੀ ਹਿੰਮਤ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵੀ ਠੇਕ ਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੱਕੇ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸੰਭਾਲ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਐਲਬਮ ਆਦਿ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਵੀ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕੋ। ਕੋਈ ਬੈਠ ਸਮਝਾਵੇ ਕਿ ਕੀ - ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਿਵੇਂ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸੀ, ਫੇਰ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲੇ, ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ। ਜਿਵੇਂ ਰੁਪਏ ਛੱਪਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਬੈਠ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਤਵਾਈ, ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਇੱਕਦਮ ਇਵੇਂ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸਵਵਿਆਪੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਸਵਵਿਆਪੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੱਥਰ - ਠੀਕਰ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ.....ਤੋਂ ਕੀ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਅਨਲਿਮਿਟੇਡ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਤੇ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਵੇਂ ਦਾ ਮਿੱਠਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਏ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੇ ਬੱਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸੁਭਾਅ ਮਿੱਠਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ।।

2. ਸਦਾ ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹਾਂ, ਕਲਯੁੱਗੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸ਼ੁੱਧ ਖਿਆਲਾਤ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦੇਣੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:

ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵੈਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਵਕਤ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਕਲਪ ਸਦਾ ਸੁਭ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਉਹ ਸਿੱਧ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨ ਸਦਾ ਏਕਾਗਰ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਟਿਕਾਣੇ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਟਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਮਨ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਸਥਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਸਵੈ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਦੇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ ਆਪਣੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਸੁਧਾਰਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੈਵੀ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਬਣਾਉਣੇ ਹਨ "

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਮਨਾਈ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਮਣੇ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਸੁਸਤੀ ਆਏਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਹ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਸੁਸਤੀ, ਉਦਾਸੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੀ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਦਾ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਜੋ ਹਨ, ਉਹ ਭਸਮ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਪ ਹੀ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਧਾਰਣ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੈਟਰੀ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਸੀ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈਏ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕੋ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਡੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ, ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਤਾਂ ਆਸੂਰੀ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਦੈਵੀ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਬਣਾਉਣ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਬੜੇ ਮਿੱਠੇ ਸਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕੋਈ ਆਡੁਨਰੀ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਸਦੈਵ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭਦੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਮ ਯਥਾਰਥ (ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ) ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਨੇਕ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ। ਯਥਾਰਥ (ਅਸਲ) ਨਾਮ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਕਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ। ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਬੱਚੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਅੰਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦੁਆਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲ। ਪਰ ਇਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਹ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ - ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਇਹ 3 ਮੁੱਖ ਹਨ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਗਿਆਨ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ। ਪਰ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਆਪਣਾ ਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਹਨ - ਇੱਕ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਠਯੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ, ਉਹ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ। ਹੱਠਯੋਗੀ ਘਰਬਾਰ

ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਚੰਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਭਾਰਤ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਖੰਡ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਕਾਰਨ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਨਾਸਤਿਕ ਨਿਧਨਕੇ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਦੁੱਖ - ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ! ਮੂਲਵਤਨ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਅਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਜਦਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਉਤਮ ਤੋਂ ਉਤਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲਿੰਗ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਸਿਰਫ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਰੁਦ੍ਰ ਬਾਬਾ ਜਾਂ ਬਬੂਲਨਾਥ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਲਿੰਗਦੇ ਵੀ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਇਹ ਸਲੋਗਾਂਸ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ- ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਪਾਵਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਇੱਕ ਵੀ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਥਾਂ ਪਤਿਤ ਲਿੰਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਾਵਣ ਸੀ, ਸੀਤਾ ਚੁੱਕੀ ਗਈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਸ, ਜਰਾਸੰਧੀ, ਹਿਰਣਯਕਸ਼ਪ ਆਦਿ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਕਲੰਕ ਲੱਗਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਿੰਨੇ ਝੂਠੇ ਕਲੰਕ ਲਾਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਵੀ ਕਲੰਕ ਲਾਏ ਹਨ ਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੇ ਵੀ ਕਲੰਕ ਲਾਏ ਹਨ। ਸਭਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਫੇਰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ ਫੇਰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਉ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਬੈਠੋ, ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ। ਹੋਰ ਸਤਸੰਗਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੋ। ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ, ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ.....ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕੰਟ੍ਰਾਸਟ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ, ਸਭ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਸੁਣਾਕੇ ਘੋਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਥੱਲੇ ਹੀ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੈ ਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਖਿੱਚਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ ਹਨ, ਬੜੇ ਦੁੱਖੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਬਿਲਕੁਲ ਦੁੱਖੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਦੋਂ ਫੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੜਾਈ ਕੋਈ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਧਾਰਨ ਕਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਨਦੀਆਂ ਹੋ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਕੋਈ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਛੀ - ਛੀ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਤਾਂ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ, ਪਤਿਤ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ।..... ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਬੁਲਾਵੇ ਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਓ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਆਕੇ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ, ਡੇਵਿਲ ਤੋਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਈਏ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸਾਡਾ ਘਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ, ਕਦੋਂ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਚਲਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਲੋਕੀਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸੁੱਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇਨਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਹ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਭਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਸੁੱਖ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਸਭਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਦੁੱਖ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਫੇਰ ਧਰਮ - ਭ੍ਰਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰੂ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ ਹਨ। ਘਰਬਾਰ ਛੱਡਣਾ ਇਹ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਗੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਪੜਾਈ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਫੇਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਕਲਪ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ,

ਨਾ ਮੈਂ ਸ੍ਰਵਣਿਆਪੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਮੈਂ ਫੇਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜਿੰਨੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸ੍ਰਵਣਿਆਪੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਗਲਾਨੀ ਦੀ ਵੀ ਹੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਆਕੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ, ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁੱਗ। ਜਦਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਧੱਕੇ ਖਾਏ ਹਨ, ਤਲਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਪਾਣੀ ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ, ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰੂ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਘੋਰ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਲੇ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿਨਸ਼ਯੰਤੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਤੇ ਗੱਧੇ ਦਾ ਸਿਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠੋ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਸੁਣਿਆ ਵੀ ਹੈ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਨਿਹਾਲ।.....ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ। ਅਰੇ ਉਹ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਨਿਹਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਬਾਪ ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠਣ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ! ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੁਸਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਹੈ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ। ਲੱਖਾਂ ਪਦਮਾ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਉਬਾਸੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਖੜੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੇਖਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਾਓ ਦਿਲਵਾੜਾ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਹਨ ਜੜ, ਇਹ ਹਨ ਚੈਤੰਨਯ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ। ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਹਨ, ਸੂਰਗ ਵੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਆਬੂ ਠਹਿਰਿਆ। ਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਹਨ, ਸਭਦੀ ਸਦਗਤੀ ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ, ਪਰ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜੇ ਸੰਸਕਾਰ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਸਕਾਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗਿਆਨ ਧਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸਭ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਮਾ - ਪਦਮਪਤੀ ਭਵ:
ਗਿਆਨ ਧਨ ਸਥੂਲ ਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵੈ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਗਿਆਨ ਧਨ ਹੈ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਵੈ ਦਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਧਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸਭ ਸਾਧਨ ਸਵੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗਿਆਨ ਧਨ ਸਭ ਧਨ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਰਾਜਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਭ ਪ੍ਰਦਾਰਥ ਸਵੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਧਨ ਹੀ ਪਦਮਾ - ਪਦਮਪਤੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਵੈ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਧਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- "ਕਲਪ - ਕਲਪ" ਦਾ ਵਿਜੇਈ ਹਾਂ" - ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ ਇਮਰਜ ਹੋਵੇ ਤੇ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ, ਕਰਮਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਣਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਏਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਜਦੋਂ ਵੀ ਵਕਤ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਡਿਟੈਚ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ। ਡਿਟੈਚ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਪਸ ਆਏਗੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੱਲ ਭਰੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਅੰਡਰ - ਗ੍ਰਾਊਂਡ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਅਟੈਸ਼ਨ ਪਲੀਜ਼ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਅਸਰੀਰੀ ਹੋ ਜਾਓ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਖੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਟੈਸ਼ਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਮਤਲਬ ਸਾਇਲੈਂਸ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਟੈਸ਼ਨ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਟੈਸ਼ਨ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ? ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼ੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ ਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਬਗ਼ੈਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਅਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਹੈ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ! ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਜੇ ਫੇਰ ਉਹ ਉਸ ਵੱਲ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਹੋ। ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਰਥਾਤ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ। ਕੋਈ ਪਛਾਣ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰਾ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਵਿਚਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਤੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਫੱਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਦੂਜੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖਧਾਮ ਰੱਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਹੋ। ਉੱਠਦੇ, ਬੈਠਦੇ, ਤੁਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਲਾਈਟ ਹੋਕੇ ਰਹੋ। ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਰਹੋ। ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਭਦੀ ਨਈਆ ਫੱਸੀ ਪਈ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਈਆ ਮੇਰੀ ਪਾਰ ਲਾਓ। ਹੋ ਮਾਂਝੀ। ਸਭਦੀ ਨਈਆ ਫੱਸੀ ਪਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕੈਣ ਕਰੋ? ਉਹ ਕੋਈ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਭ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਟਕ ਪਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ, ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਫੱਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਗ਼ਵਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਕਤ ਦੀਆਂ ਹੀ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਕੰਡੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੰਸਕ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਥੋਂ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੇਰ ਡਿਨਾਇਸਟੀ ਵੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਵੀ ਡਿਨਾਇਸਟੀ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੀ ਡਿਨਾਇਸਟੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਰਾਜਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਜਾ ਆਦਿ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਤੇ ਉਹ ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੇ ਆਕੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ, ਬੁੱਧ ਨੇ ਬੋਧੀ, ਇਬ੍ਰਾਹਿਮ ਨੇ ਇਸਲਾਮ - ਸਭਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਰਾਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਜੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਹੀਂ। ਡਿਨਾਇਸਟੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਝੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਆਦਿ ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਆਦਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਟੈਸ਼ਨ, ਤੇ ਝੱਟ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰ ਉਹ ਝੂਠੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ। ਫੇਰ ਯਾਦ ਕਿਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਡਿਟੈਚ ਹੋ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਬੱਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਡਿਟੈਰ ਹੋਕੇ ਬੈਠੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਇੰਨੇ ਦਿਨ ਘਰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸੀ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਾ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਯਾਦ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ! ਸਮਝੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ਿਵ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਤਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟਣਗੇ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਸੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਹੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੁਰੂਆਂ ਤੋਂ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ ਨਾ।

ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਨਾ - ਹੇ ਅਰਜੁਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੋ..... ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸੂਰੀ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਂਝੀ ਤਾਂ ਉਝ ਨਾਂਵ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਨਾਮ ਪੈ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪਰਾਣੇਸ਼੍ਵਰ ਬਾਬਾ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਾਣ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਬਾ, ਉਹ ਅਮਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਫੇਰ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਬਗ਼ੈਰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਦਬੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀ ਕਰਣਗੇ। ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਬੱਚਾ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਦਬੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਛੱਡੇਗੇ ਨਹੀਂ, ਲਟਕਾਈ ਰੱਖਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਾਨਵਰ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਜਲਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ ਸੂਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਰ ਸਮਸ਼ਾਨ ਵੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਉੱਥੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਕਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਇਹ ਸੂਰਗ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫਿਰਾਕੇ ਮੂੰਹ ਸਮਸ਼ਾਨ ਵੱਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਐਕੁਰੇਟ ਵਖਾਇਆ ਹੈ, ਨਰਕ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਕੇ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਨਮਨਾਭਵ।

ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਟੈਸ਼ਨ। ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਰਹੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅਟੈਸ਼ਨ ਫਾਰ ਏਵਰ (ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ) ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਿਉਣਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ ਤੇ ਪਾਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੱਟਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਕਦੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਪੱਟੀ ਬੰਨਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤੇ ਰਚੈਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ, ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖਧਾਮ, ਦੂਜੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਉੱਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਸਮਝੋ। ਬਾਬਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਮੂਨੇ ਨਾਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣਨ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਚਾਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਇਹ ਦੁੱਖਧਾਮ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਇਹ 3 ਚਿੰਤਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਾਈਟ - ਹਾਊਸ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਈਆ ਹੈ ਜੇ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਲਟਕ ਪਈ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਸੇਸ਼ਲ ਸੇਸ਼ਾਇਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਇਹ ਹੈ - ਸਭਦਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ।

ਪਹਿਲਾਂ ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ। ਪਰ ਕੋਈ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਮਿਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਦਿਲਾਸੇ ਤੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਆਖਰੀਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗਾ। ਕਦੋਂ ਮਿਲੇਗਾ - ਇਹ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਜਪੋ, ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ। ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਲੋਕੀਂ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਭਦਾ ਬਾਬਾ ਹੋਇਆ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤੇ ਇਹ ਧੁਨ ਵਿਚ ਬੈਠੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਕੇ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਛੁਟਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਫੇਰ ਸਭ ਛੁੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੋਚਰਾ ਖਾਕੇ ਥੋੜੀਹੀ ਮਾਨੀ (ਰੋਟੀ) ਲੈਣੀ ਹੈ। ਮੋਚਰਾ ਬਹੁਤ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪੱਦ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਨੀ (ਰੋਟੀ) ਘੱਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ! ਥੋੜਾ ਮੋਚਰਾ (ਸਜਾ) ਤੇ ਮਾਨੀ ਚੰਗੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਸਭ ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਕੰਡਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅਲੂਹਾ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲੋਕੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਥੇ ਦੇ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਵੇਖਿਆ ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ! ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਲੈਣ। ਸਭ ਤਾਂ ਆ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਦੇਵਤਾ ਤੇ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹੇ ਹਿੰਦੂ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਨਾ। ਪਰ ਉਹ ਸੀ ਪਾਵਨ, ਇਹ ਹਨ ਪਤਿਤ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੇਭੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਕਾਲਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।

ਸਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੋਸ਼ੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਪ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂਕਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਤੇ ਫੇਰ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਆਉਣਗੇ? ਬਾਪ ਤੇ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਹੈ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਾ ਦੈਵੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਨਾ ਆਸੂਰੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮੇਰਾ ਘਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਤਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਸੁੱਖਧਾਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਉੱਥੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਟੂਡੈਂਟ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਇੱਥੇ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਂਗੇ ਫੇਰ ਜਾਕੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਆਓ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਾਂਚ ਕਰ ਲੈ ਆਉਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰ੍ਵ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਸਭਦੀ ਨਈਆ ਨੂੰ ਦੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਡਿਟੈਚ ਹੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਭਵ:

ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਬਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧ, ਦੂਜਾ ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧ। ਇਹ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਸਦਾ ਨਿ:ਸਵਾਰਥ ਸਨੇਹ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਵਰਦਾਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਇਸਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ, ਸਦਾ ਰਾਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਣੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕੋਈ ਵੀ ਪਲੈਨ ਵਿਦੇਹੀ, ਸ਼ਾਕਸ਼ੀ ਬਣ ਸੋਚੇ ਅਤੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਲੇਨ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਚਲੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰੋ, ਪਰਚਿੰਤਨ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਨਾ ਵਿਗਾੜੋ, ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ - ਕਿਵੇਂ?

ਉੱਤਰ:- ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਹਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੱਥ - ਪੈਰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਫ਼, ਸਵੱਛ ਅਤੇ ਸ਼ੈਭਨਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਕੰਚਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਮਾਲ ਹੈ ਨਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਜਾਦੂਗਰ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਜਾਦੂਗਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਕੋਈ ਚੁਰਪੁਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਸਾਜਨ, ਸਜਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਜਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਮਿਸਲ ਸਿੰਗਾਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਸਮਝਣਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਭ ਬੈਠੇ ਹੋ ਫੇਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਇਵੇਂ ਸਿੰਗਾਰੇ ਹੋਏ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਭਵਿੱਖ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਦੇ ਸਿੰਗਾਰ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਕੀ ਕਹੀਏ? ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉੱਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ, ਤੁਰਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਇੱਕ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ ਚਾਬੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬੱਸ ਇੱਕ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ - ਸੁਣਾਕੇ ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਿੰਗਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੋ। ਦੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਸਮਝ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸੁਣੇਗਾ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਵੰਡਰ ਖਾਏਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਵਿਗਾੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰਚਿੰਤਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸੀ ਹੈ, ਬੱਸ ਇੱਕ ਹੀ ਅੱਖਰ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਦਮਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਹੱਥ - ਪੈਰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਮੰਤਰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਫ਼ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਫੇਰ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ੈਭਨਿਕ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਮਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਭਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਅਲਫ਼ ਬੇ। ਸਿਰਫ਼ ਅਲਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਸਾਰਾ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੁਫ਼ਤ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੀ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ! ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੀ ਅੱਖਰ ਨਾਲ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਕੇ ਫਰੈਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੋਰ ਹੋਰ ਵੱਲ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਸਿੰਗਾਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਗਾਰੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਇਵੇਂ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣਾਉਣ। ਕਮਾਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉੱਠਦੇ, ਬੈਠਦੇ, ਤੁਰਦੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਫੇਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਵੀ ਸਿੰਗਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸਿੰਗਾਰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੀ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਵੀ ਸਿੰਗਾਰ ਤੋਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਹਿਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ - ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਯੁਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ? ਬੋਲੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗਾ। ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ

ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰੋ। ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਹੈ। ਕੋੜੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਜਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਕਥਾ ਹੈ ਕੀ। ਬਾਪ ਅੱਖਰ ਹੀ ਇੱਕ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਸਤੀ ਗੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਉੱਚ ਸਿੰਗਾਰ ਵਾਲੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੂਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਵੱਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਹੀਰੇ ਦਾ ਹਾਰ ਪਹਿਨਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਨੂਭਵ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀਰੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਲਈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਜਿਹੀ ਇੱਥੇ ਪਹਿਰਵਾਇਸ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਨਾ ਆਪਣਾ ਕਰੋ, ਨਾ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਪਾਪ ਮਿੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਯਾਦ ਬਗ਼ੈਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਦੈਵੀ ਸੁਭਾਅ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਦੀ ਵੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਭ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਗਾਰ ਵਿਗਾੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਰੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਖੇਡ ਹੈ ਨਾ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਫੇਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਇਵੇਂ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦਾ ਗੋਰਖ ਧੰਧਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਨ, ਰਿਫ਼ੇਸ਼ ਹੋਣ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਨਮੁੱਖ ਸੁਣਨ, ਫੇਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਦੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੀ ਝੋਲੀ ਛੱਡ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸੁਣਿਆ ਉਸਤੇ ਮਨਨ - ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਏਕਾਂਤ ਦੀ ਥਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਖਟਮਲ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੋ ਦਾ ਖੂਨ ਕਰਦੇ, ਪੀਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੇ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਟਾਈਮ ਮੇਸ਼ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਨ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਭਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਣ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਕੰਮ - ਕਾਜ ਕਰਦੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇੰਨੀਆਂ ਢੇਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਸ਼ਿਕ ਹਨ ਇੱਕ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮਾਸੂਕ ਦੀਆਂ। ਉਹ ਸਭ ਜਿਸਮਾਨੀ ਕਥਾਵਾਂ ਆਦਿ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਾਇਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਬਣਾਗੇ। ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ। ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮੇਕਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹੇ ਸਭ ਐਕਟਰਸ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੰਗਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਵੇਗੇ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਗਹਿਰੇ - ਗਹਿਰੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਯੁਕਤੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਆਸ਼ਿਕ - ਮਾਸੂਕ ਵੀ ਸਭ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਸੂਕ ਹੈ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ, ਖਾਓ - ਪਿਓ, ਘੁੰਮੇ ਫਿਰੋ, ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ਿਕ ਹਨ। ਬੱਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕਈ - ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ 24 ਘੰਟੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਸਦੈਵ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੇ ਢਾਈ ਘੰਟੇ ਤੱਕ। ਜਾਸਤੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਲਿੱਖੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਮੰਨਦਾ ਨਹੀਂ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਤੇ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਗੱਲ ਹੈ? ਕੋਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਹੈ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਸ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝੋ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਦੁਨੀਆਂ

ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ? ਚੱਲੇਗੇ ਤੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਉਲਟੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਕੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਧੁਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰਧਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਢਿੱਡ ਦੇ ਲਈ ਰੋਟੀ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਮਿਲੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢਿੱਡ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋ ਪਰ ਰਾਜਯੋਗੀ ਹੋ। ਨਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ, ਨਾ ਬਹੁਤ ਨੀਚਾ। ਖਾਓ ਭਾਵੇਂ ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿਰ ਨਾ ਜਾਓ (ਆਦਤ ਨਾ ਪੈ ਜਾਏ)। ਇਹ ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਓ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਯਾਦ ਹੈ? ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ - ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਕਮਾਈ ਹੈ! ਇਸ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੋਰ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸ਼ਿੰਗਾਰਨ। ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਖਿਆਲ ਕਰੋ। ਭੁਲੇ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਵੇਸ੍ਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਟਾਈਮ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਇਸ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਐਨੀ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਬੱਚੇ ਅਡੋਪਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਆਉਣਾ ਬੜਾ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਐਕੁਰੇਟ ਟਾਈਮ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਐਕੁਰੇਟ ਟਾਈਮ ਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਬਦਲੀ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਕਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ ਉਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹੀ ਪਾਰ੍ਵ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰਨ ਦਾ। ਟਾਈਮ ਕਿਤੇ ਵੇਸ੍ਹ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਵਾਹਿਯਾਤ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਟਾਈਮ ਨਾ ਗਵਾਓ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਤੇ ਨਾ ਚੱਲੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਅਪਾਰ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਰ੍ਵ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਵਿਘਨ ਵੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਵੰਡਰਫੁਲ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਇਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰ੍ਵ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੂਜੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇਸੇ ਧੁਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਹਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰਧਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ?

2. ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕਿ :-

(ਅ) ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਠੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ?

(ਬ) ਉਲਟੀਆਂ ਸੁਲਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਜਾਂ ਸੁਣਾਕੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ?

(ਸ) ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਆਪਣਾ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਵਕਤ ਕਿਤੇ ਵੇਸ੍ਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ?

(ਦ) ਦੈਵੀ ਸੁਭਾਅ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਵਰਦਾਨ:- ਸਵੈ - ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦਿਲ - ਪਸੰਦ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:

ਹਰ ਇੱਕ ਸਵੈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਉੱਥੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਹੈ। ਸਵੈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦਿਲਪਸੰਦ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਫਲਤਾ ਉਦੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਤੀ,

ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਾਣੀ ਤਿੰਨੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ।
ਸਲੋਗਨ:- ਜਦੋਂ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸੰਯਮ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਵਾਣੀ ਦੀ ਐਨਰਜੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗੀ।

“ਹਰ ਸਵਾਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸ਼ਾਜ ਵਜਣਾ ਹੀ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੰਗਤ ਹੈ”

ਅੱਜ ਭੋਲੇਨਾਥ ਬਾਪ ਬੋਲੇ ਭੰਡਾਰੀ ਆਪਣੇ ਅਤਿ ਸਨੇਹੀ, ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਸ੍ਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਮਾਲਿਕ, ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਵੀ ਮਾਲਿਕ। ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਰਚਤਾ ਦੇ ਬਾਲਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋ, ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲਿਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਲਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕਪਣੇ ਦਾ ਅਲੌਕਿਕ ਨਸ਼ਾ, ਅਲੌਕਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ। ਅੱਜ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਅਵਤਰਨ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਸੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਜਯੰਤੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਜਯੰਤੀ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਜਯੰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਹੀ ਦਿਨ ਬਾਪ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਇਹ ਹੀ ਅਲੌਕਿਕ ਜਯੰਤੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਘੜੀ ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋਏ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸ ਘੜੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਵੀ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਅਲੌਕਿਕ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਇਕੱਠਾ ਜਨਮ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਸਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਵੀ ਹੋਇਆ ਇਸ ਲਈ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਦੀ ਤਾਰੀਖ, ਵੇਲਾ, ਰੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਅਵਤਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੱਚਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਿਆ। ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੰਬਾਈਨਡ ਰੂਪ ਬਣ ਗਏ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਇਕੱਠੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਵੱਖ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਦੂਸਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ, ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋਏ।

ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀ ਇਹ ਵੀ ਕੰਬਾਈਨਡ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਵਤਾਰ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵੀ ਅਵਤਾਰ ਹੋ ਨਾ! ਅਵਤਾਰ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮ੍ਰਿਤੀ- “ਮੈਂ ਦਿਵਯ ਜੀਵਨ ਵਾਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਹਾਂ” ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਨਾ! ਉੱਚੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਸਾਕਾਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਬਣੋ ਹੋ। ਤਾਂ ਅਵਤਾਰ ਹੋਵੇ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋਏ ਹਨ ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋਏ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਲਈ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਣਾ ਹੀ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਅਲੌਕਿਕ ਬਰਥ ਡੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਣਗੇ ਜਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਨਾਉਣਗੇ। ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਮਿਲ ਕਰਕੇ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਨਾਉਣਗੇ! ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਤ ਲੋਕ ਸਿਰਫ ਯਾਦਗਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅਜਿਹਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਲਕੀਰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਿੱਚੀ ਗਈ। ਸਦਾ ਇਹ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਕਿ ਸਾਡਾ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਗਿਆ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟ ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਡਬਲ ਹੀਰੋ, ਹੀਰੋ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਵੀ ਹੋ ਅਤੇ ਹੀਰੋ ਸਮਾਨ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਡਬਲ ਹੀਰੋ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀਰੋ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਅੱਜ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਂ ਕਲਪ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਯਾਦ, ਯਾਦਗਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਬੋਲ ਯਾਦਗਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਣ ਗਏ ਜੋ ਹਾਲੇ ਵੀ ਦੇ ਵਚਨ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਿਆਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇ ਵਚਨ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੁਆ ਮੰਗਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਵੀ ਯਾਦਗਾਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਮਾਲਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਸਿਮਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ! ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿੰਨਾ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਹੈ? ਅਜਿਹੇ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਦੀ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਭਗਵਾਨ, ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਵਧਾਈਆਂ ਹੀ ਵਧਾਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਵਧਾਈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਜਨਮ, ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਹਰ ਸਮੇਂ ਵਧਾਈਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜਨਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ? ਹਰ ਸਵਾਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸ਼ਾਜ ਵੱਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਵਾਸ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸ਼ਾਜ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਜ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ਾਜ ਕਿੰਨਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ! ਇਸ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਦਾ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸ਼ਾਜ ਮਤਲਬ ਸਵਾਸ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ

ਸੋਗਾਤ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸਾਜ਼ ਗਿਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਂਗਲੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਉੱਪਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਵਾਸ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਉੱਪਰ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਵਾਸ ਚਲਣਾ ਮਤਲਬ ਸਾਜ਼ ਚਲਣਾ। ਸਵਾਸ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸਾਜ਼ ਠੀਕ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ! ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ? ਭੇਲੇ ਭੰਡਾਰੀ ਤੋਂ ਸਾਰਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੈਕੇ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ 21 ਜਨਮ ਭੰਡਾਰੇ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿਣਗੇ। ਭਰਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ 21 ਜਨਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ। 21 ਜਨਮ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੇ। ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ? ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਮਤਲਬ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਫਲ ਸਵਰੂਪ 21 ਜਨਮ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ। ਹੁਣ ਵੀ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਮੌਜਾਂ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ। ਮੁੰਡਣ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਮੌਜਾਂ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੋਂ ਪੈਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਲਯੁਗ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੁੰਡਦੇ ਹਨ। ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਮੌਜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਮਤਲਬ ਦੇ ਦਾ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮਿਲਣ ਹੈ ਉੱਥੇ ਮੌਜ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੌਜ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ ਨਾ। ਮੁੰਡਣ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਮੌਜਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਖੂਬ ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਜ ਮਨਾਓ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤਾਂ ਡਬਲ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਨਾ। ਅਜਿਹੇ ਮੌਜਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਮੁੰਡਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੌਜ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਹੋ। ਸਮਝਾ- ਆਪਣੀ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜਯੰਤੀ ਨੂੰ! ਉਵੇਂ ਵੀ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਜੇਤਿਸ਼ ਵਿੱਦਿਆ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਤਾਰੀਖ਼, ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਭਾਗਿਆ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਵੇਲਾ ਕਿਹੜਾ ਹੈ! ਤਾਰੀਖ਼ ਕਿਹੜੀ ਹੈ? ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਵੀ ਜਨਮ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਜੇ ਤਾਰੀਖ਼ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ।

ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਅਵਤਾਰਨ ਮਤਲਬ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਦਾ ਜੇ ਸਮਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਰੇਖਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਦਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਇਹ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਰਹੇ ਕਿ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸ਼ਿਵ ਬਾਪ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਜਨਮ ਤਾਰੀਖ਼, ਜਨਮ ਵੇਲੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ਼ ਤੇ ਭਗਵਾਨ ਉਤਰੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ਼ ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋਈਆਂ। ਨਾਮ ਰਾਸ਼ੀ ਵੀ ਵੇਖੋ - ਬ੍ਰਾਹਮਾ - ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ, ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰੀ। ਨਾਮ ਰਾਸ਼ੀ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜਨਮ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਵਾਹ! ਬਾਬਾ ਵਾਹ! ਅਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਵਾਹ ਬੱਚੇ! ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਗੇ।

ਅੱਜ ਦੇ ਇਸ ਦਿਵਯ ਦਿਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੋਗਾਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਗੋਲਡਨ ਬੇਲ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝੋ " ਮੈਂ ਬਾਪ ਦਾ ਨੂਰੇ ਰਤਨ ਹਾਂ। ਨੂਰੇ ਰਤਨ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਬਿੰਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਨੂਰੇ ਰਤਨ ਮਤਲਬ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਇਹ ਗੋਲਡਨ ਬੇਲ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਨੂਰੇ ਰਤਨ ਹਾਂ। ਦੂਸਰਾ - "ਸਦਾ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਥ ਅਤੇ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਹੈ।" ਸਾਥ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਸਾਥ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਥ ਅਤੇ ਹੱਥ ਹੈ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਥ ਦੇਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਹੈ ਹੀ। ਇਹ ਦੂਸਰਾ ਗੋਲਡਨ ਬੇਲ ਸਦਾ ਸਾਥ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੱਥ। ਇਹ ਅੱਜ ਦੇ ਇਸ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਦੀ ਸੋਗਾਤ ਹੈ। ਅੱਛਾ -

ਅਜਿਹੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਹਰ ਸਵਾਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸਾਜ਼ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਡਬਲ ਹੀਰੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆ ਅਜਿਹੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸ੍ਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੇਲੇਨਾਥ, ਅਮਰਨਾਥ ਵਰਦਾਤਾ ਬਾਪ ਦਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਦੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ :- ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਸਨੇਹ ਦੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀਆਂ ਹਨ, ਉਸੇ ਸਨੇਹ ਦਿਨ ਬਾਹਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਭਾਕੀ (ਜ਼ਫੀ) ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਵਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਮਾਇਆਜੀਤ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਰੀਖ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਮੁੱਖ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪੰਜ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮੁਖੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ। ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਮੂੰਹ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜਾਂ ਪੰਜ ਮੂੰਹ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਮੂੰਹ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿਹੜਾ? ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਪ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਲੱਭ ਕੇ ਲਿਆਵੇ ਤਾਂ ਮਿਲਾਂਗੇ! (ਨਹੀਂ) ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਗੇ, ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਅਜਿਹਾ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਚੰਗਾ ਹੈ - ਬੱਚੇ ਹੀ ਘਰ ਦੀ ਰੋਣਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਕੱਲੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੀ ਘਰ ਦੀ ਰੋਣਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਇਸ ਲਈ ਬੱਚੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਰੂਪੀ ਘਰ ਦੀ ਰੋਣਕ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰੋਣਕ

ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਕੈਣ ਬਣੇ? ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਨਾ! ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰੋਣਕ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਲਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਾਲਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ। ਜਿੰਨੀਆਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਾਲਾ ਪਾਈਆਂ ਹਨ ਉਤਨੀਆਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵੀ ਮਾਲਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਸਿਮਰਨ ਨਾ ਕਰੇ ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਨੌਧਾ ਭਗਤ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਇੱਕ- ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ, ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਾਪ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਉਣੇ ਹੀ ਉਹ ਗੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੋਰ ਫਰੈਸ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਬਾਪ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਪਰ ਮਾਲਾ ਦਾ ਫਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ, ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਅੱਛਾ - ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਕਿਉਂ? ਜਿੰਨਾ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਉਸਦਾ ਰਿਸਪੈਂਡ ਤਾਂ ਦੇਣਗੇ ਨਾ! ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਤਾਂ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਕਦੇ ਵੰਡਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿਣ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੀ ਨਾ ਹੋਣ। ਇੰਨੇ ਬਾਪ ਬੇਟੇ ਦੀ ਜੋੜੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਬਰੀਚਾ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨੂੰ ਵੀ ਬਰੀਚਾ ਅੱਛਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਿਆਰੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅੱਲਾ ਦਾ ਬਰੀਚਾ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਆਦਿ ਰਤਨ ਹੋ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਤਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵੈਲਯੂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਰਤਨ ਦੀ ਹਰ ਵਕਤ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਰਤਨ ਹੋ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲੇ ਵੀ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਯਾਦਗਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਤਨ ਦੀ ਵੈਲਯੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਤਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਕੋਈ ਕਿਹੜਾ! ਤਾਂ ਹੁਣ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵੀ ਸਥੂਲ ਯਾਦਗਾਰ ਰੂਪ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੋ ਹੋ। ਸਮਝਾ!

" ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ"

ਸਾਰੇ ਕਿਥੇ ਪੁੱਜੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ, ਇੰਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਬੱਚੇ ਹੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂ ਮਹਿਮਾਨ ਹੋ? ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ, ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵਧਣ। ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪੁੱਜੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਪੁੱਜਣਾ ਇਹ ਭਾਗਿਆ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਪਰ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਸਾਥ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਕੰਬਾਈਨਡ ਹੋਕੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੇਗੇ, ਜੇ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰੇਗੇ ਉਹ ਕੰਬਾਈਨਡ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸਫਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗੇ। ਸਦਾ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗੇ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਕੇ ਜਾਣਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਂਗੇ, ਵੇਖਾਂਗੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ, ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਚਾਬੀ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਚਾਬੀ ਹੈ ਜੋ ਖਜ਼ਾਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਹ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਇਹ ਚਾਬੀ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਪਾਣਾ। ਹੁਣ ਮਹਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਦਾ ਵੰਡਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੰਡੇਗੇ ਉਹਨਾਂ ਵੱਧਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਤਾਂ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬਣਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ। ਅੱਛਾ!

ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ 3.30 ਵਜੇ - ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ ਸਭ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਕੱਢਿਆ ਉਵੇਂ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਬਾਪ ਦੇ ਮਿਲਣ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਪੂਰਾ ਹੀ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਸਦਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਧਾਈਆਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਸਭ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਸਦਾ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣਕੇ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵੀ ਦੇਣਾ, ਵਰਦਾਨ ਵੀ ਦੇਣਾ। ਅੱਛਾ - ਅਜਿਹੇ ਸਦਾ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ, ਸਦਾ ਰਹਿਮਦਿਲ ਸਦਾ ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੁਭ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਸਹਿਜ ਅਧਾਰ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ। ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦੀ ਚਾਲ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸਹਿਜ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਮਰਜ਼ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਸਦਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ - ਇਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦੀਪਕ ਜੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੌਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਉੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਉਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਉੱਚਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣਾ। ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਦੀਵਾਲੀ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਿਹੜੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਬੱਚੇ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਗੇ, ਇਵੇਂ ਉੱਚਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਣਗੇ ਉਦੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਣਗੇ ਅਰਥਾਤ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਦੀਵਾਲੀ ਜਾਂ ਕਾਰੋਨੇਸ਼ਨ ਡੇ ਮਨਾ ਸਕਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਬੈਠਕੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਜੇ ਪਾਪ ਸਿਰ ਤੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਉਨੇ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਜੇ ਬੱਚੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸਲਾਹ ਚੰਗੀ ਹੀ ਲੱਗੇਗੀ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ, ਸੋ ਬਣਨਗੇ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ। ਕਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਗੋਇਆ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹੋ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਅੱਗੇ ਆਸੂਰੀ ਸੰਤਾਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਸੰਗ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨਾਂ ਨਾਲ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਸੰਗ ਤਾਰੇ ਕੁਸੰਗ ਡੁਬੇਏ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੇ ਹੀ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮਨਮੱਤ ਤੇ। ਮਨਮੱਤ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਆਸੂਰੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਤੇ ਪੱਦ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਮਿਲਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੈ, ਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਗ਼ੈਰ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਉੱਠਦੇ, ਬੈਠਦੇ, ਤੁਰਦੇ ਇਹੀ ਐਣਾ (ਧਿਆਨ) ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਟਾਈਮ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਏ ਤੇ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਘੱਟ ਪੱਦ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੁੱਧੀ ਇੱਕ ਵੱਲ ਹੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੋਗੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਖਾਵੋਗੇ। ਚੱਲਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜਾਣੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਦੇਹਧਾਰੀ ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ। ਉਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਲਈ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਮਦਦ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਤੁਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਮੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜ਼ਰੂਰ ਇਤਨਾ ਉੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹੀ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਰਨਾ ਪਵੇ, ਮਨਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੇਤੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੀਵਾਲੀ ਆਉਂਦੀ

ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰੋਨੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਜੇ ਦੀਪਮਾਲਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਝੂਠੀ। ਬਾਹਰ ਦੇ ਦੀਪਕ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਤੇ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੀਪ ਜਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸਭਦੀ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਘ੍ਰਿਤ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਇਹ ਵਕਤ ਜੇਤੀ ਉਝਾਈ ਹੈ - ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਸ ਭਾਰਤਵਾਸੀ, ਆਮ ਦੁਨੀਆਂ। ਹੁਣ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ, ਸਭਦਾ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵੇਗੇ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਅਵਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲੇਗੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਖਾਵੇਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਪਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਅਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਬਗ਼ੈਰ ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੇ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਕ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ - ਪੁਰਾਣੇ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਚੰਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫੇਰ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਪਿਆਰੇ ਮਿੱਠੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਬੁਲਾਇਆ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਸਭ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਸੁਧਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸੁਧਰਦੇ ਹਨ। ਕਰੋਧ ਤੇ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਖਰਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਰਹੋ। ਕਰੋਧ ਵੀ ਬੜਾ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾੜਦੇ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪੱਦ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ, ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤ੍ਰ, ਦਾ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਕਾਰੀ ਇੱਥੇ ਅੰਦਰ (ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ) ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਕਾਰੀ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਉਣ, ਇਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ। ਪਸੰਦ ਵੀ ਅਸੀਂ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅੰਤਕਾਲ ਉਹ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ। ਫੇਰ ਉਹ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਬਿਮਾਰ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਆਉਣ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ। ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ, ਕਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਾਇਦੇਸਿਰ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤੇ ਮੁਫਤ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਸੁਧਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬੜਾ ਖਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਹੋਲੀਏਸਟ ਆਫ਼ ਹੋਲੀ ਸਥਾਨ। ਪਤਿਤ ਠਹਿਰ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਯਾਦ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦੇ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਬੜੀ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਲਾਇਕ ਬਣ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮੱਥਾ ਮਾਰਨ ਪਰ ਸਰਵਿਸ ਲਾਇਕ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਵਗਿਆ ਕੀਤੀ ਤੇ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਬਦਲੇ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਪੱਦ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਪਵੇਗਾ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ 4-5 ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹੀ ਬੱਚੇ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਉਹ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੇਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਨੋਂ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਵਗਿਆ ਕਰੋਗੇ ਤੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ, ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤ੍ਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪੱਦ ਪਾਵੇਗੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਇਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਆਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਹਰ ਇੱਕ ਕੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਾ ਸੱਕਣ।

ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਸਤਿਗੁਰੂਵਾਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੇ ਦਿਨ ਕਾਲੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਵਿਦਿਆ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਵਿਦਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਸਕੋਗੇ। ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੀਆਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਦਿਨ - ਰਾਤ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਬੱਚੇ ਬੇਸਮਝੀ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਘਾਟਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ -

ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਸੜਦੇ ਹਨ। ਕਰੋਧ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂਬੇ ਜਿਹਾ ਲਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਰੋਧ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਾੜਦਾ ਹੈ, ਕਾਮ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੋਹ ਅਤੇ ਲੋਭ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੜਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸੜਦੇ ਹਨ। ਕਰੋਧ ਦਾ ਭੂਤ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਲੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਲੜਣ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਾਕਾਰ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਕਪੂਤ ਹਨ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਭੁਲਾ ਦੇਣੇ ਹਨ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਇਆ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ, ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਘਰ ਨੂੰ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਬੇਢੰਗੀ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਮੁਫਤ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਪਰ ਮਾਇਆ ਬਿੱਲੀ ਕੰਨ ਕੱਟ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੱਦ ਪਾਵਾਂਗੇ ਪਰ ਮਾਇਆ ਬਿੱਲੀ ਲੈਣ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੀ, ਤਾਂ ਪੱਦ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਰਾਜ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਵਿਚਾਰੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣ ਤੇ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾ ਬਣਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਿੰਦਕ ਠੇਰ ਨਾ ਪਾਏ, ਕਿਸਦੀ ਨਿੰਦਾ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਚਲਣ ਨਹੀਂ ਚਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੇ ਬਾਪ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਹੰਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਭੁਲਾ ਦੇਣੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਹੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ, ਕੁਸੰਗ ਤੋਂ ਬਚਨਾ ਹੈ, ਈਸ਼ਵਰ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।
2. ਕਰੋਧ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਾੜਦਾ ਹੈ, ਕਰੋਧ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋਕੇ ਅਵਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਦਿਲ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਨਾਲ ਦਿਲਾਰਾਮ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵੈ ਪਰਿਵਰਤਕ ਭਵ:
ਸਵੈ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ 1- ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ 2- ਜੋ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪੇਪਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨੂੰ ਜਾਨ ਸਵੈ ਨੂੰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਵੈਸਥਿਤੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ, ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਪੇਪਰ ਹੈ - ਇਹ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਸਹਿਜ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਵਾ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਦਿਲਾਰਾਮ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਾਰਿਸ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਏਵਰਰੈਡੀ ਬਣ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜੀ ਹਜ਼ੂਰ ਹਾਜ਼ਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।
